Wörterbuch der romänischen und deutschen Sprache ...

Saba Popovicĭ Barcianu, D. P. Barcianu

Wörterbuch

der

deutschen und romänischen Sprache

von

Sab. Pop. Barcianu,

weil. gr.-or. Pfarrer in Resinari, Konsistorialrath ꝛc.

Zwei Theile.

Hermannstadt.

Typographische Anstalt, Aktiengesellschaft.

1888.

DICȚIONAR

german-român și român-german

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rĕșinari, asesor consistorial etc.

În două părți.

SIBIIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

1888.

Wörterbuch

der

deutschen und romänischen Sprache

von

Sab. Pop. Barcianu,
weil. gr.-or. Pfarrer in Resinari, Konsistorialrath ꝛc.

Durchgesehen und vervollständigt

von

Dr. D. P. Barcianu.

Zwei Theile.

Hermannstadt.
Typographische Anstalt, Aktiengesellschaft.
1888.

DICȚIONAR

german-român și român-german

de

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rĕșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

de

Dr. D. P. Barcianu.

În două părți.

SIBIIU,
Institut tipografic, societate pe acții.
1888.

Vorwort.

Von verschiedenen Seiten aufgefordert, in neuer Ausgabe das von meinem nun verstorbenen Vater ausgearbeitete und in seinem romänisch-deutschen Theil, im Jahre 1868, im Druck herausgegebene Wörterbuch, erscheinen zu lassen, habe ich diese Arbeit unternommen auf Grund der von ihm herstammenden Aufzeichnungen und Zusätze zum romänisch-deutschen Theil und auf Grund des von ihm fast vollständig zusammengestellten deutsch-romänischen Theiles.

Da aber seit Erscheinen des ersten Theiles ein bedeutender Schritt nach vorwärts in der Richtung einer Unifizirung der romänischen Rechtschreibung gemacht worden ist, war es vor Allem nothwendig den romänischen Text umzuschreiben nach gemäßigt phonetischen Grundsätzen; dann drängte sich wohl von selbst auf die Ergänzung des Textes durch neue oder wieder eingeführte Wörter und durch neue Phrasen und Wendungen, die sich bei den bessern Schriftstellern der romänischen Literatur vorfinden, welche in letzterer Zeit einen erfreulichen Umschwung genommen hat.

Die Ergänzungen erheben nicht den Anspruch auf Vollständigkeit; immerhin werden sie aber zeigen, daß der Herausgeber redlich bestrebt war den Anforderungen zu genügen, welche an ein Wörterbuch gestellt werden, das — in der Ausdehnung des vorliegenden — bei handlichem Format, doch Alles enthalten soll, was für die Einführung in das Verständniß beider Sprachen, der deutschen und romänischen, und ihrer Literaturerzeugnisse nothwendig ist.

Was die technische Ausführnng betrifft, erkennen wir mit Vergnügen an, das die Typographische Anstalt durch schönen Druck und geschmackvolle Ausstattung des Wörterbuches, einen neuen Beweis geliefert hat für den Ernst seiner Bestrebungen zur Ausbildung der typographischen Kunst und Unterstützung literarischer Erzeugnisse bei den Romänen beizutragen.

Dr. D. P. Barcianu

Precuvêntare.

Îndemnat din mai multe părți a scoate în o nouă edițiune Vocabularul elaborat și tipărit în partea sa română-germână, la anul 1868, de reposatul meu tată, am intreprins această lucrare pe basa însĕmnărilor și adausurilor, făcute de dênsul la partea română-germână și pe basa manuscriptului, aproape întreg compus pentru partea germână-română.

Deoare-ce însĕ dela tipărirea părții prime încoaci s'a făcut un insĕmnat pas înainte cătră unificarea ortografiei în toate părțile locuite de Români, s'a ivit mai ântâiu necesitatea de a transcrie tecstul român după ortografia fonetică moderată; ear' pe de altă parte făcênd în același timp și producțiunea literară un îmbucurător progres, s'a impus dela sine complectarea tecstului prin cuvinte noue sau reîntroduse, și prin frase și întorsĕturi folosite la scriitorii mai buni.

Aceste adausuri nu au pretențiunea a fi ajuns la toată perfecțiunea, dar' vor dovodì totuși, că am fost condus de sincera stăruință a corespunde cerințelor ce

se pot face unui dicționar, care, în dimensiunile celui present, pe lângă format lesne de manuat, să cuprindă materialul trebuincios celui ce voiesce să se orinteze mai cu înlesnire în înțelegerea amêndurор limbi: germână și română și a productelor lor literare.

În ceea ce privesce esecutarea technică recunoascem cu plăcere că Institutul tipografic, prin tipariul frumos și întocmirea cu gust a acestui dicționar, a dat de nou dovadă despre intersul ce'l are pentru înaintarea artei tipografice și a producțiunei literare la Români.

Dr. D. P. Barcianu.

Zeichen und Abkürzungen.
Semne și prescurtări.

1. Zeichen.
Semne.

; bezeichnet die verschiedenen Bedeutungen eines Wortes, oder eine neue Gedankenrichtung.

— bezeichnet:

a) das am Anfang eines Artikels stehende Wort;

b) bei Hauptwörtern, Eigenschaftswörtern, Fürwörtern und Zeitwörtern, die Wurzel des Wortes;

c) vertritt es das Anfangswort oder das Wort in der vorausgehenden Bezeichnung.

( ) enthält:

a) wichtigere Erklärungen, syntaktischer Natur;

b) Erklärungen zur Vervollständigung des Sinnes der Wörter;

c) eine andere Form desselben Wortes.

= gleich.

; arată diferitele însĕmnări ale unui cuvênt, sau însĕmnări de înțĕles schimbat.

— însĕmnează:

a) cuvêntul din frunte;

b) la substantive, adjective pronume și verbe, rădĕcina;

c) înlocuesce cuvêntul în însemnarea din frunte sau premergĕtoare.

( ) cuprinde:

a) esplicări trebuincioase sintactice;

b) esplicări pentru complectarea înțĕlesului unui cuvênt;

c) cuvêntul în formă schimbată;

= asemenea.

2. Abkürzungen.
Prescurtări.

adj.	bedeutet	inseamnă:	Eigenschafts-wort,	adjectiv.
adv.	"	"	Umstands-wort,	adverbiu.
anat.	"	"	anatomisch,	anatomic.
art.	"	"	Geschlechts-wort,	articul.
bot.	"	"	botanisch,	botanic.
chem.	"	"	chemisch,	chemic.
conj.	"	"	Bindewort,	conjuncţiune.
farm.	"	"	pharmazeutisch,	farmaceutic.
fis.	"	"	physikalisch,	fisical.
geol.	"	"	geologisch,	geologic.
geogr.	"	"	geographisch,	geografic.
interj.	"	"	Ausrufungswort,	interjecţiune.
nedecl.	"	"	unabwandelbar,	nedeclin bil.
nedef.	"	"	unbestimmt,	nedefinit.
numĕr.	"	"	Zahlwort,	numĕral.
part.	"	"	Partikel,	particulă.
pl.	"	"	Mehrzahl,	plural.
pron.	"	"	Fürwort,	pronume.
s. f.	"	"	weibliches Hauptwort,	substantiv feminin,
s. m.	"	"	männliches "	substantiv masculin.
s. n.	"	"	sächliches "	substantiv neutru.
suf.	"	"	Suffixe,	suficsă.
tit.	"	"	Titulatur,	titulatură.
v. a.	"	"	thätiges Zeitwort,	verb activ.
v. aus.	"	"	Hilfszeitwort,	verb ausiliar.
v. n.	"	"	intransitives Zeitwort,	verb netransitiv.
v. nepers.	"	"	unpersönliches "	verb nepersonal.
v. r.	"	"	rückbezügliches "	verb reflecsiv.
v. a. } *ir.*	"	"		
v. n. } *ir.*	"	"	unregelmäßiges "	verb iregular.
v. r. } *ir.*	"	"		
vedi:	"	"	siehe,	vedi.
zool.	"	"	zoologisch,	zoologic.

Einige Bemerkungen die Aussprache, Rechtschreibung und Betonung des Romänischen betreffend.

Da jetzt allgemein für die Schreibung des Romänischen das lateinische Alphabet im Gebrauche ist, im Romänischen aber einige Laute vorkommen, für die im lateinischen Alphabet keine Zeichen sich vorfinden, so hat man für diese Laute, die eine gewisse Verwandschaft mit einem der einfachen Laute des Lateinischen haben, das betreffende Zeichen aus diesem entnommen, jedoch mit Beifügung gewisser Zeichen, bei Vokalen oberhalb, bei Consonanten unterhalb derselben.

Solcher Laute sind:

A) Unter den Vokalen:

1) Ein dumpfes **e**, wie es etwa in der Endsylbe des Wortes „lesen" vorkommt. Für die Bezeichnung dieses Lautes wird entweder ă oder ĕ gebraucht.

Die Bezeichnung durch ă wird angewendet:

a) am Ende der Haupt- und Eigenschaftswörter weiblichen Geschlechts in der Einzahl, z. B. apă, Wasser; masă, Tisch; bună, die gute; albă, die weiße; und bei den Hauptwörtern männlichen Geschlechts die auf diesen Laut ausgehen, wie: colegă, Kollege; călăuză, Führer; popă, Pfarrer; papă, Papst; slugă, Diener.

b) in den Abwandlungsendungen der Zeitwörter der ersten Abwandlungsart (mit dem Infinitiv auf a (are), z. B. el lucră, er arbeitet; noi lucrăm, wir arbeiten.

In der 3-ten Person der Einzahl des Perfektum historikum, wird dieser Laut, da die Endsylbe auch betont ist, zum Unterschiede von der Einzahl der Gegenwart, durch à bezeichnet, also: el lucrà, er arbeitete.

c) Am Anfang oder in der Mitte des Wortes, wenn es als Umwandlung des reinen Lautes des a sich ergibt, z. B. hotăresc, ich beschließe (von hotar, Grenze); pătrar, Viertel (von patru, vier); impăiez, ich stopfe aus (von paiu, Stroh); arător, pflügend (von a ara, pflügen); ouător, eierlegend (von a oua, Eier legen).

d) in allen den Fällen, wo es gehört wird, aber nicht durch ĕ bezeichnet werden kann.

Die Bezeichnung durch ĕ wird angewendet:

a) am Anfang und in der Mitte des Wortes, wenn der dumpfe Laut sich als Umwandlung eines reinen e ergiebt, z. B. rĕcit, abgekühlt, rĕcire, Abkühlung, rĕcoare, Kühle (von rece, kühl); insĕtat, durstig (von sete, Durst); numĕr, Zahl (weil numeri, Zahlen den reinen Laut enthält); sĕlbătĕciune, Wild (von selbă Wald, sĕlbatec, wild); cumpĕr, ich kaufe (weil cumperi du kaufst, să cumpere, er kaufe);

b) in den Vorsilben rĕ, rĕs, rĕș, z. B. rĕmân, ich bleibe; rĕpus, zu Grunde gerichtet; rĕstorn, ich stürze um; rĕsbun, ich räche; rĕșluesc, ich beschneide.

c) in den Wörtern pĕcat, pĕduche, pĕtrund, dĕrîm, frĕmênt, mĕduvă, rĕșină, vĕsc und in den von diesen abgeleiteten; dann in pĕcurar, Schafhirt und den abgeleiteten, zum Unterschied von păcurar, Theerverkäufer (von păcură, Theer).

2) Ein dumpfer Laut, der im Deutschen nicht vorkommt, etwa zwischen ä und i liegt und aus der Kehle gesprochen wird. Eine annähernde Vorstellung dieses Lautes mag man erhalten wenn man versucht eine Consonantenverbindung wie z. B. srb, auszusprechen, dabei aber von den reinen Lauten s, r, b, absieht und nur den dumpfen Laut beachtet der zwischen s und r hörbar wird.

Seine Schreibung bietet die meisten Schwierigketen, weil für ihn 4 Zeichen, nämlich â, ê, î, û im Gebrauche sind.

Die Bezeichnung durch â wird angewendet:

a) wenn das diesen dumpfen Laut enthaltende Wort eine Umwandlung eines Wortes ist, in welchem der reine Laut des a vorkommt, z. B. cârnaț, Wurst (von carne, Fleisch); lăudând, indem er lobt (von a lăuda, loben). Nach letzterer Analogie werden alle gerundivalen Formen der Zeitwörter der ersten Abwandlungsart (der auf a, are) gebildet.

b) im Anfang und in der Mitte jener Grundwörter, in welchen auf den dumpfen Laut ein n oder m, oder eine Verbindung zweier Consonanten folgt, z. B. mână, Hand; mânc, ich esse; cânt, ich singe; pâne, Brot; cârn, stumpfnasig; pâclă, Schwüle; fârfala, Schmetterling; cârcel, Zecke.

Die Bezeichnung durch ê wird angewendet:

a) wenn im Grundwort der reine Laut des e enthalten ist, z. B. cosênd, indem er nähet (von a coase, nähen); stêrpitură, Zwerggestalt (von sterp, unfruchtbar). Hierher gehören die gerundivalen Formen der Zeitwörter der zweiten und dritten Abwandlungsart, welche im Infinitiv auf è, ère, und e, ere (è, lang; e, kurz) endigen, also: umplênd, anfüllend (von a umplè,); trecênd, vorübergehend (v. a trece.)

b) in der Endung ênt, der Hauptwörter: pămênt, Erde; jurămênt. Schwur; und in den Wörtern: fên, Heu, vênt, Wind, vênd, ich verkaufe, vênă, Ader, vênez, ich jage, und in den davon abgeleiteten.

Die Bezeichnung durch î wird angewendet:

a) in den Wörtern, welche von solchen abgeleitet sind, die den reinen i-Laut haben; hierher gehören besonders die gerundivalen Formen einiger Zeitwörter der vierten Abwandlungsart (mit dem Infinitiv auf i, ire), z. B. amorțind, erstarrend (von a amorți).

b) in den Wörtern die vor dem dumpfen Laut ein r, s, ț, str haben, z. B., rîu, Fluß; rîpă, Ufer; rîză, Fetzen; rîs, Lachen; a rîde, lachen; a ține, halten; țintă, Ziel; a strînge, drücken, sammeln.

c) in den Vorsylben în, îm, und in dem Vorwort în; z. B. înainte, voraus; încep, ich fange an; împedec, ich verhindere.

Die Bezeichnung durch û, wird nur in einigen Wörtern, wie gût, rûndunea, und in den davon abgeleiteten angewendet. Jedoch wird statt des û, meist â gebraucht.

Für viele Wörter, namentlich Wurzelwörter und meist fremden Ursprungs, in welchen die genannten dumpfen Laute vorkommen, ist eine endgiltige Schreibart noch nicht festgestellt, daher findet man sie bei verschiedenen Autoren auch verschieden geschrieben, z. B. sfirșit, sfêrșit, sfârșit und sfărșit, Ende; flămând und flămênd, hungrig; săvărșit, săvârșit, sêvêrșit, beendet, so daß ein mit ă, ĕ, â, ê, î geschriebenes Wort, wenn es unter den betreffenden Zeichen im Wörterbuche nicht gefunden wird, bei den andern Zeichen, mit denen der dumpfe Laut bezeichnet wird, gesucht werden muß.

3) Der Vokal è im Auslaut bezeichnet ein betontes e, das in der Aussprache dem deutschen ä sich nähert, z. B. a vedè, sehen; a cădè, fallen.

4) Der Vokal i am Ende der Wörter im Auslaut wird immer kurz ausgesprochen, ebenso in der Mitte einiger Wörter, wo es dazu dient den c Laut zu erweichen (siehe unten bei c), z. B. pomi (i kurz), Bäume; cârcimă, (ci kurz), Wirthshaus.

Hat i im Auslaut den vollen Ton und ist es auch noch betont, so wird er durch ì gbezeichnet. z. B. a venì, kommen; el venì, er kam.

5) Der Vokal u im Auslaut, nach einem Vokal wird kurz ausgesprochen, z. B. ou, Ei; bou, Ochse; im Auslaut nach cr, gr, tr, fl aber, hat es den vollen Laut, z. B. aflu, ich finde; nostru, unser; agru, Acker; acru, sauer. Ist er im Auslaut und zugleich betont, wie in der 3-ten Person der Einzahl in dem historischen Perfektum einiger Zeitwörter der 3-ten Abwandlungsart und des Hilfszeitwortes a avè, haben, dann wird er durch ù bezeichnet, z. B. crescù, er wuchs (von a cresce, wachsen); avù, er hatte.

B) Unter den Consonanten:

1) Das c. Vor e und i (ce, ci), wird es wie tsche, tschi ausgesprochen, z. B. a cere (a tschere) verlangen; cină (tschină), Abendessen.

Vor a, o, u, â, ê, î, vor Consonanten und im Auslaute am Ende des Wortes, hat es den Laut des k. z. B. car (kar), Wagen; corn (korn), Horn; cuc (kuk), der Kukuk; cârn (kârn), stumpfnasig; crescând (kreßkând), wachsend.

Kommt in einem Wort der „k" Laut vor e und i, so wird er durch ch bezeichnet und immer weich, etwa wie „kj" ausgesprochen, z. B. chin (kjin), Qual; chel (kjel), kahl.

Vor a, o, u, wird der weiche „kj" Laut durch chi bezeichnet, z. B. chiar (kjar), gerade; chior (kjor), schielend.

Kommt der „tsch" Laut vor a, o, u zu stehen, wird er durch Einschiebung eines e oder i zwischen c und dem Vokal bezeichnet, z. B. ciaun (tschaun), Kessel; cioc (tschok), Schnabel; ciur (tschur), Reuter; ceară (tscheară), Wachs; ceată (tscheată), Haufen, weil ceros, wachsartig, und cete, Haufen (Mehrzahl) den reinen Vokal e andeuten.

2) Das g, hat vor e, i, den weichen Laut „dsche, dschi"; vor a, o, u, â, ê, î, vor Consonanten und am Ende im Auslaut, den Laut des deutschen G in gut, (nicht „j"). Was über die andern Verbindungen bei c gesagt wurde, gilt auch für g, welches in gh, ghi, immer einen weicheren Ton, etwa „gj" hat.

3) Das ḑ wird angewendet um den weichen Laut des s, wie er im Worte „lesen" enthalten ist, zu bezeichnen. Gewöhnlich aus d

entstanden, wird es mit ḑ bezeichnet in allen Fällen wo das Wurzelwort das reine d hat, z. B. verḑi, verḑuiu, înverḑit, grünlich, die grünen, ergrünt, weil alle aus verde grün, abgeleitet sind; weiter wird es angewendet in den Wörtern: ḑioă, Tag; ḑiar, Zeitungsblatt; ḑic, ich sage; ḑece, zehn; ḑeu, Gott und in den davon abgeleiteten.

Im Anfang der Wörter fremden Ursprungs, und in der Endung der Gegenwart einiger Zeitwörter der ersten Abwandlungsart wird der weiche ſ Laut durch z bezeichnet, z. B. zamă, Brühe; zămos, saftig; zurbă, Aufruhr; lucrez, ich arbeite; împenez, ich spicke.

Vor der Endung ie, iune, einiger abgeleiteter Hauptwörter wird der weiche „ſ" Laut durch s bezeichnet, z. B. ocasie (okaſie), ocasiune, Gelegenheit; ilusiune (iluſiune), Illusion; colisiune, Widerstreit.

4) ş wird angewendet um den Laut „ſch" zu bezeichnen, der immer scharf ausgesprochen wird, z. B. şir (ſchir), Reihe; ştirb (ſchtirb), zahnlückig; acşor (akſchor), Nädelchen.

In jenen Wörtern jedoch, welche von solchen abgeleitet oder umgewandelt sind, in denen die Consonant-Verbindung sc vorkommt, ebenso wie in dem Worte sciu und den davon abgeleiteten, wird sc vor e und i (nicht aber vor ĕ und ê) wie „ſcht" ausgesprochen und durch sc bezeichnet, z. B. vestesc (weſteſk), ich benachrichtige; vestesci, vestesce (weſteſchti, weſteſchte), du benachrichtigst, er benachrichtigt; cunosc (kunoßk), ich kenne; cunosci, cunoasce (kunoſchti, kunoaſchte), du kennst, er kennt; cunoscinţă, (kunoſchtinză), Kenntniß, (aber: cunoscĕtor, kunoßkător, Kenner); sciu, scii, scie, scim, sciţi, sciu, (ſchtiu, ſchtii, ſchtie, ſchtim, ſchtizi, ſchtiu), ich weiß, du weißt, er weiß ꝛc.; sciinţă (ſchtiinză) Wissenschaft; sciutor (ſchtiutor), Wisser, wissend; scire (ſchtire), Nachricht; ebenso: pesce, pesci (peſchte, peſchti), Fisch, Fische, weil a pescuì (peſkui), fischen, pescar (peſkar), Fischer, den sc Laut geben.

5) ţ dient zur Bezeichnung des Lautes „z", mag dieser ursprünglich oder aus t entstanden sein, z. B. ţol (zol), Wolldecke; ţigară, (zigară), Zigarre; preţ (pretz), Preis; scurt (ßkurt), kurz; scurţi (ßkurzi), die kurzen; ascuţi, ascuţim, ascuţiţi (aßkuzi, aßkuzim ꝛc.) du schärfst, wir schärfen ꝛc., weil el ascute, er schärft, den Laut t andeutet.

6) Das j bezeichnet im Romänischen immer einen weichen „ſch" Laut, wie er im Französischen „journal" vorkommt, z. B. jar, glühende Kohlen; straje, Wache; strajnic, wachsam, tüchtig.

7) Das s hat im Romänischen immer den scharfen Laut, wie er im deutschen Wort „Straße" vorkommt, z. B. casa (kaßa), das Haus; gustă (gußtă), er kostet; nur in den Neologismen casarmă, Kaserne; musică, Musik und den hievon abgeleiteten, dann in den oben bei ḑ

erwähnten durch ie oder iune abgeleiteten Hauptwörtern, wird das s weich ausgesprochen, wie das ç (z). Es werden daher erstere auch: cazarmă, muzică, muzicant etc. geschrieben.

8) Das v wird im Romänischen immer wie „w“, nie wie „f“, ausgesprochen, z. B. vine (wine), er kommt; Adern; var (war), Kalk; vreau, (wreau), ich will.

9) Ueber das z, siehe oben bei ç.

Die übrigen Zeichen des Alphabets dienen zur Bezeichnung der nämlichen Laute wie im Deutschen, wobei noch zu beachten ist, daß b, g und d *immer* den weichen, p, c, t *immer* den harten Laut haben, und nicht mit einander verwechselt werden dürfen, wie es oft eine provinziale Aussprache im Deutschen thut.

Für die *Betonung* der Wörter im Romänischen mögen im Allgemeinen folgende Anhaltspunkte dienen:

1) Der Ton liegt immer auf jener Sylbe die einen *von Natur* oder *durch Stellung* langen Vokallaut enthält.

Als von Natur lang gelten: die *eigentlichen* Dyphtonge, ai, au, ei, ii, iu, ìu, oi, ou, (mit der Betonung auf den *ersten* Laut); die *uneigentlichen* Dyphtonge, ia, ie, io, iu, ea, oa, (mit der Betonung auf den *zweiten* Laut); die Triphtonge, aiu, eiu, iiu, oiu, uiu, (mit der Betonung auf den ersten Laut); die Vokale, â (ê, î), è (ea).

Als durch die Stellung lang gelten die einfachen und umgewandelten Vokale, wenn auf dieselben zwei Consonanten folgen. Jedoch können, in Folge grammatikalischer Einflüsse auch die einfachen Vokale a, o, u, i, e *lang* werden, z. B. durch Auslassungen gewisser Laute oder durch Zusammenziehung mehrerer Laute in einem, (siehe unten B) a) und c) und zwar haben die ersteren 3, was die Werthigkeit der Länge betrifft, vor e, i, ă (ĕ) den Vorzug.

2) Der Ton rückt über die drittletzte Sylbe *nicht weiter* gegen den Anfang des Wortes, z. B. fácere, prefácere, binefácere.*)

Abweichungen von dieser Regel sind nur scheinbar, hervorgerufen durch Anfügung von nicht betonten Partikelchen, z. B. disu-'i-am, habe ich ihm gesagt; óaspe-ţi-lor, den Gästen.

3) Hat das Wort keine langen Sylben, wird der Ton auf die vom Ende entfernteste (vor- oder vorvorletzte) Sylbe gesetzt, z. B. úmed,

---

*) Das scharfe Tonzeichen (') ist hier, und in den folgenden Beispielen nur zur Bezeichnung der betonten Sylben angewendet, und wird sonst zu diesem Zwecke nicht gebraucht.

feucht; sunet, Laut, Geräusch; prégetă, er bedenkt sich, zaudert; ápĕră, er vertheidigt.

Im Besondern sei noch folgendes bemerkt:

A) Die Wörter mit eigentlichen Dyphtongen oder Triphtongen haben den Ton auf den ersten Vokallaut, z. B. bóu, Ochse; táur, Stier; scáun, Stuhl; ri'u, Fluß; bói, Ochsen; vóiu, ich will; vóie, Wille; scáiu, Distel; die mit uneigentlichen Dyphtongen haben den Ton auf den zweiten Vokallaut, z. B. chiár, gerade, auch; chiór, einäugig; feciór, Bursche.

Dieser Ton wird beibehalten wenn auch das Wort durch Abänderung mehrsylbig werden sollte; z. B. ri'u-ri-lor, den Flüssen; bói-lor, den Ochsen; feciór-u-lui, dem Burschen. — In abgeleiteten Wörtern geht jedoch der Ton auf die Ableitungssylbe über: fecio-ríe, Jungfrauenschaft, fecior-ésc, jungfräulich; chior-é'sc, ich schiele (siehe auch weiter unten).

B) Den Ton auf der **letzten** Sylbe haben zwei- oder mehrsylbige Wörter, außer den unter A) erwähnten Fällen,

a) wenn die Endsylbe eines Wortes durch Auslassung einer andern letzten Sylbe entstanden ist, wie dies der Fall ist in der unbestimmten Art der 1. 2. und 4. Abwandlungsart der Zeitwörter z. B. statt lăudáre, a lăudá, loben; statt vedère, a vedè, sehen; statt ausire, a audì, hören.

b) wenn in allen vier Abwandlungsarten der Zeitwörter in den einfachen Zeiten (Gegenwart, Halbvergangenheit, historisches Perfektum) der anzeigenden Art, in der Mehrzahl der Gegenwart der bedingenden Art mit Ausnahme der dritten Person, in der Befehlweise, im Mittelwort, die Abwandlung durch **einsylbige** Endungen bewerkstelligt wird; eine Ausnahme machen nur die Zeitwörter der dritten Abwandlungsart in der Mehrzahl der Gegenwart, welche den Ton nicht auf die Endung übertragen.

anzeigende Art:

Gegenwart.	Halbvergangenheit.	histor. Perf.
1) lucréz, ich arbeite.	lucrám, ich arbeitete.	lucrái, ich arbeitete.
2) lucrézi, du arbeitest.	lucrái, du arbeitetest.	lucrási,
3)	lucrá, er arbeitete.	lucrá.
1) lucrá'm, wir arbeiten.	lucrám, wir arbeiteten.	
2) lucráţi, ihr arbeitet.	lucráţi, ihr arbeitetet.	
3)	lucráu, sie arbeiteten.	

bedingende Art:

Gegenwart.

1) să lucréz, daß ich arbeite.
2) să lucrézi, daß du arbeitest.
3)
1) să lucră'm, daß wir arbeiten.
2) să lucráţi, daß ihr arbeitet.
3)

Befehlsweise.

1) să lucră'm noi, laßt uns arbeiten.
2) să lucráţi voi, arbeitet ihr.

Mittelwort.

lucrătór, arbeitend.
lucrâ'nd.
lucrát, gearbeitet.

Wo jedoch in der Gegenwart die erste Person der Einzahl keine Abwandlungssylbe hat, also das Wort als Wurzelwort erscheint, liegt der Ton auf diesem Grundwort und wird beibehalten, wenn auch das Wort in der 3. Person der Einzahl und der Mehrzahl zwei- oder mehrsylbig wird, das übrige bleibt wie oben.

Anzeigende Art:

Gegenwart.

I.

1) eu câ'nt, ich singe.
2) tu câ'nţi, du singst.
3) el câ'n-tă, er singt.

aber:

1) noi cântă'm, wir singen.
2) voi cântáţi, ihr singet.
3) ei câ'ntă, sie singen.

II.

1) eu vĕd, ich sehe.
2) tu védi,
3) el véde.

aber:

1) noi vedém,
2) voi vedéţi,
3) ei vĕd.

III.

1) eu mérg, ich gehe.
2) tu mérgi,
3) el mérge.

aber:

1) noi mérgem,*)
2) voi mérgeţi,*)
3) ei mérg.

IV.

1) eu aúd, ich höre.
2) tu aúdi,
3) el aúde.

aber:

1) noi audim,
2) voi audíţi,
3) ei aúd.

---

*) Siehe oben unter B, b).

Bedingende Art:

1) eu să câ'nt,	eu să vĕ'd,	eu să mérg,	eu să aúd,
2) tu să câ'nţi,	tu să védi,	tu să mérgi,	tu să aúdi,
3) el să câ'n-te,	el să veád-ă,	el să meár-gă,	el să aúd-ă,
1) noi să cânt-ă'm,	noi să ved-ém,	noi să mérg-em,	noi să aud-ím,
2) voi să cânt-áţi,	voi să ved-éţi,	voi să mérg-eţi,	voi să aud-íţi,
3) ei să câ'n-te.	ei să veád-ă.	ei să meárg-ă.	ei să aúd-ă.

c) wenn zwei- oder mehrsylbige Haupt- und Eigenschaftswörter, die nicht aus andern abgeleitet sind, auf einer von Natur oder durch Stellung langen Sylbe, oder auf an, am, ar, as, at, aş, ac, et, oc, or, od, ic, it, endigen. Zu den ersten gehören z. B. die Hauptwörter, die auf ea oder a endigen, wenn diese Endungen durch Zusammenziehung aus aoă entstanden sind, z. B. vĕrgeá (vĕrgeáoă), Stäbchen; viţeá (aus viţeáoă), Kuhkalb; salhaná (aus salhanáoă), Schlachtbank; tablá (aus tabláoă), Tragbrett; pará (aus paráoă), Heller, (mit dem bestimmten Artikel; vĕrgeáoa, salhanáoa, paráoa, und in der Mehrzahl: vĕrgé-le, salhaná-le, pará-le); dann die Umstandswörter abiá, aşá, und die mit Dyphtongen in der Endsybe, wie: flăcă'u, Bursche; pără'u, Bächlein; ciocóiu, etc.; zu den mit durch Stellung langen Sylben gehören z. B. adê'nc, tief; argínt, Silber; porúmb, Taube; tacâ'm, (Eß)-besteck; zu den letzteren der Obengenannten gehören z. B. bătlán, Reiher; mocán, der Mokane; amár, bitter; argát, Diener; băltác, Stielaxt; vlăstár, Schößling; răgáz, Muße; şoríc, Schwarte; calíc, armer Tropf; omór, Todschlag; berechét, große Menge, ꝛc. ꝛc.

Der Ton bleibt auf dieser Sylbe erhalten wenn auch das Wort durch Abwandlung mehrsylbig werden sollte, da die Abwandlungssylben der Hauptwörter unbetont sind, z. B. feciór, feciór-ului, dem Burschen, feciór-i-lor, dem Burschen; amár, amár-ului, amár-elor.

d) wenn das Wort ein von einem andern durch eine einfache (einsylbige) Endung abgeleitetes ist, z. B. bărbát (von barbă, Bart); artist, Künstler (von artă, Kunst); ameţít, schwindelig, (von a ameţi, schwindelig werden); botós, unverschämt, zudringlich (von bot, Schnauze); politicós, fein, schlau, (von política); bătút, geschlagen (von a báte, schlagen); marín, Meer- (von mare, Meer); beutór, beţiv, Trinker, (von a bè, trinken); înverdésc, înverdít, grünen, ergrünt (von verde, grün); copiláş, Kindlein (von copíl, Kind); jurămê'nt, Schwur (von a jurá, schwören); scădĕmê'nt, Verminderung (von a scădè, vermindern); feciorésc, jungfräulich (von feciór, Jüngling); însutit, hundertfältig (von sută, hundert); pătrát, vierfach, pătrár, Viertel (von patru, vier) ꝛc.

e) wenn ein Wort durch Zusammensetzung aus einem einsylbigen Hauptwort und einer Vorsylbe, mehrsylbig geworden ist, z. B. rĕ-spír, ich athme; a-fúm, ich räuchere; su-spin, ich säufze, Säufzer; a-múrg, Dämmerung; rĕs-fír, ich entwirre; împ-pre-ún, ich vereinige.

C) Den Ton auf der vorletzten Sylbe haben:

a) zwei- oder dreisylbige, nicht abgeleitete Wörter mit kurzer Endsylbe, z. B. mâ'nă, Hand; vérde, grün; cárne, Fleisch; séte, Durst; ármă, Waffe; fereástră, Fenster; muiére, Frau; crívĕț, Nordwind.

b) abgeleitete Wörter, deren vorletzte Sylbe durch Stellung lang ist, z. B. cántor, Sänger; câ'ntec, Gesang; descâ'ntec, Zauber; defénsor, Vertheidiger; coréctor, Verbesserer; cúscru, cúscră, der Mitschwiegervater, die Mitschwiegermutter; sócru, Schwiegervater, soácră, Schwiegermutter; metálic, metalisch; cínic, cynisch; plátnic, Zahler; fálnic, stolz.

Ueber die andern abgeleiteten Wörter, welche keine lange vorletzte Sylbe haben, siehe oben unter B) d).

c) Wörter, die durch mehrsylbige Ableitungsendungen gebildet worden sind, z. B. cap-ábil, fähig; am-ábil, liebenswürdig; am-abilitáte, Liebenswürdigkeit; bun-ătáte, Güte; mesúră, Maß (von mĕsur, ich messe), aber el mĕ'sură, er mißt; ajutor-ínță, Hülfeleistung; cerșetor-íe, Bettelei; întors-úră, Wendung; încurc-ătúră, Verwirrung; mâncă-ríme, Streitsucht; rugă-ciúne, Gebet.

Hierher gehört auch die einfache längstvergangene Zeit der Zeitwörter: lăud-ásem, lăud-áseși, lăud-áse; vĕḑ-úsem, vĕḑ-úseși, vĕḑ-úse: scris-ésem, scris-éseși, scri-sése; auḑ-ísem, auḑ-íseși, auḑ-íse.

d) Einige Zeit- und Hauptwörter die aus einem Vorwort und einem einsylbigen Zeitwort gebildet worden sind: úm-plu, ich fülle an; á-flu, ich finde; cúm-pĕr, ich kaufe; á-pĕr, ich vertheidige; có-pĕr, ich decke zu; pré-get, ich zögere; stră-cur, ich seihe durch.

D) Den Ton auf der drittletzten (vorletzten) Sylbe haben:

a) diejenigen drei- oder mehrsylbigen Wörter, welche in der Vorletzten einen kurzen Vokal haben, z. B. présure, Ammer; iépure, Hase; répede, schnell (aber rĕpéde, er schleudert, von a rĕpeḑi); sécetă, Dürre; pérseeă, Pfirsich.

Hierher gehören auch die Infinitive der 3. Abwandlungsart, (mit kurzem e am Ende) in ihrer vollständigen Form, z. B. mérgere, (a mérge), gehen; scríere (a scríe), schreiben; trécere, (a tréce), vor-

übergehen; dann die dritten Personen der Gegenwart in der anzeigenden und bedingenden Art, z. B. trápedă, er müht sich ab, să trápede; lápĕdă, er wirft weg, să lápede; scútură, er schüttelt, să scúture; scármĕnă, er zupft (Wolle), să scármene; dann noch die Mehrzahl der einfachen längstvergangenen Zeit: lăud-áserăm, lăud-áserăţi, lăud-áseră; vĕḑ-úserăm, vĕḑ-úserăţi, vĕḑ-úseră; scris-éserăm, scris-éserăţi, scris-éseră; auḑ-íserăm, auḑ-íserăţi, auḑ-íseră; und endlich jene Zeitwörter die aus Hauptwörtern gebildet wurden, die eine lange vorletzte Sylbe haben z. B. von mĕsúră, Maß; ist das Zeitwort eu mĕ´sur, ich messe, el (ei) mĕ´sură, er mißt, sie messen; să mĕ´sure, er messe; să mĕ´sure ei, sie sollen messen; von jur, Umkreis, wird abgeleitet das Zeitwort împréjur, ich umkreise; el (ei) împréjură, er umkreist, sie umkreisen; ebenso: încúnjur, imprésur etc.

b) die Haupt- und Eigenschaftswörter, welche in Folge der Abänderung mehrere unbetonte Sylben am Ende erhalten haben, z. B. mér-u-lui, dem Apfelbaum; mér-i-lor, den Apfelbäumen; al cál-u-lui, des Pferdes; cál-u-lui, dem Pferde; berbéce-lui, dem Widder; berbéci-lor, den Widdern; începĕtór-ului, dem Anfänger; începĕtór-ilor, den Anfängern; cáse-lor, case-le, den Häusern, die Häuser; că´rnuri-le, die Fleischarten. (Siehe auch das oben unter 2 über Betonung gesagte).

II.

Deutsch-romänisch.

German-român.

A.

A, a, *n.*, A, a, prima literă în alfabet; von — bis Z, dela început până la sfêrşit.

Aal, *pl.* —e, *s. m.* (zool.), fusar, cipar, vêrlan, anguilă; —arten, *s. f. pl.*, speciile de cipar; —artig, *adj.*, ca fusarul, de forma fusarului.

Aal-baum, *pl.* —bäume, *s. m.* (bot.), cireş sĕlbatec; —beere, *s. f.* (bot.), coacăză neagră; —beerstrauch, *s. m.*, tufa, pe care cresc coacăzele negre; —behälter, *s. m.*, heleşteu de fusari; —brut, *s. f.*, pui de fusar.

Aalen, *v. a.*, a prinde fusari.

Aal-fang, *s. m.*, pescuitul fusarilor; —fänger, *s. m.*, pescar de fusari; —förmig, *adj.*, ca un fusar; —gabel, *s. f.*, furculiţă de prins peşti; —glatt, *adj.*, mlădios ca un fusar, astut; —grundel, *s. f.* (zool.), plevuşcă, vêrlugă; —hälter, *s. m.*, vedi: —behälter; —kasten, *s. m.*, vedi: —behälter; —kirsche, *s. f.*, vedi: —baum; —raupe, *s. f.* (zool.), mihalţ; —reuse, *s. f.*, îngrăditură la gura lacului de pesci; —streif, —strich, *s. m.*, vargă neagră pe spatele cailor; —wehr, *s. n.*, vedi: —reuse.

Aar, *pl.* —e, *s. m.*, vultur, aceră.

Aaron, *s. m.*, vedi: Aron.

Aas, *pl.* Aeser, *s. n.*, mortăciune, stêrv, hoit; buboiu; —blatter, *s. f.*, bubuliţă neagră, puroioasă.

Aasen, *v. a.*, a curăţì, a rade carnea de pe pei, a descărna; — (despre vite, cerbi), a călca, strica earba pascênd.

Aas-fliege, *s. f.*, muscă de mortăciuni; —fressend, *adj.*, ce roade mortăciuni; —geier, *s. m.* (zool.), uliu, ce roade mortăciuni; —geruch, *s. m.*, miros a mortăciune.

Aasig, *adj.*, stêrvos, puturos.

Aas-käfer, *s. m.*, gândac puturos; —krähe, *s. f.* (zool.), cioară neagră; —pflanze, *s. f.* (bot.), stapelia, o plantă ce miroasă a stêrv; —pocke, *s. f.*, vedi: blatter; —seite, *s. f.*, lăturea cărnoasă a pelei; —vogel, *s. m.*, pasere, care roade stêrvuri.

Aaßen, *v. n.*, vedi: Aßen.

Ab, *prep.* şi *particulă, (folosită în composiţiuni, însemnând: despărţire, depărtare, împuţinare);* den Hut —, jos cu pălăria; den Kopf —, rade-i capul; es gehen der Summe etliche Gulden —, lipsesc din sumă câţiva floreni; auf und —gehen, a merge în sus şi în jos; zehn Gulden auf oder —, dece floreni

mai mult sau mai puţin, nu împoartă.

Ab=aasen, *v. a.*, vedi: Aasen.

Abächzen, sich, *v. r.*, a se consuma oftând.

Abackern, *v. a.*, a lucra arând; a lua arând o brazdă din pămêntul vecinului.

Abänder=lich, *adj.*, declinabil, variabil; —lichkeit, *s. f.*, variabilitate; —n, *v. a.*, a schimba, a declina, a varia; —ung, *s. f.*, schimbare, declinare, variaţiune.

Abängstig=en, sich, *v. r.*, a murì de frică şi de griji; —ung, *s. f.*, frică de moarte.

Abarbeiten, *v. a.*, a împuţina, a strica ceva prin lucru, a se plătì de o datorie prin lucru; sich —, *v. r.*, a'şi stoarce puterile prin multă lucrare.

Abärgern, sich, *v. r.*, a se consuma prin supĕrare, de necaz.

Abart, *pl.* —en, *s. f.*, corcitură, bastard, soiu degenerat, varietate; —en, *v. n.*, a se corci, a degenera; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, degenerare, corcitură.

Ab=äschern, *v. a.*, a depărta, a jupuì prin cenuşe; —ästen, *v. a.*, a tăiè ramurile de prisos; —ätzen, *v. a.*, a scoate ceva cu apă tare.

Abäugeln, *v. a.*, a cetì din ochii cuiva.

Ab=backen, *v. a.* a coace pâne; —, *v. n.*, a sfêrşi cu coacerea pânei; —baden, *v. a.*, a scălda (un copil); —balgen, *v. a.*, vedi: abhäuten; sich —balgen, *v. r.*, a se sbate, a se ostăni; —bäuchen, *v. a.*, a opărì rufele; —bauen, *v. a.*, a dĕrîma de tot sau în parte un edificiu; —baumen, *v. a.*, a zbura de pe pom; —bäumen, *v. a.*, a desfăşura pânza de pe sul.

Abbé, *s. m.*, preot celibe (în Francia).

Ab=beeren, *v. a.*, a culege boabe de agrişi, rosine ş. a.; —befehlen, *v. a. ir.*, a contramanda; —begehren, *v. a.*, Jemandem Etwas, a cere ceva dela cineva; — beißen, *v. a. ir.*, a rupe cu dinţii; sich vor Verdruß die Nägel —beißen, a 'şi roade unghile de supĕrare; sich vor Lachen fast die Zunge —beißen, a nu se putè contenì de rîs; —beizen, *v. a.*, a argăsì, a depărta prin mijloace corosive; —berufen, *v. a. ir.*, a rechiema; —berufung, *pl.* —en, *s. f.*, rechiemare solemnă a unui ambasador; —berufungsschreiben, *s. n.*, litere de rechiemare; —bestellen, *v. a.*, vedi: —befehlen; —bestellung, *pl.* —en, *s. f.*, sistarea unei comisiuni, contramandat; —beten, *v. a.*, a recita un numĕr anumit de rugăciuni; —betteln, *v. a.*, Jemandem Etwas, a scoate ceva prin cerşire; —betten, *v. a.*, a'şi muta patul; —bezahlen, *v. a.*, a plătì pe rênd; —bezahlung, *pl.* —en, *s. f.*, plătire, achitare pe rênd, plătire la termin.

Abbiegen, *v. a. ir.*, a cârnì la o parte, a se separa, a se depărta.
Abbild, *pl.* —er, *s. n.*, copie; model, figură; deine Thaten sind das — deiner schönen Seele, măreţele tale fapte sûnt oglinda sufletului teu; —en, *v. a.*, a decopia o icoană, a zugrăvi, a înfăţişa; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, icoană decopiată, figură.
Abbinden, *v. a. ir.*, a deslega; ein Kalb —, a înţerca un viţel; ein Faß —, a lega, a cercuì o bute.
Abbiß, *pl.* —sse, *s. m.*, muşcătură.
Abbitte, *pl.* —n, *s. f.*, cerere de ertăciune; —n, *v. a. ir.*, a cere ertăciune.
Abblasen, *v. a. ir.*, a depărta ceva prin suflare; a da prin suflare (cu trîmbiţa) signalul pentru încetare.
Ab=blatten, —blättern, *v. a.*, a curăţì de frunde, a desfrundì; die Blume blättert sich ab, floarea 'şi perde frundele; der Stein blättert sich ab, peatra se despătură; —blätterung, *s. f.*, desfrundire; —bläuen, *v. a.*, a învineţì rufele; a buchisa aspru pre cineva; —blühen, *v. n.*, a înceta de a înflorì; mir hat des Lebens Mai abgeblüht, pentru mine a trecut primăvara vieţei.
Ab=bohren, *v. a.*, a sfredelì; —borgen, *v. a.*, a lua dela cineva împrumut.
Ab=brand, *pl.* —brände, *s. m.*, scădĕmênt la topirea metalelor; dearsură; —brändler, *s. m.*, om păgubit prin foc; —brausen, *v. n.*, a înceta cu ferberea (vinul).
Abbrechen, *v. a. ir.*, a rupe, a întrerupe, a frânge, a sparge; Blumen, Obst —, a culege flori, poame; eine Mauer —, a dĕrîma un zid; die Hufeisen —, a despotcovì; Jemandem Etwas am Lohne —, a detrage cuiva din leafă, din simbrie; vom Preise —, a scădè din preţ; das Gespräch —, a întrerupe, a curma discursul; eine Arbeit —, a înceta cu un lucru; sich Etwas —, *v. r.*, a se contenì, a se abţinè de ceva; sich Etwas vom Munde —, a' şi detrage dela gură; —, *v. n.*, mit dem zweiten Bande brach er ab, cu tomul al doilea a încetat; wir wollen davon —, sĕ vorbim despre altceva; kurz —, a taiè cuiva cuvêntul; mit Jemandem —, a se învrăjmăşì cu cineva.
Abbrennen, *v. a. ir.*, a preface în cenuşe, a pârlì; eine Kanone —, a descărca un tun; —, *v. n.*, das Feuer ist abgebrannt, focul s'a stins.
Abbringen, *v. a. ir.*, Jemanden von Etwas, a reţinè, a desvătuì, a abate pre cineva dela ceva.
Abbröckeln, *v. a.*, a sfărmì, a dimica.
Ab=bruch, *pl.* —brüche, *s. m.*, ruptură, scădere, daună, detragere; dem Handel — thun, a împedeca comerciul; sich — thun, a se lipsì de ceva; —brüchig, *adj.*, fragil; prejudicios.

Abbrühen, *v. a.*, a opărì; —brüllen, *v. a.*, a cânta o cântare urlând; —bürden, *v. a.*, a despovăra; —bürsten, *v. a.*, a peria; —büßen, *v. a.*, a se curăţì de pĕcate prin pocăinţă; —büßung, *s. f.*, ştergerea, curăţirea pĕcatelor prin pocăinţă.

Abc, *s. n.* abc, alfabet; —buch, *s. n.*, abcdar; —schüler, —schütze, *s. m.*, abcist, începĕtor în cetire.

Ab=dachen, *v. a.*, a descoperì (o casă), a lua coperişul; —dachung, *s. f.*, povârniş; —dämmen, *v. a.*, a abate cursul apei prin iezătură; —dampfen, *v. a.*, a evapora, a îngroşa prin evaporare; —dampfung, *s. f.*, evaporare; —danken, *v. a.*, a congedia, a dimite din serviciu; —danken, *v. n.*, a abḑice, a se retrage din serviciu, a'şi da dimisia, a renuncia la ceva; —dankung, *s. f.*, abḑicere, dimisiune, renunciare; —darben, *v. r.*, sich Etwas vom Munde —, a'şi trage dela gură.

Abdeck=en, *v. a.*, a descoperì; den Tisch —, a ridica bucatele de pe masă; ein Vieh —, a despoia o vită de pele; —er, *s. m.*, belitor de animale moarte; —erei, *s. f.*, locul unde se despoae animalele moarte de pele.

Abdeichen, *v. a.*, veḑi: —dämmen.

Abderiten, *s. m. pl.*, abderiţi.

Ab=dielen, *v. a.*, a aşterne cu scânduri, a despărţi prin scânduri; —dienen, *v. a.*, a se plătì de o datorie prin servire; —dingen, *v. a. ir.*, a scădè, a detrage din preţul acordat; —disputiren, *v. a.*, veḑi: —streiten.

Abdominal, *adj.*, abdominal.

Ab=donnern, *v. n.*, a înceta de a tuna; —dorren, *v. n.*, a se usca şi scădè; —dörren, *v. a.*, a usca.

Abdrängen, *v. a.*, a împinge la o parte.

Ab=drechseln, *v. a.*, a rotunḑì cu strugul, a struguì; — drehen, a desface; —dreschen, *v. a. ir.*, a îmblăţì, a treera, a termina cu îmblătitul; Jemanden —dreschen, a bate, a freca pre cineva; abgedroschene Redensarten, frase banale; —dringen, *v. a. ir.*, a scoate cu sila.

Abdruck, *pl.* —drücke, *s. m.*, copie, probă de tipar; der erste —, prima probă de tipar; — einer Figur in Wachs, întipărirea unei figuri în ceară; —en, *v. a.*, a tipări.

Ab=drücken, *v. a.*, a împinge la o parte; ein Gewehr —, a slobozì puşca; das drückt mir das Herz ab, asta 'mi sfăşiă inima.

Abduktion, *s. f.*, abducţiune.

Abdunkeln, *v. a.*, a da o coloare mai închisă.

Ab=dunsten, *v. a.*, a se evapora; —dünsten, *v. a.*, a scădè un fluid prin evaporare; —dünstung, *s. f.*, evaporaţiune.

Ab=ebenen, *v. a.*, a neteḑì; —ecken, *v. a.*, a têmpì cornurile.

Abend, *pl.* —e, *s. m.*, seară, apus, occident; es wird —, înseară; mit dem — in die Stadt kommen,

a sosi in cetate cu imurgitul serei; —andacht, *s. f.*, vecernie; —brod, *s. n.*, cină; zu — essen, a cina; der heilige —, ajunul serbătorii nascerii Domnului; gegen —, în deseară, cătră apus; —dämmerung, *s. f.*, înmurgitul serei; —essen, *s. n.*, cină; —falter, *s. m.*, fluture de seara; —gebet, *s. n.*, rugăciune de seara; —gesellschaft, *s. f.*, serată; —gottesdienst, *s. m.*, vecernie, priveghiere; —kühle, *s. f.*, răcoare de seara; —land, *s. n.*, apus, occident; —länder, *s. m.*, apusean; —länder, *s. f. pl.*, ţeri occidentale; —ländisch, *adj.*, apusean, occidental; —ländische Kirche, biserica apuseană; —lich, *adj.*, de seară; —lied, *s. n.*, cântare de seara; —luft, *s. f.*, vênt lin după apunerea soarelui, zefir; —mahl, *s. n.*, cină; das h. —mahl, sânta cuminecătură: zum h. —mahl gehen, a se cumineca, a se împărtăşì cu sântele taine; das —mahl reichen, a cumineca; —markt, *s. m.*, têrg de seara; —musik, *s. f.*, serenadă; —röthe, *s. f.*, —roth, *s. n.*, roşeaţa cerului de seara.

Abends, *adv.*, seara; heute —, astă seară; gestern —, a seară, eri seară.

Abend-schmaus, *s. m.*, banchet de seara; —seite, *s. f.*, partea de cătră apus, doştină; —stern, *s. m.*, luceafĕrul de seara; —stille, *s. f.*, linіştea serei; —stunde, *s. f.*, oara de seară; —tisch, *s. m.*, cină; —unterhaltung, *s. f.*, petrecere de seara, serenadă; —vogel, *s. m.* (zool.), fluture de seara; —völker, *s. m. pl.*, popoare apusene, occidentale; —wärts, *adv.*, cătră apus; —wind, *s. m.*, vênt de cătră apus.

Abenteuer, *s. n.*, aventura, întêmplare ciudată; auf — ausgehen, a întreprinde un lucru periculos, a umbla după aventure; —lich, *adj.* şi *adv.*, aventuros, nebunatec, ciudat, estravagant; —n, *v. n.*, a umbla după aventure; —er, *s. m.*, om fără căpĕtâiu, aventurar.

Aber, *adv.*, de nou, eară; tausend und —tausend, mii şi mii; —, *conj.*, ci, însă, dară; dennoch —, totuşi; oder —, seau de nu, altmintrea; nun —! ei bine!, es ist kein Mensch ohne ein —, fie-care om are defectele sale.

Aber-glaube, *s. m.*, credinţă deşeartă, superstiţiune; —gläubig, —gläubisch, *adj.*, superstiţios.

Aberkennen, *v. a. ir.*, a lua ceva din posesiunea cuiva prin sentenţă.

Aber-mal, —mals, *adv.*, de nou, încă odată; —malig, *adj.*, de nou, repeţit.

Aberndten, *v. a.*, a secera, a culege toate fructele.

Aberwitz, *s. m.*, nebunie, închipuire, estravaganţă; —ig, *adj.*, nebunatec, estravagant.

Abessen, *v. a. ir.*, a mânca tot ce se află.

Abfachen, *v. a.*, a împărţì un armar prin tablete.

Abfahren, *v. n. ir.*, a pleca, a pornì la drum, a se duce cu trăsura; die Post ist abgefahren, poşta a plecat; der Hammer ist abgefahren, ciocanul 'şi-a eşit din mănunchiu; —, *v. a. ir.*, a duce, a căra, a rupe; ein Stück von der Mauer —, a rupe o bucată de zid cu carul; Heu und Grummet —, a căra fên şi otavă; ein Pferd —, a ostănì un cal preste mĕsură; die Räder fahren sich ab, roatele se tocesc.

Abfahrt, *pl.* —en, *s. f.*, plecare, pornire din loc.

Abfall, *pl.* —fälle, *s. m.*, cădere, povêrniş, scursură, scădĕmênt; decadenţă; — des Wassers, scursura, scădĕmêntul apei; — eines Berges, surparea unui deal; in —kommen, a decădè; — von der Religion, apostasie, renegare; —, remăşiţe, fărimături.

Ab=fallen, *v. n. ir.*, a cădè jos, a decădè, a scădè; das Wasser fällt ab, apa scade; von Jemand —, a abandona partita cuiva; von seinem Glauben —, a 'şi schimba credinţa, legea; der Wein fällt ab, vinul se acresce; —, *s. n.*, cădere; —fällig, *adj.*, inclinat; nefavorabil.

Abfalzen, *v. a.*, a rade cu cuţitoaea; a oblì cu ghilĕul, ca să se îmbuce o scândură într'alta.

Abfangen, *v. a.*, a prinde pre cineva.

Abfärben, *v. n.*, a 'şi perde coloarea.

Abfasern, *v. a.*, a descăma, a curăţì de aţe.

Abfaſſ=en, *v. a.*, a compune ceva în scris; a prinde pre cineva; —ung, *s. f.*, compunere, composiţie, redactare.

Ab=fäulen, *v. n.*, a putredì; —fäumen, *v. a.*, a lua spuma.

Abfedern, *v. a.*, a smulge penele; —, *v. n.*, a perde penele.

Abfegen, *v. a.*, a mătura, a şterge pulberea.

Ab=feilen, *v. a.*, a depilì; —feilicht, *s. n.*, pilituri.

Abfertig=en, *v. a.*, a trimite, a espedia; Jemanden —, a 'i da cuiva drumul, a 'i da ce i se cuvine; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, espedare; depărtare, dimitere.

Abfetten, *v. a.*, a lua grăsimea.

Abfeuern, *v. a.*, şi *n.*, a descărca o puşcă; a înceta cu puşcatul.

Abfiltriren, *v. a.*, a trece prin filtru, a filtra.

Ab=finden, sich, *v. r.*, a se învoì; —, *v. a.*, a satisface, a mulţămì pre cineva cu ceva; —findung, *s. f.*, convenţiune, învoire; —fingern, *v. a.*, a numĕra pe degete; —flachen, *v. a.*, a nenedì o faţă povêrnită; —flechten, *v. a.*, a despleţì; —fleischen, *v. a.*, a curăţì carnea de pe pei; —fliegen, *v. n. ir.*, a se depărta sburând, a sbura; —fließen, *v. n. ir.*, a curge înjos, a se scurge; —flößen, *v. a.*, a plutì lemne pe apă; — fluß, *s. m.*, scurgere.

Ab-fordern, *v. a.*, a cere, a pretinde; —forderung, *pl.* —en, *s. f.*, cerere, pretensiune; —formen, *v. a.*, a modela; —forsten, *v. a.*, a tăiè o pădure; —fragen, *v. a.*, a întreba după rênd; —fressen, *v. a. ir.*, a roade, a mânca; das Gras —, a pasce earbă; —frieren, *v. n. ir.*, a degera cu totul; —fuhr, *s. f.*, transport, transportare.

Abführ-en, *v. a.*, a duce, a căra, a transporta; Getreide auf Wägen —, a căra bucate; das Wasser von einem Orte —, a abate apa dintr'un loc; Jemanden ins Gefängniß —, a duce pre cineva in prinsoare; —ende Mittel, medicamente purgative; —ung, *s. f.*, transport; urdinare, lacsare.

Abfüllen, *v. a.*, a golì, a deşerta in parte.

Abfurchen, *v. a.*, a despărţì prin brezde.

Abfüttern, *v. a.*, a nutrì bine vitele.

Abgabe, *pl.* —en, *s. f.*, dare, dajdie, contribuţiune, tribut; —n entrichten, a plătì dările; — eines Briefes, estradarea unei epistole; — von der Viehweide, erbărit; —nfrei, *adj.*, scutit de dăjdii, de biruri; —nfreiheit, *s. f.*, scutire de dăjdii.

Abgähren, *v. n. ir.*, a inceta de a ferbe, de a se fermenta.

Abgang, *pl.* —gänge, *s. m.*, plecare, trecere, scădĕmênt, lipsă; — aus diesem Leben, repausare; sein Hauswesen ist im —, economia sa e in scădĕmênt; — des Wassers, lipsa de apă; die Waare findet —, marfa are trecere, se caută; guten —finden, a se vinde cu preţ; — der Leibesfrucht, abortare; — des Blutes, perdere de sânge.

Abgängig, *adj.*, ce lipsesce.

Abgangsloch, *pl.* —löcher, *s. m.*, găuricea coşniţei de albine.

Abgäten, *v. a.*, a plivì un strat.

Abgeben, *v. a. ir.*, a da, a preda, a plătì dăjdii; einen Fleischer —, a face pe măcelarul, a fi măcelar; das wird einen rechten Lärm —, asta va pricinuì larmă mare, va face multă gălăgie; —, *v. r. ir.*, sich mit Etwas, a se îndeletnicì, a se ocupa cu ceva; sich mit Jemandem —, a avè de lucru, a avè afaceri cu cineva; er gibt sich viel mit Sprachen ab, el se ocupă mult cu limbistica.

Abgebrannt, *adj.*, ars, pârlit; păgubit prin foc.

Abgedroschen, *adj.*, trivial.

Abgefeimt, *adj.*, şiret, astut, rafinat.

Abgehen, *v. n. ir.*, a pleca, a pornì, a purcede, a merge, a a călĕtorì; einen Brief — lassen, a trimite o epistolă; die Waare geht stark ab, marfa se caută foarte; von seiner Meinung —, a 'şi schimba părerea; von seinen Forderungen —, a renuncia la pretensiunile sale; es ist alles gut abgegangen, toate au mers bine; es geht ihm nichts ab, nu 'i lipsesce nimic; das Feuer geht

ab, focul sĕ stinge; es geht ihm dadurch nichts ab, el nu perde acì nimica; von dieser Summe muß noch viel —, trebue sĕ mai scadă mult din această sumă; die Sache ging schlecht ab, treaba reeşi rĕu; mit Tod —, a trece din vieaţă, a murì.

Abgeizen, *v. a.* şi *r.*, a 'şi trage dela gură.

Ab=gelebt, *adj.*, gârbovit de bĕtrâneţe, bĕtrân, trăit, înḑilit; —gelebtheit, *s. f.*, bĕtrâneţe; —gelegen, *adj.*, depărtat, isolat, singuratec; —gelegener Wein, vin aşeḑat, limpede, vechiu; —gelegenheit, *s. f.*, depărtare, singurătate, isolare.

Abgemessen, *adj.*, esact, precis; —heit, *s. f.*, precisiune, esactitate.

Abgeneigt, *adj.*, neaplecat, alian; er ist ihm —, nu i e aplecat, nu 'i voesce binele; —heit, *s. f.*, displăcere, neaplecare.

Abgeordnete, *pl.* —n, *s. m.*, deputat, delegat, comissar.

Abgeredet, *adj.*, învoit; —er Maßen, după învoirea făcută.

Abgerichtet, *adj.*, învĕţat, dresat.

Abgerundet, *adj.*, rotunḑit.

Abgesagt, *adj.*, —er Feind, inimic declarat, neimpăcat; veḑi: Absagen.

Abgesandte, *pl.* —n, *s. m.*, trimis, sol, ambasador.

Abgeschieden, *adj.*, despărţit, retras; die —en, *s. m. pl.*, reposaţii; —heit, *s. f.*, singurătate, retragere.

Abgeschliffen, *adj.*, poleit, tocit.

Abgeschmackt, *adj.*, neplăcut, fără gust, sarbĕd; —e Reden, fleacuri, vorbe nesărate; —heit, *s. f.*, greţoşie, însipiditate.

Abgestanden, *adj.*, stătut; —er Fisch, pesce stătut, mort.

Abgestorben, *adj.*, uscat, mort; —es Holz, lemn mort, uscat.

Abgetragen, *adj.*, purtat, tocit, ponosit.

Abgewichen, *adj.*, veḑi: Abweichen.

Abgewinnen, *v. a. ir.*, Jemandem Etwas —, a câştiga ceva dela cineva.

Abgewöhnen, *v. a.*, Jemandem Etwas —, a desvĕţă pre cineva dela ceva; sich Etwas —, a se desvĕţa de ceva.

Abgezehrt, *adj.*, slăbit, uscat.

Abgießen, *v. a. ir.*, a vărsa, a turna o figură în ceară, ipsos.

Abglanz, *s. m.*, splendoare, reflecs.

Abglätten, *v. a.*, a neteḑì, a poleì.

Abgleichen, *v. a. ir.*, a oblì, a plana.

Abgleiten, *v. a. ir.*, a aluneca.

Abglimmen, *v. a. ir.*, a se stinge pe încet.

Abglitschen, *v. a.*, veḑi: abgleiten.

Ab=gott, *pl.* —götter, *s. m.*, idol; —götter, *s. m.*, idololatru, închinător de idoli; —gottschlange, *s. f.*, şerpe uriaş, boa; —götterei, *s. f.*, idololatrie, închinare la idoli; —göttisch, *adj.*, idololatric.

Abgraben, *v. a. ir.*, a săpa; einen Hügel —, a plana o colină; einen Acker —, a închide o ţarină cu şanţ; einen Weg —, a oprì trecerea pe o cale prin un şanţ

tras; das Wasser —, a abate apa prin un șanț.

Abgrämen, sich, *v. r.*, a se topì de supĕrare.

Abgrasen, *v. a.*, a pasce earba.

Abgreifen, *v. a.*, a strica prin multă purtare, pipăire; ein abgegriffener Hut, o pălărie roasă.

Abgrenzen, *v. a.*, a pune margini, a limita, a despărțì.

Abgrund, *pl.* —gründe, *s. m.*, adêncime, prăpastie, abis.

Abgucken, *v. a.*, a se uita pe furiș; a invĕța ceva vĕdênd pe alții făcênd.

Abgunst, *s. f.*, defavor, ură.

Abgünstig, *adj.*, defavorabil.

Abgürten, *v. a.*, a descinge, a deschinga.

Abguß, *pl.* —güsse, *s. m.*, turnătură de materie topită într'o formă, model.

Abhaaren, *v. a.*, a curățì de pĕr, a smulge pĕrul.

Abhacken, *v. a.*, a tăiè cu sĕcurea; a săpa.

Abhadern, *v. a.*, a câștiga ceva prin ceartă.

Abhäften, *v. a.*, a descopcia.

Abhageln, *v. a. imp.*, a înceta de a grindina; es hat alle Blätter abgehagelt, grindinea a dărimat toate foile.

Abhängen, *v. a.*, a despărțì, a închide ca gard.

Abhäkeln, *v. a.*, a descârliga.

Abhalftern, *v. a.*, a lua căpĕstrul.

Abhalsen, *v. a.*, vedi: Umarmen.

Abhalt=en, *v. a.*, a ținè în depărtare; a reținè, a oprì, a impedeca: Jemanden von der Arbeit —, a impedeca pre cineva dela lucru; —ung, *s. f.*, reținere, impedecare.

Abhämmern, *v. a.*, a rupe prin lovituri de ciocan.

Abhandeln, *v. a.*, a târguì, a cumpĕra; a tracta, a diserta; Jemandem ein Haus —, a târguì o casă dela cineva; Etwas vom Preise —, a scădè din prețul cumpĕrărei.

Abhanden, *adv.*, —sein, —kommen, a lipsì, a se perde.

Abhandlung, *pl.* —en, *s. f.*, tractat, disertațiune scientifică.

Abhang, *pl.* —hänge, *s. m.*, coboriș, coastă de munte; —en, *v. n. ir.*, a atârna, a spênḑura în jos.

Abhäng=en, *v. a.*, a lua din cuiu, a descăța; a depinde, a atârna dela ceva; —ig, *adj.*, atârnat, atârnător; —igkeit, *s. f.*, atârnare, dependență.

Abharken, *v. a.*, a grebla.

Abhärmen, sich, *v. r.*, vedi: grämen.

Abharren, *v. a.*, vedi: Abwarten.

Abhärt=en, *v. a.*, a invĕrtoșa, a întărì; sich —, *v. r.*, a se întărì la trup; —ung, *s. f.*, invĕrtoșare, întărire.

Abharzen, *v. a.*, a aduna rĕșina de pe un arbore.

Ab=haspeln, *v. a.*, a depăna; —haspler, *s. m.*, depănător; —hasplerin, *s. f.*, depănătoare.

Abhauen, *v. a. ir.*, a tăiè, a curma.

Ab=häufeln, *v. a.*, a impărțì în grămeḑi mici; —häuten, *v. a.*, a trage pelea, a despoia de pele.

Abheben, *v. a.*, a ridica; die Karten —, a tăiè cărţile de joc.
Abheftеln, *v. a.*, a descopcia, a descătărăma.
Abheilen, *v. a. ir.*, a vindeca, a se vindeca.
Abhelfen, *v. a. ir.*, a ajuta la ceva; einem Uebel —, a lecuì, a înlătura un rĕu.
Abherzen, *v. a.*, a omorì pre cineva cu îmbrăţişări.
Abhetzen, *v. a.* şi *r.*, a ostănì cu fuga, cu goana, a se ostănì preste mĕsură.
Ab-heucheln, *v. a.*, a dobêndì prin făţărie; —heulen, *v. a.*, a recita ceva în ton plângêtor.
Abhilfe, *s. f.*, ajutor; lecuire, delăturare.
Abhobeln, *v. a.*, a oblì cu rêndeaoa, cu ghilĕul.
Abhold, *adj.*, veḑi: abgeneigt.
Abholen, *v. a.*, a aduce ceva de undeva; a însoţì pre cineva.
Abholz, *s. n.*, rămuri uscate; —en, *v. a.*, a lăzuì, a tăiè lemne dintr'o pădure; —ung, *s. f.*, lăzuire.
Ab-horchen, *v. a.*, a asculta pe ascuns, a spiona; — hören, *v. a.*, a asculta mărturii; —hörung, *s. f.*, ascultarea marturilor.
Abhülfe, *s. f.*, veḑi: Abhilfe.
Abhülsen, *v. a.*, a desface, a curăţì de păstăi.
Abhungern, sich, *v. r.*, a slăbì, a se topì de foame.
Abhüpfen, *v. n.*, a se depărta sărind.
Abhusten, *v. a.*, a lăpĕda flegma tuşind.
Abhüten, *v. a.*, a pasce earba de pe o livade.
Abicht, *s. n.*, partea din dos a pănurei.
Abirr-en, *v. n.*, a se rătăcì; —ung, *s. f.*, rătăcire.
Abjagen, *v. a.*, a fugărì, a obosì prin goană; Jemandem Etwas —, a răpì ceva dela cineva fugind după el.
Abjochen, *v. a.*, a desprinde din jug.
Abkalben, *v. n.*, a înceta de fĕtat viţei.
Ab-kämmen, *v. a.*, a peptena; —kämpfen, *v. a.*, a câştiga prin luptă.
Abkanten, *v. a.*, a tăiè dungile unei scânduri.
Abkanzeln, *v. a.*, a vorbì de pe catedră; Jemanden —, a dojenì pre cineva.
Abkappen, *v. a.*, a retezì vêrful unui pom.
Ab-kargen, *v. a.*, a detrage dela gură; —karten, *v. a.*, a complota, a se înţelege pe ascuns.
Abkauen, *v. a.*, a roade, a rojnì.
Ab-kauf, *pl.* —käufe, *s. m.*, cumpĕrătură, lucru cumpĕrat; Jemandem Etwas — kaufen, *v. a.*, a cumpera ceva dela cineva; —käufer, *s. m.*, cumpĕrător; —käuflich, *adj.*, de cumpĕrat.
Ab-kehlen, *v. a.*, a face parcan; ein Kalb —, a tăiè berigata unui viţel; —kehren, *v. a.*, a mătura, a curĕţì de praf; veḑi: Wegwenden; — kehrung, *s. f.*, măturare, curăţire, abatere dela rĕu.

Abkehricht, *s. m.*, gunoiu.
Abkeltern, *v. a.*, a tescuì, a stoarce.
Abketten, *v. a.*, a deslănţuì.
Abkimmen, *v. a.*, a tăiè gardinul unei doage.
Abkippen, *v. a.*, a tăiè vêrful.
Abklaftern, *v. a.*, a mĕsura cu stênjinul, a împărţì în orgii.
Abklammern, *v. a.*, a scoate scoabele.
Abklär-en, *v. a.*, a limpeḑì; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, limpeḑire.
Abklatsch, *s. m.*, copie modelată.
Abklauben, *v. a.*, a culege.
Abkleid-en, *v. a.*, a desbrăca; —ung, *s. f.*, desbrăcare.
Abklemmen, *v. a.*, a desprinde cu clescele.
Abklettern, *v. a.*, a se scoborì pe mâni.
Abklopfen, *v. a.*, a scutura de praf; a bate pre cineva bine.
Ab-knabbern, *v. a.*, a roade; —knallen, a sloboḑì (o armă de foc); —knaupeln, a roade carnea de pe os.
Abkneipen, *v. a.*, a rupe cu unghiile, cu clescele.
Abknöpfen, *v. a.*, a desbumba, a descheia.
Abknüpfen, *v. a.*, a desnoda.
Abkochen, *v. a.*, a ferbe, a pregătì prânḑul; a face un decoct.
Abkommen, *v. n. ir.*, a se depărta (din calea sa), a se perde; von seiner Rede —, a 'şi perde firul vorbirei; — können, a avè răgaz pentru ceva; nicht — können, a n'avè răgaz, a fi împedecat de a venì; —, *s. n.*, învoire; ein gütliches — treffen, a se învoi cu binele cu cineva; —schaft, *pl.* —en, *s. f.*, descendenţă, neam.
Abkömmling, *pl.* —e, *s. m.*, descendent, odraslă.
Abköpfen, *v. a.*, a tăiè capul, a decapita, a reteza (un arbore).
Abkopiren, *v. a.*, a decopia.
Abkoppeln, *v. a.*, a deslega cânii (la vênat).
Abkränken, sich, *v. r.*, veḑi: sich abhärmen.
Abkratzeisen, *s. n.*, fer la scară pentru curăţirea încălţămintei.
Abkratzen, *v. a.*, a sgârăia, a rade.
Abkrauten, *v. a.*, a curăţì o viie de burueană.
Abkrümmeln, *v. a.*, a se sfrimì.
Abkühl-en, *v. a.*, a rĕcì; sich —, *v. r.*, a se recorì; —end, *adj.*, recoritor; —faß, *pl.* —fässer, *s. n.*, rĕceriu; —ung, *s. f.*, rĕcorire.
Abkündigen, *v. a.*, a abḑice cuiva ceva.
Abkunft, *s. f.*, nascere, descendenţă, origine; învoire.
Abkürz-en, *v. a.*, a scurta, a abrevia; einen Bruch —, a reduce o fracţiune; Jemandem den Lohn —, a trage cuiva din simbrie; —ung, *s. f.*, scurtare, abreviaţiune; —ungszeichen, *s. n.*, semn de abreviaţiune.
Abküssen, *v. a.*, a săruta mult pre cineva.
Ablachen, sich, *v. a.*, a murì de rîs.
Ablad-en, *v. a.*, a descărca; —er, *s. m.*, descărcător; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, descărcătură.

Ablage, *s. f.*, deposit; —rn, *v. n.*, a descărca, a se așeḑa; der Wein ist abgelagert, vinul s'a așeḑat, s'a învechit.

Ablanden, *v. n.*, a se depărta dela țĕrmure.

Ablangen, *v. a.*, veḑi: herablangen.

Ablaß, *pl.* —lässe, *s. m.*, scurgere; ertare de pĕcate, indulgență; —kram, *s. m.*, trafică de indulgențe.

Ablassen, *v. a.*, a lăsa se curgă, a sloboḑì; den Wein —, a trage vinul dintr'un vas într'altul, a pune cep la bute; Etwas vom Preise —, a lăsa ceva din preț; von der Arbeit —, a înceta dela lucru.

Ablativ, *pl.* —e, *s. m.*, ablativ.

Ablatten, *v. a.*, a deslățuì.

Ablauben, *v. a.*, a desfrunḑì, a curățì de frunḑe.

Ablauern, *v. a.*, a leșuì, a pândì.

Ablauf, *pl.* —läufe, *s. m.*, curgere, scursură, decurs, finit; nach — eines Tages, des Termins, după o ḑi, după trecerea terminului; vor — der Post, înainte de plecarea postei; —en, *v. n. ir.*, a se scurge, a curge, a decurge; a se sfĕrșì, a înceta de a mai umbla; die Uhr ist abgelaufen, orologiul nu umblă, nu este tras; gut —, a reușì bine, a avè succes; seinen Gegner —en lassen, a se ferì de lovitura contrarului; Jemandem den Rang —en, a lua pre cineva pe dinainte; der Mühlstein hat sich ganz abgelaufen, peatra de moară s'a tocit.

Abläufer, *s. m.*, mosor gol, încrucitura firelor la țĕșut.

Ablauf-rinne, *s. f.*, lăptoc; —szeit, *s. f.*, termin de plătire.

Ablaugen, *v. a.*, a leșia.

Ab-läugnen, *v. a.*, a nega, a denega, a se lăpĕda de cineva; —läugnung, *s. f.*, denegațiune lăpĕdare de cineva.

Ablauschen, *v. a.*, veḑi: ablauern.

Abläuter-faß, *pl.* —fässer, *s. n.*, putină; —n, *v. a.*, a limpeḑì, a lămurì, a rafina; —ung, *s. f.*, limpeḑire.

Ableben, *v. n.*, a murì, a reposa; —, *s. n.*, moarte, reposare.

Ablecken, *v. a.*, a linge.

Ablegat, *s. m.*, ablegat.

Ableeren, *v. a.*, a golì.

Ablegen, *v. a.*, a pune jos, a depune; seine Kleider —, a se desbrăca de vestminte; die Trauer —, a depune doliul, a nu mai jelì; ein Bekenntniß —, a face o mărturisire; sein Glaubensbekenntniß —, a face profesiunea sa de credință; seine sterbliche Hülle —, a murì; einen Eid —, a pune jurămĕnt; die Probe —, a da probă; eine Rechnung —, a da socoteala; die Kinderschuhe —, a eșì din vĕrsta copilăriei; eine Schuld —, a rĕfuì o datorie.

Ableg-er, *s. m.*, vlăstar, mlădită, butaș; —ung, depunere; —ung eines Eides, depunerea unui jurămĕnt: —ung einer Schuld, rĕfuirea unei datorii; —ung seines Glaubens, lăpĕdarea de credință.

Ablehn-en, *v. a.*, a nu primì, a refusa; —ung, *s. f.*, refus.

Ab-leiern, *v. a.*, a cânta monoton; —leihen, *v. a.*, a imprumuta; —leimen, *v. a.*, a descleì.

Ableit-en, *v. a.*, a abate; a deriva, a deduce; —er, *s. m.*, abătător; vedi: Blitzableiter; —ung, *s. f.*, abatere, derivaţiune, deducţiune; —ungssilbe, *s. f.*, silabă de derivaţiune; —ungsgraben, şanţ pentru abaterea apei.

Ablenk-en, *v. a.*, a abate; einen Verdacht von sich —, a delătura dela sine un prepus; —ung, *s. f.*, abatere, diversiune.

Ablernen, *v. a.*, a învĕţa vĕdênd dela altul.

Ables-en, *v. a. ir.*, a cetì, a cetì din cap până in sfêrşit; a culege, a curăţì; die Raupen von den Bäumen —, a curăţì pomii de omide; die Weintrauben —, a culege strugurii; —er, *s. m.*, ceteţ, cetitor, culegĕtor; —ung, cetire, culegere.

Ablieser-n, *v. a.*, a da ceva in mânile altuia; eine Arbeit —, a preda un lucru isprăvit; —ung, *s. f.*, predare.

Abliegen, *v. a. ir.*, a fi depărtat, isolat; abgelegener Ort, loc depărtat, isolat; —, *v. n.*, a slabì prin neintrebuinţare.

Ab-locken, *v. a.*, Jemandem Etwas —, a scoate ceva dela cineva prin linguşiri; Jemandem Thränen —, a stoarce cuiva lacrimi din ochi; —listen, *v. a.*, vedi: —locken.

Ablohnen, *v. a.*, a plăti simbria datorită.

Ablösch-en, *v. a.*, a stinge, a şterge; —ung, *s. f.*, stingere, ştergere.

Ab-lösen, *v. a.*, a deslega, a desface; die Wache —, a schimba custodia; die Kanonen —, a descărca tunurile; sich einander —, a schimba locul cu altul; den Zehnten —, a rescumpĕra dijma; sich —, *v. r.*, a se desface (coaja); —lösbar, —löslich, ce se desface uşor; —lösung, *s. f.*, desfacere, deslegare.

Ablöthen, *v. a.*, a deslipì (metale înnădite).

Ablügen, *v. a. ir.*, a obţinè ceva prin minciuni.

Abmachen, *v. a.*, a desface, a deslega, a termina; eine Sache —, a regula, a termina o afacere; das ist eine abgemachte Sache, asta e un lucru făcut.

Abmager-n, *v. n.*, a slăbì; —ung, *s. f.*, slăbire.

Abmäh-en, *v. a.*, a così; —ung, *s. f.*, cosire.

Abmahlen, *v. a.*, a măcina.

Abmahn-en, *v. a.*, a desvătuì pre cineva dela ceva; —ung, *s. f.*, desvătuire.

Abmalen, *v. a.*, a zugrăvì, a depinge, a descrie cu cuvinte.

Abmärgeln, *v. a.*, a slăbì, a debilita; ein Pferd —, a obosì preste mĕsură un cal.

Abmarken, *v. a.*, a pune semne de hotar.

Abmarsch, *pl.* —märsche, *s. m.*, pornire, mers; —iren, *v. a.*, a pornì la drum.

Abmarter-n, *v. a.*, a chinuì, a tortura; sich —, *v. r.*, a se chinuì, a se turmenta; —ung, *s. f.*, chinuire, turmentare.

Abmatt-en, *v. a.*, a ostănì, a obosì foarte, —ung, *s. f.*, obosire, ostănire, fatigă.

Abmeischen, *v. a.*, a scurge braga, sucul de pe colţii de orz.

Abmeißeln, *v. a.*, a netedì cu dalta.

Abmelken, *v. a.*, a mulge vacile.

Abmerken, *v. a.*, Jemandem Etwas —, a învěţa dela cineva vědêndu'l lucrând; an den Augen —, a cetì ceva în ochii cuiva.

Abmeßbar, *adj.*, ce se poate měsură.

Abmess-en, *v. a. ir.*, a měsura, a cumpenì, a cântărì; seine Worte —, a 'şi cumpenì cuvintele; —er, *s. m.*, měsurător; —ung, *s. f.*, měsurare, mesurătură.

Abmieth-en, *v. a.*, în închiria, a lua în chirie; —er, *s. m.*, închirietor, chirigiu.

Abmisten, *v. a.*, a curăţì de gunoiu.

Abmodeln, *v. a.*, a face un model.

Abmoosen, *v. a.*, a curăţì de muşchiu (un arbore).

Abmüden, *v. a.*, vedi: ermüden.

Abmühen, sich, *v. r.*, a 'şi da ostăneală.

Abnagen, *v. a.*, a roade, a ciugulì.

Abnähen, *v. a.*, a coase.

Abnahme, *s. f.*, scădere, împuţinare, decrescĕmênt; in — gerathen, a decădè, a scădè; — eines Beines, amputaţiune; — des Verbandes, desfacerea unei legături; — des Gesichts, slăbirea vederei; — des Wassers, scăderea apei; — des Mondes, decrescerea lunei.

Abnarben, *v. a.*, a rade peile.

Abnehm-en, *v. a. ir.*, a lua; den Hut —, a 'şi lua pălĕria de pe cap; Früchte —, a culege frupte; den Bart —, a rade barba; Jemandem die Larve —, a demasca pre cineva; die Speisen —, a lua bucatele de pe masă; den Schafen die Wolle —, a tunde oile; den Rahm —, a smântânì; den Fuß —, a tăiè, a amputa piciorul; ein Kalb —, a înţĕrca un viţĕl; Jemandem eine Waare —, a cumpĕra o marfă dela cineva; Jemandem sein Geld —, a câştiga dela cineva bani în joc; so viel ich — kann, încât pot înţelege; —, *v. n. ir.*, a scădè, a împuţina, a decresce; die Tage nehmen ab, dilele scad, se scurtă; seine Kräfte nehmen ab, puterile'i scad din di în di; er hat sehr abgenommen, el a slăbit foarte; der Mond nimmt ab, luna scade, decresce; —, *s. n.*, scădere, decrescĕmênt; —er, *s. m.*, cumperător, muşteriu.

Abneig-en, *v. n.*, a se dep^ărta; sich —, *v. r.*, a se pleca, a înclina într'o parte; er ist mir abgeneigt, nu 'mi e aplecat, —ung, *pl.* —en, *s. f.*, neaplecare, antipatie.

Abraffen, *v. a.*, das geschnittene Getreide, a aduna în snopi bucatele secerate.

Abrahmen, *v. a.*, a smântânì laptele.

Abrainen, *v. a.*, a despărţi un câmp.
Ab=randen, *v. a.*, a tunde in rotundime; —ranken, *v. a.*, a curăţì viţa de frunde; —rappen, a culege borboanele de struguri de pe ciorchină; —rasen, *v. a.*, a pasce earba; —raspeln, *v. a.*, a pilì, a rade cu pila.
Ab=rathen, *v. a. ir.*, a desfătuì, a desmânta; —räuchern, *v. a.*, a afuma bine; —raufen, *v. a.*, a smulge lâna de pe pele.
Ab=raum, *s. m.*, dărîmături (de copaci); —räumen, *v. a.*, den Tisch —, a lua de pe masă; —räumung, *s. f.*, curăţirea unei păduri; —raupen, *v. a.*, a curăţì pomii de omide.
Ab=rechen, *v. a.*, a grebla; —rechnen, *v. a.*, a încheia socoteala, a scădè din socoteală; mit Jemandem —rechnen, *v. a.*, a încheia socoteala cu cineva; dies abgerechnet, abstracţiune făcênd dela aceasta; —rechner, *s. m.*, licuidator; —rechnung, *pl.* —en, *s. f.*, încheerea computului, scont, licuidaţiune.
Ab=rechte, *s. f.*, dosul pănurei; —rechten, *v. a.*, a lua ceva dela cineva pe calea legei.
Abrede, *s. f.*, coînţelegere, convenţiune; — mit Jemandem nehmen, a se înţelege cu cineva despre ceva; nicht in —stellen, a nu nega, a se învoì; —n, *v. a.*, Jemanden von Etwas —, a desfătuì pre cineva dela ceva.
Abreib=en, *v. a. ir.*, a freca, a netedì, a curăţì; sich —, *v. r.*, a se toci; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, frecare.
Ab=reifen, *v. a.*, a decercuì; —, *v. n.*, a se coace bine; —reihen, *v. n.*, a desfira, a desface din şir.
Abreise, *s. f.*, plecare, pornire; —n, *v. n.*, a pleca în călătorie, a călĕtorì.
Abreißen, *v. a. ir.*, a se rupe, a se sfăşia; ein Haus —, a dĕrîma o casă; a se smulge, a se scoate în silă; sich von einer Gesellschaft —, a se smulge dintr'o societate.
Abreiten, *v. a. ir.*, a ostănì un cal prin prea mult călărit.
Abrennen, *v. a. ir.*, a lua în fugă; Jemandem den Weg —, a 'i tăiè cuiva drumul.
Abricht=en, *v. a.*, a învĕţa, a instruì, a dresa; Soldaten —, a esercita, a disciplina soldaţi; Pferde —, a dresa cai; —er, *s. m.*, instructor; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, instrucţie, dresură.
Abringeln, *v. a.*, a încuia cu zăvorul.
Abrikose, *s. f.*, apricosă.
Ab=rinden, *v. a.*, a curăţì de coaje, a descorţa; —ringen, *v. a.*, a 'şi elupta; —rinnen, *v. n. ir.*, a curge; —riß, *pl.* —e, *s. m.*, plan, schiţă, desemn, prescurtare.
Abnieten, *v. a.*, a rupe ţinta unui cuiu.
Abnorm, *adj.*, neregulat, abnorm; —ität, *pl.* —en, *s. f.*, iregularitate, abnormitate.
Abnöthigen, *v. a.*, a scoate, a stoarce cu sila.

Abnutz-en, *v. a.*, a învechì, a strica, a tocì prin folosire; sich —, *v. r.*, a se tocì prin purtare; —ung, *s. f.*, învechire, stricare, tocire.

Abonn-ement, *pl.* —s, *s. n.*, abonament; —ent, *s. m.*, abonent; —iren, *v. a.*, a abona, a prenumĕra.

Abord-nen, *v. a.*, a delega, a însărcina cu vre-o missiune; —nung, *pl.* —en, *s. f.*, delegare, delegaţiune.

Abort, *pl.* —e, *s. m.*, eşitoare, retiradă; —iren, *v. n.*, a lăpĕda fĕtul, a aborta.

Ab-pachten, *v. a.*, a lua în arêndă, —packen, *v. a.*, a descărca, a despacheta; —packer, *s. m.*, descărcător; —packung, *s. f.*, descărcare, descărcătură.

Abpassen, *v. a.*, a aştepta, a pândì timpul potrivit pentru a face ceva.

Abpeitschen, *v. a.*, a biciuì pre cineva.

Ab-pfählen, *v. a.*, a împlânta pari, a însemna cu pari; —pfänden, *v. a.*, a zălogì; —pfändung, *pl.* —en, *s. f.*, zălogire.

Ab-pflöcken, *v. a.*, a semna cu pociumpi; —pflücken, *v. a.*, a culege, a rupe (flori, fructe); —pflügen, *v. a.*, vedi: abackern.

Abpicken, *v. a.*, a incioca.

Ab-placken, —plagen, *v. a.*, a molesta; sich —, *v. r.*, a se necăjì; —platten, *v. a.*, a turtì, a netedì; —plattung, *pl.* —en, *s. f.*, turtire, netedire; —plätten, *v. a.*, a călca cu ferul (rufe); —platzen, *v. n.*, a crepa; —plätzen, *v. a.*, a semna copacii vênduţi cu ciocanul, a dărîma arborii vênduţi.

Abpochen, *v. a.*, a desface prin lovituri de ciocan.

Abprägen, *v. a.*, a tipărì, a bate monetă.

Ab-prallen, —prellen, *v. a.*, a trĕsări, a împroşca.

Abpressen, *v. a.*, a stoarce bani cu sila.

Abprotzen, *v. a.*, a desprinde caii dela tun.

Abprügeln, *v. a.*, a bate, a freca bine pre cineva.

Abputzen, *v. a.*, a netedì tenciuiala unui zid; die Schuhe —, a curăţì încălţămintea; das Licht —, a lua mucii dela luminare; Jemanden —, a mustra aspru pre cineva.

Abquälen, *v. a.*, vedi: abplagen.

Ab-querlen, *v. a.*, Fleischbrühe mit Eiern —, a bate ouĕ în supă; —quetschen, *v. a.*, a strivì.

Abrackern, *v. a.*, a strapaţa un cal.

Abrädeln, *v. a.*, a tăiè cu rotila (aluatul).

Ab-rohren, *v. a.*, a tăiè trestia dintr'un loc; — rollen, *v. a.*, a destăvălì, a desfăşura, a desdăpăna; —rösten, *v. a.*, a prăjì bine.

Abrücken, *v. a.*, a depărta ceva dela un loc.

Abrudern, *v. n.*, a se depărta cu corabia de mal.

Abruf, *s. m.*, chiemare, apel, rechiemare; —en, *v. a. ir.*, a rechiăma; die Stunden der Nacht

—, a anuncia oarele nopţii; Gott hat ihn abgerufen, Ddeu 'la chiămat la sine.

Abrühren, *v. a.*, Eier, a bate ouĕ in supă.

Abrunden, *v. a.*, a rotundì, a aronda.

Abrupfen, *v. a.*, a smulge penele.

Abrüsten, *v. n.*, a depune armele.

Abrutschen, *v. n.*, a luneca.

Abrütteln, *v. a.*, a scutura.

Absacken, *v. a.*, a deşerta sacii.

Absage, *s. f.*, refus, renunciare, părăsire; —n, *v. a.* şi *n.*, a revoca, a renuncia, a refusa, a contramanda, a se lăpĕda de cineva; seinen Glauben —, a 'şi renega credinţa; den Teufel —, a se lăpĕda de satana; ein abgesagter Feind, inimic declarat.

Absägen, *v. a.*, a tăiè cu ferestreul.

Absagung, *pl.* —en, *s. f.*, vedi: Absage.

Absahnen, *v. n.*, vedi: Abrahmen.

Absatteln, *v. a.*, a lua şeaoa de pe cal.

Absatz, *pl.* —sätze, *s. m.*, pausă, alineat, incheetură, articol, distanţă, călcâiu; — der Waaren, vĕndarea, desfacerea mărfurilor.

Absäubern, *v. a.*, a curăţì, a spăla.

Absaufen, *v. a.*, a bea (spuma de deasupra).

Ab-saugen, *v. a.*, a sbate ugerul; —säugen, *v. a.*, a inţĕrca un copil.

Abscess, *pl.* —sse, *s. m.*, buboiu, absces.

Abschab-en, *v. n.*, a rade, a răduì, a se invechì; —sel, *s. m.*, rădĕitură.

Abschachern, *v. a.*, a cumpĕra ceva cu preţ scădut.

Abschaffen, *v. a.*, a desfiinţa, a anula, a da drumul cuiva.

Abschälen, *v. a.*, a curăţì, a despoia de coaje.

Abschärfen, *v. a.*, a ascuţì, a tăiè colţurile.

Abscharren, *v. a.*, a rade (aluatul).

Abschätz-en, *v. a.*, a preţuì, a hotărì preţul unui lucru; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, preţuire, estimaţiune; —er, *s. m.*, preţuitor, tacsator.

Abschaufeln, *v. a.*, a curăţì cu lopata, a rinì.

Ab-schaum, *s. m.*, spumă, necurăţie, lăpĕdătură; — der Menschheit, lăpĕdătură de om; —schäumen, *v. a.*, a lua spuma.

Abscheeren, *v. a.*, a tunde.

Abscheid-en, *v. n. ir.*, a despărţì, a lămurì; —, *v. a. ir.*, a murì, a trece din vieaţă; abgeschieden leben, a vieţuì retras; die Abgeschiedenen, reposaţii; —ung, *s. f.*, impărţire, despărţire.

Abscheu, *s. m.*, uriciune, greaţă, aversiune; — vor Etwas haben, a avè greaţă de ceva, aversiune cătră ceva.

Abscheuern, *v. a.*, a freca, a spĕla vasele, podinile.

Abscheulich, *adj.* şi *adv.*, urît, grozav, detestabil; —keit, *s. f.*, uriciune, grozăvie, blăstĕmăţie.

Abschichten, *v. a.*, a pune in pături.

Abschicken, *v. a.*, a trimite, a expeda.

Abschieben, *v. a.*, vedi: schieben.

Abschied, *s. m.*, dioa bună, remas bun, concediu, dimisiune; Jemandem den — geben, a dimisiona pre cineva; von Jemandem — nehmen, a dice cuiva rĕmas bun, a 'şi lua dioa bună dela cineva; von der Welt — nehmen, a se retrage de lume, a murì; —sbesuch, *s. m.*, visită de rĕmas bun, de adio, —skarte, *s. f.*, cartă de rĕmas bun; —sschmaus, *s. m.*, banchet de rĕmas bun.

Abschiefern, sich, *v. r.*, a se despătura.

Abschießen, *v. a. ir.*, a descărca o puşcă; —, *v. n. ir.*, a curge cu repejune în jos; a 'şi perde coloarea.

Ab=schiffen, *v. n.*, e eşì din port; Waaren —, a transporta mărfuri pe apă; —schildern, *v. a.*, a descrie, a depinge, a zugrăvì; —schilderung, *s. f.*, descriere vie: —schinden, *v. a.* şi *n. ir.*, a belì, a despoia de pele; —schirren, *v. a.*, a deshăma.

Abschlachten, *v. a.*, a junghia, a măcelărì o vită.

Abschlag, *pl.* —schläge, *s. m.*, scădere, împuţinare, scădĕmênt; auf —, pentru plată în rate; in — kommen, a se eftinì; —szahlung, *s. f.*, rată; —en, *v. a. ir.*, a bate, a tăiè, a scoate; den Kopf —, a tăiè capul; das Wasser —, a se pişa; einen Angriff —, a respinge un asalt; eine Bitte —, a refusa o rugaminte; die Kuh schlägt ab, vaca dă mai puţin lapte.

Abschläg=ig, *adj.*, negativ; —ige, Antwort, refus, respuns negativ; —lich, *adj.*, plătit în rate.

Abschlämmen, *v. a.*, a desnoroì, a curăţì de noroiu.

Abschleifen, *v. a. ir.*, a ascuţì, a curăţì de rugină.

Abschleimen, *v. a.*, a curăţì, a spăla de bale.

Abschlenkern, *v. a.*, a arunca.

Ab=schleppen, *v. a.*, a duce pe ascuns; —schleudern, *v. a.*, a asvêrlì, a arunca.

Abschließen, *v. a. ir.*, a închide, a încheiè; einen Vertrag —, a încheiè un contract, a face o învoire.

Ab=schlüpfen, *v. a.*, a fugì pe furiş, a se furişa; —schlürfen, *v. a.*, a sorbì.

Abschluß, *pl.* —schlüsse, *s. m.*, încheere, lucuidaţiune; Rechnungs—, bilanţ.

Ab=schmalzen, *v. a.*, a pune grăsime pe bucate; —schmarotzen, *v. a.*, a trăì ca parasit; —schmausen, *v. a.*, a 'şi mânca starea prin mâncări şi beuturi.

Abschmeicheln, *v. a.*, a căpĕta ceva prin linguşire, prin momele.

Ab=schmeißen, *v. a.*, a arunca jos; —schmelzen, *v. a. ir.*, a topì unt, a curaţì prin topire, a se topì.

Abschmier=en, *v. a.*, a mâsgălì; den Wagen —, a unge carul bine; —er, *s. m.*, mâsgălitor.

Abschmutzen, *v. n.*, a mâsgălì.

Ab=schnallen, *v. a.*, a descătărăma; —schnappen, *v. n.*, a trăcsări; —schnäuzen, *v. n.*, vedi: Abputzen.

Abschneiden, *v. a.*, a tăiè, a reteza, a amputa; ein Huhn —, a tăiè grumazii la o găină; Jemandem den Weg —, a 'i închide cuiva drumul; Jemandem alle Hoffnung —, a lua cuiva deodată toată speranța; den Lebensfaden —, a tăiè firul dilelor.

Abschnellen, *v. a.*, a răpedì o săgeată.

Abschnitt, *pl.* —e, *s. m.*, tăiĕtură, segment, secțiune, despărțitură.

Abschnitzel, *s. m.*, aschii, bucățele mĕrunte; —n, *v. a.*, a tăiè în bucăți mĕrunte, a scobì.

Abschnür=en, *v. a.*, a deslega, a desface, a desnoda; —ung, *s. f.*, sugrumătură.

Abschöpfen, *v. a.*, a lua de pe deasupra grasul, smântâna.

Abschrägen, *v. a.*, a tăiè curmediș.

Abschrauben, *v. a.*, a desface șurubul, a desșuruba.

Abschreck=en, *v. a.*, a înfricoșa, a spăria, a intimida; —ung, *v. a.*, intimidare, descuragiare.

Abschreibegebühr, *pl.* —en, *s. f.*, tacsă pentru decopiat.

Abschreib=en, *v. a.*, a descrie, a copia; a șterge din socoteală; —, *s. n.*, transcripțiune; —er, *s. m.*, copist, copiător.

Abschreien, sich, *v. r.*, a răgușì strigând.

Abschreiten, *v. a. ir.*, a mĕsura cu pasul; von seinem Vorhaben —, a se depărta dela propusul seu.

Abschrift, *pl.* —en, *s. f.*, copie; — einer Urkunde, apograf; eine — nehmen, a scoate o copie; —lich, *adj.* și *adv.*, în copie, în scris.

Abschröpfen, *v. a.*, den Weizen, a tăiè vêrfurile grâului.

Abschroten, *v. a.*, a descărca o bute; Getreide —, a măcina mare bucatele.

Abschuppen, *v. a.*, a curăți de solzi, a desolzì.

Abschürfen, *v. a.*, a rădì, a curăți.

Abschuß, *pl.* —schüsse, *s. m.*, răpediș, cipiș; — des Wassers, cădĕtura, scurgerea apei.

Abschüssig, *adj.* și *adv.*, prăpăstios, cu povêrniș.

Abschütteln, *v. a.*, a scutura; das Joch —, a scutura jugul, a se elibera de sclăvie.

Ab=schütten, *v. a.*, a golì; —schützen, *v. a.*, a stăvilì apa, a lua apa.

Abschwächen, *v. a.*, vedi: Entkräften.

Ab=schwärmen, *v. n.*, a înceta de a roì; —schwärzen, *v. a.*, a înnegrì.

Abschwatzen, *v. a.*, Jemandem Etwas, a scoate ceva cu vorbe dulci.

Abschwefeln, *v. a.*, a curăți de pucioasă.

Abschweif=en, *v. a.*, a tăiè strêmb cu ferestreul; —, *v. n.*, a se abate dela object; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, abatere, digresiune.

Ab=schwemmen, *v. a.*, a spăla; Holz —, a duce lemne pe apă; —schwimmen, *v. n.*, a pleca înnot.

Ab=schwinden, *v. n.*, a slăbì din ḑi în ḑi; —schwingen, *v. a.*, a scutura ceva de pulbere; den Flachs —, a posdărì cânepa; sich vom Pferde —, a se da iute jos de pe cal.

Abschwören, *v. a. ir.*, a jura, a pune jurămênt, a abjura; die Religion —, a se lăpeda de religiune; eine Schuld —, a denega o datorie prin jurămênt.

Absegeln, *v. n.*, a pornì cu naea, a se depărta dela ţërmure.

Absehbar, *adj.*, ce se poate cuprinde cu vederea.

Absehen, *v. a.*, a vedè, a mĕsura cu ochii; von Jemandem Etwas —, a învĕţa dela cineva ceva din vĕḑute; a pricepe, a cuprinde; —, *s. n.*, intenţiune, scop; worauf geht Ihr —? la ce ţintesci, ce'ţi este intenţiunea?

Abseifen, *v. a.*, a desăpunì.

Abseigern, *v. a.*, a mĕsura afunḑimea unei mine; a despărţì argintul de aramă.

Abseihen, *v. a.*, a străcura, a filtra; —, *s. n.*, filtrare.

Ab=seite, *s. f.*, partea din dos a unui edificiu; —seits, *adv.*, la o parte, delături.

Absend=en, *v. a.*, a trimite, a espeda, a delega; einen Boten —, a trimite un curier; Waaren —, a espeda mărfuri; einen Brief an Jemanden —, a adresa cuiva o epistolă; —er *s. m.*, trimiţător, speditor; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, trimitere, spediţiune.

Absengen, *v. a.*, a pârlì, a pârjolì.

Absenk=en, *v. a.*, a butăşì; —er, *s. m.*, butaş.

Absentiren, sich, *v. r.*, a se absenta.

Absetzbar, *adj.*, amovibil.

Absetz=en, *v. a.*, a depune, a pune jos; vom Amte —, a depune din oficiu, a destituì, a degrada; ein Glas austrinken ohne abzusetzen, a golì un păhar dintr'o dată; die Waaren —, a vinde marfa; ein Kalb —, a înţërca un viţel; im Reden und Singen —, a face o pausă în vorbire, în cântare; eine Seite —, (tip.), a compune o pagină (la cărţi); —er, *s. m.*, vênḑĕtor, depositor; culegĕtor de litere; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, depunere, lăpĕdare, vênḑare; pausă, compunere.

Absicheln, *v. a.*, a tăiè cu secerea, a secera.

Absicht, *pl.* —en, *s. f.*, scop, intenţiune, privinţă; — haben auf Etwas, a 'şi pune ochii pe ceva; in —, cu privire la, cât pentru; seine — erreichen, a 'şi ajunge scopul; —lich, *adj.* şi *adv.*, într'adins, anumit, în scop; —slos, *adj.*, fără intenţiune.

Absieben, *v. a.*, a cerne.

Absieden, *v. a.*, a ferbe.

Absingen, *v. a. ir.*, a cânta cu voce înaltă.

Absitzen, *v. a. ir.*, vom Pferde —, a se da jos de pe cal; eine Schuld —, a sta închis în prinsoare pentru o datorie.

Absolut, *adj.*, deţërmurit, absolut; —ion, *s.f.*, absoluţiune, iertarea pĕcatelor, deslegare de pĕcate;

—ismus, *s. m.*, absolutism; —ist, *s. m.*, absolutist; —orium, *s. n.*, absolutoriu.

Absolviren, *v. a.*, a deslega, a ierta, a absolva; seine Studien —, a absolva studiile.

Absonderlich, *adj.*, deosebit, singuratec, particular, curios în feliul seu; —, *adv.*, în particular.

Absonder=n, *v. a.*, a deosebì, a despărţi, a separa; in Gedanken —, a abstrage; —nd, *adj.*, separând, secretor, secretând; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, deosebire, despărtire, separaţiune; —, (bot.), secreţiune; —ungsorgane, organele secreţiunei.

Absorbiren, *v. a.*, a absoarbe.

Abspalten, *v. a.*, a crepa, a separa.

Abspänen, *v. a.*, a înţerca.

Abspann=en, *v. a.*, a deshăma, a desprinde; a slabì ce e întins; der Geist ist abgespannt, spiritul s'a ostănit prin prea multă încordare; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, deshămare, desprindere, slăbire.

Abspänstig, *adj.*, înstrăinat, alian; — machen, *v. a.*, a înstrăina, a despărţì; — werden, a se lăpĕda de ceva.

Absparen, *v. a.*, a cruţa, a detrage prin cruţare dela gură.

Abspeisen, *v. a.*, a da de mâncare, a alimenta; Jemanden mit Worten —, a purta pre cineva cu vorbe goale.

Absperren, *v. a.*, a închide, a încuiè, a tăiè drumul.

Abspiegeln, sich, *v. r.*, a se oglinda.

Abspielen, *v. a.*, a ḑice o cântare, a scădè prin joc (o datorie).

Ab=spindeln, *v. a.*, a depăna; —spinnen, *v. a. ir.*, a toarce; eine Schuld —spinnen, a se achita de o datorie prin tors.

Abspitzen, *v. a.*, a tăiè vêrful.

Absplittern, *v. a.*, a ţăndărì.

Absprache, *s. f.*, veḑi: Abrede.

Absprech=en, *v. a. ir.*, a denega, a nu primì, a contesta; das Leben —, a condemna la moarte; Jemandem sein Recht —, a contesta dreptul cuiva; —erisch, *adj.*, om hotărît, batjocuritor.

Abspreitzen, *v. a.*, a proptì.

Absprengen, *v. a. ir.*, a crepa, a sparge.

Abspringen, *v. n. ir.*, a sărì de sus în jos, a se rupe, a se crepa; die Saite ist abgesprungen, coarda s'a rupt; seitwärts —, a sărì la o parte.

Abspritzen, *v. n.*, a stropì; die Feder —, a scutura peana de negreală.

Ab=sprossen, *v. n.*, veḑi: Abstammen; —sprößling, *pl.* —e, *s. m.*, veḑi: Abkömmling.

Absprung, *pl.* —sprünge, *s. m.*, săritură, contrast; —swinkel, unghiu de reflecsiune.

Abspul=en, *v. a.*, a depăna; —er, *s. m.*, depănător.

Abspül=en, *v. a.*, a clătărì, a spăla; —icht, *s. m.*, lături.

Abstamm=en, *v. n.*, a 'şi trage originea, a descinde, a se deriva; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, descendenţă, derivaţiune, origine.

Abstämmen, *v. a.*, a tăiè trunchiul unui arbore.

Abstampfen, *v. a.*, a călca cu picioarele.

Abstand, *pl.* —stände, *s. m.*, depărtare, distanţă; diferenţă, contrast.

Abständ-er, *s. m.*, arbore uscat; —ig, *adj.*, lemn mort, uscat.

Abstatt-en, *v. a.*, a da, a face, a plătì; einen Besuch —, a face o visită; Dank —, a mulţămì; einen Gruß —, a aduce închinăciuni, a saluta din partea cuiva; —ung, *s. f.*, visită; plătire

Abstäub-en, *v. a.*, a scutura, a şterge de praf; —er, *s. m.*, perie pentru curăţit de praf.

Abstech-en, *v. a. ir.*, a junghiè; Heu, Stroh —, a descărca fên, paie cu furca; einen Platz —, a demarca un loc; einen Fluß —, a abate un rîu; einen Kanal —, a deschide un canal; den Wein —, a trage vinul într'alt vas; roth und weiß stechen von einander ab, roşu şi alb diferesc foarte deolaltă, contrastează; die Farbe eines Kleides sticht ab, haina işi perde faţa; —er, *s. m.*, o mică escursiune.

Absteck-en, *v. a.*, a semna cu pari; —pfahl, *pl.* —pfähle, *s. m.*, par, ţĕruş.

Abstehen, *v. n. ir.*, a fi in depărtare de ceva; a renuncia; a se tredì, a se strica; der Tisch steht weit von der Wand ab, masa stă departe de părete; vom Bauen —, a înceta dela zidit; von seinem Vorhaben —, a se lăsa de propusul seu; von seinen Rechten —, a renuncia la dreptul seu; der Wein, der Essig ist abgestanden, vinul, oţĕtul s'a stricat, tredit.

Abstehlen, *v. a. ir.*, a fura, a învăţa ceva pe furiş dela altul.

Absteig-en, *v. n. ir.*, a se pogorî, a descinde, a se coborî, a se da jos; vom Pferde —, a descăleca; bei Jemandem —, a conăcì la cineva; — quartier, *s. n.*, conac, cuartir.

Abstell-en, *v. a.*, a delătura, a reforma, a corecta, a şterge; a pune jos pe pămênt; a se uşura de o sarcină; Mißbräuche —, a delătura abusurile; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, delăturare, abrogaţiune.

Abstempeln, *v. a.*, a pune timbru pe act.

Absteppen, *v. a.*, a chindisì, a coase cu găurele, a tivì.

Absterben, *v. n. ir.*, a murì, a reposa, a se stinge; sein Geschlecht ist ausgestorben, i s'a stins viţa; der Baum stirbt ab, pomul se uscă; —, *s. n.*, moarte.

Absteuern, *v. a.*, a abate naca dela uscat.

Abstich, *pl.* —e, *s. m.*, copie de pe un model; contrast, diferenţă.

Abstimm-en, *v. a.*, a vota; durch Sitzenbleiben und Aufstehen —, a vota prin sculare şi şedere; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, vot, votare.

Abstinenz, *s. f.*, ḑi de post.

Abstoppeln, *v. a.*, a poghircì grâu, a spicuì; —, *s. n.*, poghircire.

Abstoß-en, *v. a. ir.*, a depărta, a împinge, a respinge, a înţĕrca;

die Ecken —, a tăiè colţurile; die Bienen —, a omorì albinele pentru a lua mierea; die Milchzähne —, a schimba dinţii (la viţei); sich die Hörner —, a se da cu capul de prag; sich —, *v. r.*, a se tocì; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, depărtare, respingere, tocire.

Abstraf-en, *v. a.*, a pedepsì, a'i da cuiva pedeapsa meritată; —ung, *pl.*, —en, *s. f.*, pedepsire.

Ab-strahiren, *v. a.*, a abstrage; —, *v. n.*, von Etwas, a renuncia la ceva; —strakt, *adj.*, abstract.

Abstrahl-en, *v. n.*, a se resfrânge radele.

Abstreichen, *v. a. ir.*, a rade, a mĕsura vêrfuit.

Abstreifen, *v. a.*, a jupuì de pele, a desfoiè; —, *v. n.*, vom Wege —, a se depărta dela drum.

Abstreiten, *v. a. ir.*, a nu cunosce, a denega, a contesta.

Abstricken, *v. a.*, a isprăvì cu împletitul de ciorapi, a se plătì de o datorie prin facere de ciorapi.

Abstriegeln, *v. a.*, a ţesela.

Abströmen, *v. a.*, Holz —, a plutì, a mèna lemne pe apă înjos; —, *v. n.*, a curge repede.

Abstückeln, *v. a.*, a despărţì in bucăţi mĕrunte.

Abstuf-en, *v. a.*, a tăiè in formă de trepte, a grada; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, gradaţiune.

Abstumpfen, *v. a.*, a têmpì, a tocì tăişul.

Ab-sturz, *pl.* —stürze, *s. f.*, surpătură, povêrniş; —stürzen, *v. a.*, a repeḑì in jos, a precipita; —, *v. n.*, a surpa.

Abstutzen, *v. a.*, a tunde, a reteza.

Absuchen, *v. a.*, a aduna căutând; Flöhe —, a cauta pureci, a pureca; Raupen —, a curăţì omidele.

Absud, *pl.* —sude, *s. m.*, decoct.

Absurd, *adj.*, necălit, absurd, fad; —ität, *s. f.*, neghiobie, absurditate, secătură.

Abt, *pl.* Aebte, *s. m.*, egumen, abate, stareţ.

Abtafeln, *v. a.*, veḑi: Abspeisen.

Abtäfeln, *v. a.*, veḑi: Täfeln.

Abtakeln, *v. a.*, a lua jos pânḑele năiei.

Abtanzen, *v. a.*, a isprăvì un joc.

Abtauschen, *v. a.*, a schimba, a primì prin schimb.

Abtei, *s. f.*, egumenie, abaţie.

Abteufen, *v. a.*, a săpa.

Abthauen, *v. r.*, a desghiăţa.

Abtheil-en, *v. a.*, împărţì, a desface în părţi, a despărţì; die Haare —, a'şi face cărare (prin pĕr); in Klassen —, a împărţì în classe; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, despărţĕmênt, secţiune; —ungszeichen, *s. m.* semnul despărţirei.

Abthun, *v. a.*, a pune la o parte, a da, a lua jos; einen Streit, eine Rechnung —, a împăca o ceartă, a încheiè un compt; eine Henne —, a tăiè, a ucide o găină; einen Menschen —, a omorì un om; abgethan! isprăvit!

Abtiefen, *v. a.*, a săpa în adênc.

Aebtissin, *pl.* —en, *s. f.*, stariţă.

Abtoben, *v. n.*, veḑi: Austoben.

Abtödt=en, *v. a.*, a omorì, a mortifica; —ung, *s. f.*, mortificare.

Ab=trag, *pl.* —träge, *s. m.* plătirea unei rate, achitare; desdaunare; — thun, a face cuiva pagubă; —tragen, *v. a. ir.*, a darima pe încet o zidire, a lua bucatele de pe masă, a ridica masa; ein Kleid —, a ponosì, a învechì o haină; eine Schuld —, a plătì o datorie, a se achita de o datorie; —tragung, *s. f.*, dĕrîmare; plătire, achitare.

Abträufeln, *v. n.*, vedi: Abtriefen.

Abtreibemittel, *s. n.*, medicamente abortive.

Abtreib=en, *v. a. ir.*, a mêna, a gonì, a respinge, a alunga; die Leibesfrucht —, a aborta; ein Pferd —, a obosì calul prin prea mare încordare; die Würmer —, a stêrpì limbricii; —ung, *s. f.* mênare, alungare; abortare.

Abtrenn=en, *v. a.*, a descoase, a desface, a desprenna; —lich, *adj.*, separabil; —ung, *pl.*, —en, *s. f.*, desfacere, descoasere, desmembrare.

Abtret=en, *v. a. ir.*, a lăsa ceva altuia, a ceda; den Schuh —, a scălcia călţunul; den Thon —, a călca bine pămêntul de lipit; Jemandem sein Haus —, a ceda cuiva casa sa; —, *v. n. ir.*, a se retrage; von der Bühne —, a se retrage de pe scenă; bei Jemand —, a descăleca la cineva pe scurt timp; von Jemandem —, a părăsì partida cuiva; —er, *s. m.*, care'şi dă dreptul seu altuia, cesionar; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, retragere, resignaţiune, cessiune.

Abtrieb, *pl.* —e, *s. m.*, tăietură (in pădure).

Abtriefen, *v. n.*, a picăturì.

Abtrift, *pl.* —en, *s. f.*, dreptul de păşunat.

Abtrinken, *v. a.*, a bè ce e de asupra; a se face plătit prin beutură.

Abtritt, *pl.* —e, *s. m.*, retragere, cessiune; âmblătoare, eşitoare.

Abtrock=nen, *v. a.*, a usca, a şterge; —, *v. n.*, a se usca, a se sbicì; —nung, *s. f.*, uscare, sbicire.

Abtröpfeln, *v. n.*, vedi: Abtriefen.

Abtrotzen, *v. a.*, a stoarce ceva dela cineva prin ameninţări.

Abtrumpfen, *v. a.*, a 'i înfunda cuiva gura.

Abtrünnig, *adj.* şi *adv.*, necredincios, renegat, apostat; Jemanden — machen, a înstrăina pre cineva dela ceva; — werden, a se lăpĕda de credinţa sa, a se face necredincios partidei; der —e, *s. m.*, renegat, apostat; —keit, *s. f.*, apostasie.

Abtummeln, *v. a.*, a alerga un cal; sich —, *v. r.*, a se grăbì cu lucru.

Abtupfen, *v. a.*, a usca o umedeală cu scamă.

Abundanz, *s. f.*, îmbelşugare, abundanţă.

Aburtheilen, *v. a.*, a dejudeca, a decide, a lua cuiva ceva prin sentenţă judecătorească.

Abverdienen, *v. a.*, a'şi câstiga prin muncă.

Abverlangen, *v. a.*, vedi: Abfordern.

Abvieren, *v. a.*, a reduce la forma pătrată.
Abwäg=en, *v. a. ir.*, a cumpĕnì, a cântărì; a nivela; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, cântărire, cumpĕnire; nivelare.
Abwalken, *v. a.*, a bate bine în piuă; a'l freca pre cineva bine.
Abwalzen, *v. a.*, a netedì cu sulul, cu tăvăligul.
Abwälzen, *v. a.*, a prăvălì, a rostogolì; Etwas von sich —, a respinge ceva dela sine.
Ab=wandelbar, *adj.* conjugabil; —wandeln, *v. a.*, a conjuga; —wandlung, *pl.* —en, *s. f.*, conjugaţiune.
Abwart=en, *v. a.*, a aştepta sfêrşitul unui lucru; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, aşteptare, îngrijire.
Abwärts, *adv.* înjos; coborînd.
Abwasch=en, *v. a. ir.*, a spăla, a curăţì prin spălare; — ung, *pl.*—en, *s. f.*, spălare, curăţire, purificare.
Abweben, *v. a.*, a termina ţĕsătura.
Abwechsel=n, *v. a.* şi *n.*, a schimba, a alterna; —nd, *adv.*, pe schimbate, alternativ, periodic; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, schimbare, varietate, alternare.
Abweg, *pl.* —e, *s. m.*, cale, drum lateral, cotitură, rătăcire, abatere; auf —e gerathen, a se abate din drumul cel bun, a se rătăcì; auf —e führen, a duce în rătăcire, a seduce; —s, *adv.*, la o parte, pe de lături; —sam, *adj.*, depărtat, isolat.
Abwehr, *s. f.*, resistenţă; —en, *v. a.*, a apĕra, a respinge, a oprì, a împedeca.
Abweich=en, *v. a.*, a muiè; —, *v. n.*, a se depărta din drum; von der Sitte der Vorfahren —, a se abate dela obiceiurile străbune; —end, *adj.*, divergent, anomal; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, abatere, divergenţă, aberaţiune; — von der Regel, esceptiune dela regulă.
Abweiden, *v. a.*, a păşuna.
Abweifen, *v. a.*, a depăna tortul.
Abweinen, sich, *v. r.*, a se consuma plângênd.
Abweis=en, *v. a. ir.*, a respinge, a refusa; Jemanden kurz —, a scoate pre cineva afară; eine Klage —, a respinge cererea cuiva; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, depărtare, refus.
Abweißen, *v. a.*, a spoì.
Abwelken, *v. a.*, a sbicì; —, *v. n.*, a se vestedì.
Abwendbar, *adj.* evitabil.
Abwend=en, *v. a. r.* şi *ir.*, a depărta, a întoarce în altă parte; die Augen — von Etwas, a întoarce ochii în altă parte; ein Unglück —, a depărta, a prevenì o nenorocire; sich —, *v. r.*, a se înstrăina de cineva, a se întoarce în altă parte; —wendig, *adv.*, înstrăinat; —wendigmachen, a desmênta, a înstrăina; von Jemandem —wendig werden, a se înstrăina de către cineva; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, apĕrare, depărtare, înstrăinare.
Abwerfen, *v. a. ir.*, a arunca jos; das Pferd hat den Reiter abgeworfen, calul a lăpĕdat pre călăreţ; das Joch —, a

scutura jugul; den Halfter —, a'si scoate căpĕstrul din cap; Nutzen —, a aduce folos, câştig; Junge —, a fĕta.

Abwesen-d, *adj.*, absent; —heit, *s. f.*, absenţă, nefiinţă de faţă.

Abwetten, *v. a.*, Jemandem Etwas —, a câştiga ceva prin rămăşag.

Abwetzen, *v. a.*, a ascuţì, a subţiè; —, *v. n.*, a se tocì.

Abwichsen, *v. a.*, a ceruì; vedi: Abprügeln.

Abwickeln, *v. a.*, a depăna, a desvĕlì.

Abwiegen, vedi: Abwägen.

Abwinde, *s. f.* reschitor, vêrtelniţă, sucală; —n, *v. a.*, vedi: Abwickeln.

Abwirken, *v. a.*, a termina ţĕsĕtura.

Abwisch-en, *v. a.*, a şterge sudoarea de pe faţă; —er, *s. m.*, treanţă de şters.

Abwuchern, *v. a.*, a dobêndì prin usură.

Abwürdig-en, *v. c.*, a despreţuì, a înjosì; —ung, *s. f.*, înjosire, micşorare.

Abwürgen, *v. a.*, a sugruma, a suguşa.

Abwürzen, *v. a.*, a direge bucatele cu aromate.

Abyssini-en, *s. n.*, (geogr.) Abisinia; —er, *s. m.*, abisinian; —erin, *s. f.*, absinianǎ; —sch, *adj.*, abisinic.

Abzahl-en, *v. a.*, a rĕfuì o datorie; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, plătire, achitare.

Abzähl-en, *v. a.*, a numĕra; an den Fingern —, a numĕra pe degete; —ung, *s. f.*, numĕrare, computare.

Abzahnen, *v. n.*, a se schimba dinţii de lapte.

Abzapfen, *v. a.*, a trage vin, bere.

Abzappeln, sich, *v. r.*, a se sbuciuma, a da din mâni şi din picioare.

Abzasern, *v. a.*, a desfira, a călţuì.

Abzäumen, *v. a.*, a lua frêul.

Abzäunen, *v. a.*, a desgrădì, a despărţì prin gard.

Abzehr-en, *v. n.* şi *r.*, a slăbì pe incet, a se usca; —ung, *s. f.*, slăbire, ectică, boală uscată.

Abzeichen, *s. n.*, semn, insignii.

Abzeichn-en, *v. a.*, a decopia, a desemna; —ung, *s. f.*, desèmn.

Abzerren, *v. a.*, a rupe jos.

Abzieh-en, *v. a.*, a trage, a detrage, a subtrage, a abstrage, a scoate; einem Thiere die Haut —, a belì o vită, a'i lua pelea; die Handschuhe —, a scoate mânuşile; Jemandem die Larve —, a demasca pre cineva; die Hand von Einem —, a detrage cuiva ajutorul de pănă aci; den Hut vor Jemandem —, a'şi lua pălĕria de cineva, a saluta cu pălĕriea a mână: Jemandem Etwas —, a detrage cuiva ceva dintr'o sumă cuvenită, a scădè din simbrie; Wein —, a trage vinul in alt vas, a pritocì; ein Fell —, a rade, a curăţì o pele de carne; ein Messer —, a agerì, a ascuţì un cuţit; sich von der Welt —, a se retrage de lume; —, *v. n.*, a se depărta, a se retrage; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, subtragere.

Abzielen, *v. a.*, auf Etwas —, a ținti la ceva; a avè intențiune.
Abzirkeln, *v. a.*, a mĕsura cu compasul.
Abzug, *pl.* —züge, *s. m.*, scădere, scădĕmênt; rabat, tara; retragere, depărtare; — des Feindes, retragerea inimicului; — des Wassers, scurgerea apei; —sbogen, *s. m.*, coală de probă din tipar; —sgraben, *s. m.*, canal pentru scurgerea apei; —srechnung, *s. f.*, comput de escompt.
Abzupfen, *v. a.*, a smulge, a destrămă.
Abzwacken, *v. a.*, a rupe cu cleștele; Jemandem Etwas —, a stoarce cu sila ceva.
Abzwecken, *v. n.*, vedi: Abzielen.
Abzwicken, *v. a.*, a rupe cu cleștele, cu unghiile.
Abzwingen, *v. a.*, a dobêndì ceva prin forță, prin silă.
Acazie, *s. f.*, (bot.), acaciu.
Academie, *s. f.*, vedi: Akademie ș. c. l.
Accent, *pl.* —e, *s. m.*, accent, ton, pronunciațiune; —uation, *s. f.*, accentuațiune; —uiren, *v. a.*, a accentua.
Accept, *pl.* —e, *s. m.*, primirea unei polițe pentru plătire; —ant, *s. m.*, acceptant, primitorul unei polițe; —iren, *v. a.*, a primì, a accepta o poliță cu îndatorirea de a o plătì.
Accessist, *s. m.*, accessist.
Accessorisch, *adj.*, accesoriu.
Accidenzien, *s. f. pl.*, venit întêmplător, accidenții.
Accis-amt, *s. n.*, oficiul de acciză; —bar, *adj.*, supus la acciză.
Accise, *s. f.*, acciză: —einnehmer, *s. m.*, perceptor de accise, de contribuțiune indirectă; —frei, *adj.*, scutit de acciză.
Accord, *s. m.*, vedi; Akkord.
Acetat, *pl.* —e, *s. n.*, (chem.) acetat.
Ach! *interj.*, oh! — und weh; oh și vai!
Achat, *pl.* —e, *s. m.*, (min.), agat.
Achel, *s. f.*, țepele dela spic.
Achillenkraut, *s. n.*, (bot.) coada șorecelului.
Achromatisch, *adj.*, achromatic.
Achse, *pl.* —n, *s. f.*, osie; auf der — führen, a transporta cu carul.
Achsel, *pl.* —n, *s. f.*, umĕr, subțioară; die — zucken, a da din umeri; Jemanden über die — ansehen, a despreţuì pre cineva; —band, *pl.* —bänder, *s. m.*, spaletă, umĕrar; —bein, *s. n.*, cheiță, lingura peptului; —höhle, *s. f.*, subțioară; —stück, *s. n.*, altiță; —tuch, *s. n.*, omofor.
Achsen-blech, *s. n.*, marcoaşe; —ring, *s. m.*, plesnitoare.
Acht, *s. f.*, proscripțiune, isgonire; Jemanden in die — erklären, a proscrie, a esila pre cineva.
Acht, *s. f.*, luare aminte, băgare de samă la ceva; nehmt meine Worte wohl in —, luați bine aminte la cuvintele mele; auf Jemanden — geben, a veghia asupra cuiva, a nu'l perde din ochi; nimm dich in —, păzesce-te; sich vor Jemanden in — nehmen, a se păzì de cineva; gib —,

iea sama, ascultă; außer — lassen, a nu lua in samă, a ne-băga in samă; aus der — lassen, a da uitării; Etwas wohl in — nehmen, a grijì bine de ceva.
Acht, *num.*, opt; über — Tage, preste o septĕmână.
Ächt, *adj.*, vedi: echt.
Achtbar, *adj.*, stimabil, respectabil, demn de respect; —keit, *s. f.*, stimă, consideraţiune.
Acht-beinig, *adj.*, cu opt picioare; —blätterig, cu opt foi.
Achte, *numer*, *adj.*, der, die, das, al optulea, a opta.
Achteck, *pl.* —e, *s. n.*, opt-unghiu, octogon; —ig, *adj.*, octogonal.
Achtel, *s. n.*, a opta parte din un întreg; —form, —größe, *s. f.*, octav.
Achten, *v. a.*, a stima, a preţuì, a respecta, a considera; gering —, a nu băga in samă; er ist sehr geachtet, el este foarte respectat; er achtet meiner Worte nicht, el nu bagă in samă cuvintele mele.
Ächten, *v. a.*, a proscrie, a esila, a isgonì.
Achtens, *adv.*, a opta oară.
Achtenswerth, achtenswürdig, *adj.*, stimabil.
Achter, *s. m.*, optariu, monetă de opt dinari.
Ächter, *s. m.*, isgonitor.
Acht-fach, —fältig, *adj.*, optit, optuplu; —halb, şepte şi ju-mĕtate.
Ächtheit, *s. f.*, vedi: Echtheit.
Acht-jährig, *adj.*, de opt ani; —kantig, cu opt dungi.
Achtlos, *adj.*, neatent, fără grije, distras; —igkeit, *s. f.*, neluare aminte.
Acht-mal, *numer*; —malig, *adv.*, de opt ori; —männig, *adj.*, cu opt stamine, optandric; —mo-natlich, de opt luni; —pfünder, *s. m.*, glonţ de tun de opt punţi; —pfündig, *adj.*, de opt punţi.
Achtsam, *adj.*, luător aminte, atent; —keit, *s. f.*, atenţiune, luare a minte.
Achtseitig, *adj.*, cu opt laturi, octogon.
Achtserklärung, *s. f.*, proscripţiune.
Acht-spännig, *adj.*, cu opt cai în-hămaţi; —stündig, *adj.*, de opt oare; —silbig, *adj.*, de opt si-labe; —stündlich, *adj.*, tot la opt oare; —tägig, *adj.*, de opt dile.
Achtung, *s. f.*, luare in samă, stimă, respect, considerare; in — stehen, a fi stimat, a avè vadă; aus — für ihn, din con-sideraţiune către el; auf Je-manden — geben, a purta grije de cineva; —svoll, *adj.*, respec-tuos, cu toată stima; —swerth, —würdig, stimabil, demn de stimă.
Acht-winklig, *adj.*, optunghiular; —wöchentlich, la opt sĕptĕmâni.
Acht-zehn, *numer.*, optspredece; —zehnte, der, die, das, al opt-sprĕdecelea, a optsprĕdecea; —zeilig, *adj.*, de opt şiruri; —zig, *numer.*, optdeci; —ziger, *s. m.*, optogenar, de optdeci de ani; —zöllig, *adj.*, de opt poli-cari, de opt degete; —zigste, der, die, das, al optdecilea.

Ächzen, *v. n.*, a geme; —, *s. n.*, gemet; —d, *adj.*, gemĕtor, gemênd.

Acker, *pl.* Aecker, *s. m.*, agru, loc de arat, țarină; —arbeit, *s. f.*, lucruri de câmp,; lucrarea pămêntului, aratul; den — bauen, a cultiva, a ara pămêntul; —bar, *adj.*, pămênt, care se poate lucra; —bau, *s. m.*, agricultură, lucrarea pămêntului; —bauer, *s. m.*, agricultor, plugar; —baugesellschaft, *s. f.*, societate, academie rurală; —baukundige, *s. m.*, agronom; —bauwissenschaft, *s. f.*, agronomie, economie rurală; —gauchheil, *s. n.* (bot.), schinteiuță roșie, vênĕtă; —gaul, *s. m.*, cal de 'arat; --distel, *s. f.*' (bot.), pălămidă; —erde, *s. f.*, pămênt arabil; —feld, *s. n.*, pămênt arat, câmp arat; —frohne, *s. f.*, boieresc, robotă, clacă, —furche, *s. f.*, breazdă de plug; —galle, *s. f.*, rovină, loc moiștos; —geräth, *s. n.*, instrumênte, utensilii de arat; —gesetz, *s. n.*, lege agrară; —klee, *s. m.* (bot.), trifoiu de câmp; —knoblauch, *s. m.* (bot.), aiu de câmp, aiul lupului; —kohl, *s. m.* (bot.), ridichioară; —kraut, *s. n.* (bot.), fierea pămêntului, earbă de curcăŭ; —land, vedi: —feld, —lattich, *s. m.* (bot.), lăptucă sĕlbatică; —lohn, *s. m.*, preț pentru arătură, pentru arat; —mann, vedi: —bauer; —männchen, *s. n.*, vedi: Bachstelze; —maß, *s. n.*, mĕsurare de pămênt; —minze, *s. f.* (bot.), ismă de câmp.

Ackern, *v. a.*, a ara; —, *s. n.*, arătură, aratul pămêntului.

Acker-nessel, *s. f.* (bot.), urdică de câmp, urdică moartă; —pferd, *s. n.*, cal de arat; —pflug, *s. m.*, plug, aratru; —rösel, *s. n.* (bot.), cocoșei; —senf, *s. m.* (bot.), muștar de câmp; —steuer, *s. f.*, dajde pentru locuri de arătură; —vieh *s. n.*, vite de muncă; —viole, *s. f.* (bot.), barba împĕratului; —vogt, *s. m.*, epistat peste clăcași și lucrători de câmp; —walze, *s. f.*, cilindru, sul de oblit pămêntul; —winde, *s. f.* (bot.), volbură mică; —zins, *s. m.*, cens rural, arêndă de pămênt; —zwiebel, *s. m.* (bot.), ceapa cioarei.

Act, vedi: Akt ș. c. l.

Adam, *s. m.*, Adam; der alte —, omul cel vechiu, pĕcătul strămoșesc; —sapfel, *s. m.*, nodul pe gâtlan; specie de citroană.

Addiren, *v. a.*, a aduna, a suma.

Addition, *s. f.*, adunare, adițiune.

Adel, *s. m.*, nobilime, nobleță, boierime; er ist von —, el e nobil; —sherrschaft, *s. f.*, aristocrație; —ig, *adj.*, nobil, nobilitar; von —iger Geburt, nobil de origine; —ige, *s. m.*, nobil, boier; —n, *v. a.*, a inobili, o nobilta; —sbrief, *s. m.*, diplomă nobilitară; —stand, *s. m.*, nobilime; in den —stand erheben, a nobilita; —stolz, *s. m.*, mândrie, fudulie aristocratică.

Adept, *s. m.*, adept.

Ader, *pl.* —n, *s. f.*, vênă; goldene —, hemoroide, trênji;

—binde, *s. f.*, fâşioară de a lega vêna; —bruch, *s. m.*, surpătură; zur — lassen, a lasă sânge; —chen, *s. n.*, vênuţă; —förmig, *adj.*, in forma vênelor; —ig, *adj.*, vênos, cu vine; —laß, *s. m.*, luare de sânge; —laßeisen, *s. n.*, lancetă.

Ad-häriren, *v. a.*, a adhera; —häsion, *s. f.*, (fis.), adhesiune.

Adjektiv, *pl.* —e, *s. n.*, adjectiv.

Adjudiciren, *v. a.*, a adjudeca.

Adjunkt, *pl.* —e, *s. m.*, adjunct, ajutor la un oficiu.

Adjutant, *pl.* —en, *s. m.*, adjutant.

Adler, *s. m.*, vultur, aceră, acuilă, pajură; —auge, *s. n.*, ochiu de vultur, ager, petrundĕtor; —nase, *s. f.*, nas vulturiu, coroiat, acuilin; —nest, *s. n.*, cuib de vultur; —orden, *s. m.*, ordinul vulturului; —schwinge, *s. f.*, aripa vulturului; Reichs—, *s. m.*, acuila imperială.

Administration, *s. f.*, administraţiune.

Administrativ, *adj.*, administrativ.

Administrator, *s. m.*, administrator, cârmuitor.

Administriren, *v. a.*, a cârmuì, a administra.

Admiral, *pl.* —räle, *s. m.*, admiral, comandantul suprem al unei flote; —ität, *s. f.*, admiralitate, senat de marină; —sflagge, *s. f.*, bandiera admiralului.

Admoniren, *v. a.*, vedi; Ermahnen.

Adonisblume, *pl.* —en, *s. f.*, (bot.), earba cocoşului, cocoşei de câmp.

Adoption, *pl.* —en, *s. f.*, adopţiune.

Adoptiren, *v. a.*, a adopta, a priimì ca fiiu de suflet.

Adoptiv, *adj.*, adoptiv.

Adressant, *pl.* —en, *s. m.*, destinător, adresant.

Adressat, *pl.* —en, *s. m.*, adresat.

Adreßbuch, *pl.* —bücher, *s. n.*, almanach de adrese.

Adresse, *pl.* —n, *s. f.*, adresă.

Adressiren, *v. a.*, a adresa.

Adriatisch, *adj.* (geogr.), adriatic; —es Meer, marea adriatică.

Advent, *s. m.*, advent, postul crăciunului.

Adverbium, *pl.* —ien, *s. n.*, adverbiu.

Advokat, *pl.* —en, *s. m.*, advocat, procurator; —enkniff, *s. m.*, şiretlic de advocat; —engebühr, *s. f.*, onorariul unui advocat; —ur, *s. f.*, advocatură, procuratură.

Advociren, *v. n.*, a advocătorì, a suplinì pre alţii la judecată.

Aebtissin, *s. f.*, stareţă.

Aero-dynamik, *s. f.*, (fis.), aerodinamică; —lith, *s. m.* (miner.), aerolit; —meter, *s. m.* (fis.), aerometru; —naut, *s. m.*, aeronaut; —nautik, *s. f.*, aeronautică; —stat, *s. m.*, aerostat, balon.

Äffchen, *s. n.*, măimuţioară.

Affe, *pl.* —n, (zool.), maimuţă, momiţă, simie.

Affekt, *pl.* —e, *s. m.*, afecţiune, căldură, passiune; er spricht mit vielem —, vorbesce cu multă căldură.

Affektation, *pl.* —en, *s. f.*, afectaţiune, prefăcĕtură.
Affektiren, *v. a.*, a afecta, a se preface.
Affen, *v. a.*, a maimuţa.
Affen-art, *pl.* —en, *s. f.*, specie de măimuţe; —artig, *adj.*, asemenea măimuţelor, măimuţesc; —gesicht, *pl.* —er, *s. n.*, faţă de maimuţă; —liebe, *s. f.*, iubire oarbă, necumpĕtată; —nase, *pl.* —en, *s. f.*, nas turtit, cârn.
Afferei, *pl.* —en, *s. f.*, măimuţărie.
Afficiren, *v. a.*, a mişca, a atinge la inimă.
Affinität, *s. f.*, rudenie, afinitate.
Affisch, *adj.*, vedi: Affenartig.
Afghanen, *s. m. pl.*, afgani, (popor asiatic.)
Afholder, *s. m.* (bot.), dârmoz.
Afrika, *v. n.*, (geogr.), Africa; —ner, *s. m.*, african; —nerin, *s. f.*, africană; —nisch, *adj.*, african.
After, *s. m.*, şedut, cur, anus; —anwalt, *s. m.*, advocat substitut, şarlatan; —arzt, *s. m.*, medicastru, medic cârpaciu; —darm, *s. m.*, maţul curului; —erbe, *s. m.*, moştenitor substitut; —geburt, *s. f.*, casa copilului; —getreide, *s. n.*, codine; —glaube, *s. m.*, credinţă falsă, deşeartă, superstiţiune; —holz, *s. n.*, lemne uscate; —klaue, *s. f.*, pintenul cânelui; —leder, *s. n.*, petec de pele, pelea dela călcâiul pantofului; —mehl, *s. n.*, făină ordinară din a doua măcinătură; —pacht, *s. f.*, subarendă; —pächter, *s. m.*, subarendator; —prophet, *s. m.*, profet mincinos; —rede, *s. f.*, defaimă, calumnie, vorbire de rĕu; —spinne, *s. f.*, (zool.) cosaciu, specie de păiangin; —stück, *s. n.*, oblâncul dinapoi; —vermiethung, *s. f.*, subinchiriere.
Agape, *pl.* —en, vedi; Liebesmahl.
Agat, *s. m.*, (miner.), vedi: Achat.
Agende, *s. f.*, agendă; carte cuprindĕtoare de ritualul preoţesc.
Agent, *s. m.*, agent, procuror; —schaft, —ur, *s. f.*, agenţie, agentură.
Agglomerat, *pl.* —e, *s. n.*, (miner.) aglomerat.
Agglomeriren, *v. a.*, a aglomera, a grămădì.
Aggregat, *pl.* —e, *s. n.*, agregat.
Ägide, *s. f.*, egidă, scut.
Agio, *s. n.*, agiu, care sĕ dă la schimbarea banilor.
Agiotiren, *v. n.*, a pune agiu.
Agiren, *v. a.*, vedi: Handeln.
Agitation, *pl.* —en, *s. f.*, turburare, mişcare, agitaţiune.
Agitator, *pl.* —en, *s. m.*, turburător de liniscea publică, agitator.
Aglarkraut, *s. n.* (bot.), sudoarea calului.
Agnat, *pl.* —en, *v. m.*, agnat.
Agraffe, *pl.* —n, *s. f.*, cătărama, copcie.
Agrikultur, *s. f.*, agricultură; —chemie, *s. f.*, chimia agricolă.
Agrimonie, *s. f.*, (bot.) turiţă mare.
Agronom, *pl.* —en, *s. m.*, agronom; —ie, *s. f.*, agronomie, teoria de lucrarea pămĕntului; —isch, *adj.*, agronomic.

Agtstein, *s. m.*, (miner.), veḑi: Bernstein.

Ägäisch, *adj.*, egeic; —es Meer, (geogr.), marea egeică.

Ägypten, *s. n.* (geogr.) Egipt.

Ägyptier, *s. m.*, egiptean; —in, *s. f.*, egipteană.

Ägyptisch, *adj.*, egiptean, egiptenesc.

Ah! *interj.*, ah! o!

Ahlbaum, *s. m.*, (bot.), cireş sĕlbatic, mălin.

Ahle, *pl.* —n, *s. f.*, sulă; —nförmig, *adj.*, ca sula.

Ahlkirsche, *s. f.*, veḑi; Ahlbaum.

Ahn, *pl.* —en, *s. m.*, străbun, strămoş; —frau, *s. f.*, străbună, strămoaşă.

Ahnd-en, *v. a.*, a înfrunta, a rĕsbuna; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, înfruntare, pedepsire.

Ähneln, *v. n.*, a avè asemĕnare cu cineva.

Ahnen, *v. n.* şi *impers.*, a presimţì; a cobì; es ahnet mir, inima 'mi spune.

Ahnen, *s. m. pl.*, străbunii; —probe, *s. f.*, probă de nobilitate; —tafel, *s. f.*, carte genealogică.

Ähnlich, *adj.* şi *adv.*, asemenea; in einem —en Falle, in asemenea cas; er ist seinem Vater sehr —, el seamĕnă foarte cu tatăl seu; —keit, *s. f.*, asemĕnare; —keitsverhältniß, *s. n.*, analogie.

Ahnung, *pl.* —en, *s. f.*, presimţire, cobire; —slos, *adj.*, fără a avè presimţire, fară a'şi da sama.

Ahorn, *s. m.*, (bot.), arţar; —artig, *adj.*, ca arţarul; —baum, *pl.* —bäume, *s. m.*, (bot.), arţar, paltin.

Ähre, *pl.* —en, *s. f.*, spic; —nbund, *s. m.*, snop, cunună de spice; —nlese, *s. f.*, spicuire; —n lesen, a spicuì; —nleser, *s. m.*, spicuitor; —nleserin, *s. f.*, spicuitoare; —nförmig, *adj.*, in formă de spice, spicos; —nspitze, *s. f.*, barba spicului.

Aichen, *v. a.*, a cotì; veḑi: Eichen.

Akademie, *s. f.*, academie, universitate; — der Wissenschaften, academie de sciinţe.

Akademiker, *s. m.*, academic.

Akademisch, *adj.*, academic;

Akademist, *s. m.*, academist.

Akatholisch, *adj.*, acatolic.

Akazie, veḑi: Schotendorn.

Akklamation, *s. f.*, aclamaţiune, aplaus.

Akklimatisiren, *v. a.*, a aclimatisa.

Akkommodiren, *v. a.*, a acomoda; sich —, *v. r.*, a se acomoda.

Akkompanieren, *v. a.*, a acompania; a însoţì.

Akkord, *pl.* —e, *s. m.*, accord, învoire; —iren, *v. a.*, a acorda, a tocmì, a se învoì.

Akkreditiren, *v. a.*, a acredita.

Akkurat, *adj.* si *adv.*, acurat, întocmai; —esse, *s. f.*, acurateţă, punctualitate.

Akkusativ, *pl.* —e, *s. m.*, acusativ.

Akrobat, *pl.* —en, *s. m.*, acrobat, jucător pe fune.

Akrostichon, *pl.* —cha, *s. n.*, acrostich.

Akt, *pl.* —e, *s. m.*, act, fapt, document.

Akten, *s. f. pl.*, acte de proces; —mäßig, *adj.*, conform actelor; —stück, *s. n.*, piesă, bucată de proces.

Aktie, *pl.* —n, *s. f.*, acţie, partea ce are cineva într'o speculă.

Aktien-antheil, *s. m.*, cupon de acţie; —besitzer, *s. m.*, acţionar; —gesellschaft, *s. f.*, societate de actionari; —kapital, *s. n.*, capitalul unei societăţi pe acţii.

Aktiv, *adj.* şi *adv.*, activ, —ität, activitate; —schuld, *s. f.*, datorie activă; —vermögen, *s. n.*, avere.

Aktuar, *s. m.*, actuar, scriitor la o judecătorie.

Akustik, *s. f.*, acustică, sciinţa despre sunete, despre auḑ.

Akustisch, *adj.*, acustic.

Akut, *adj.*, ascuţit, acut.

Alabaster, *s. m.* (miner.), peatră albă, alabastru; —n, *adj.*, de alabastru.

Alant, *s. m.* (bot.), earbă mare; inulă; —beere, *s. f.*, veḑi: Aalbeere.

Alarm, *pl.* — e, *s. m.*, alarmă, strigare la arme; —iren, *v. a.*, a alarma, a striga la arme.

Alaun, *pl.* —e, *s. m.* (miner.), peatră acră, alumen; —artig, *adj.*, aluminos; —erde, *s. f.*, pămênt cu peatră acră; —haltig, *adj.*, aluminos; —stein, *s. m.*, stâncă, stan de peatră acră; —wasser, *s. n.*, apă aluminoasă.

Albanien, *s. n.* (geogr.), Albania.

Albanier, *s. m.*, alban, albanez; —in, *s. f.*, albană, albaneză; —isch, *adj.*, albanez, albanesc.

Alberbaum, *pl.* —bäume, *s. m.*, (bot.), plop alb.

Albern, *adj.*, prost, neghiob, hăbăuc, simplu; —es Geschwätz, —es Zeug, prostii, neghiobii, nerodii; —heit, *s. f.*, neghiobie, prostie.

Album, *s. n.*, album.

Alchemille, *s. f.* (bot.), crătişoară, plaşcă, pălaşca.

Alchimie, *s. f.*, alchimie.

Alchimist, *pl.* —en, *s. m.*, alchimist.

Aleppo, *s. n.* (geogr.), Alepo.

Aleutisch, *adj.* (geogr.), aleutic.

Alexander, *s. m.*, Alecsandru.

Alexandrien, *s. f.* (geogr.), Alesandria.

Alfanzerei, *pl.* —en, *s. f.*, fală goală, fanfaronadă.

Algebra, *s. f.*, algebră; —isch, *adj.*, algebraic.

Algier, *s. n.* (geogr.), Algeria; —er, *s. m.*, algerian; —erin, *s. f.*, algeriană, —erisch, *adj.*, algeric.

Alibi, *s. n.*, alibi.

Alimentation, *s. f.*, întreţinere, alimentaţiune.

Alimentiren, *v. a.*, a întreţinè cu de mâncare, a alimenta.

Alkäisch, *adj.*, alcaic.

Alkali, *s. n.* (chem.), alcali; —isch, *adj.*, alcalin, leşios.

Alkaloid, *s. n.* (chem.), alcaloid.

Alkohol, *s. n.* (chem.), alcool; —ismus, *s. m.*, alcoolism, beutură preste mĕsură de beuturi spirituoase.

Alkoran, *s. m.*, alcoran.

Alkoven, *s. m.*, alcov, iatac.

All, *s. n.*, lume, univers.

All, (—er, —e, —es), *adj.*, tot, fiecare; unser —er Vater, tatăl nostru al tuturor; sie kommen —e drei, ei vin tustrei; ein Kleid auf —e Tage, un vestmênt de toate ḑilele; —e drei Tage, tot la trei ḑile, tot a treia ḑi; ohne —en Zweifel, fără cea mai mică indoială; —er Orten, în tot locul, ori unde.

All-barmherzig, *adj.*, prea îndurat; —bekannt, *adj.*, preste tot locul cunoscut, de toţi cunoscut; —da, *adv.*, aci, acolea; —dieweil, *adv.*, veḑi: weil; —dort, *adv.*, acolo.

Alle, *adv.*, — sein, a se sfêrşi; mein Geld ist —, nu mai am nici un ban.

Allee, *pl.* —n, *s. f.*, aleu, loc de preumblare.

Allegiren, *v. a.*, a alega.

Allegorie, *pl.* —n, *s. f.*, alegorie.

Allegorisch, *adj.*, alegoric, simbolic.

Allein, *adj.* şi *adv.*, singur, isolat; numai; ganz —, singur singurel; ihm — gebührt die Ehre, numai lui se cuvine cinstea; —, *conj.*, însĕ, ci; er wollte gern, — er kann nicht, ar voi, însĕ nu poate; —besitz, *s. m.*, proprietate esclusivă; —gespräch, *s. n.*, monolog; —handel, *s. m.*, monopol; —herrschaft, *s. f.*, monarchie, autocraţie; —herrscher, *s. m.*, autocrat; —ig, *adj.* şi *adv.*, singur, unic.

Allemal, *adv.*, totdeuna.

Allenfalls, *adv.*, la toată intêmplarea.

Allenthalben, *adv.*, pretutindinea, în tot locul.

Aller, (in composiţiuni), der — beste, cel mai bun.

All-erbarmer, *s. m.*, Dumneḑeul îndurărilor.

Aller-dings, *adv.*, firesce, veḑi-bine; —durchlauchtigst, *adj.*, prea luminat, serenisim; —erst, *adv.*, mai ântêiu; —getreuest, *adj.*, prea credincios; —gnädigst, *adj.*, prea îndurat, prea graţios.

All-erhalter, *s. m.*, atotţiitor, conservator.

Aller-hand, *adv.*, de tot feliul; —heiligen (Fest), ḑioa tuturor sânţilor, —heiligst, *adj.*, prea sânt; —heiligste, *s. n.*, sânta sântelor; —höchst, *adj.*, prea înalt, altisim; der —höchste, *s. m.*, cel prea înalt; —lei, *adj.*, de tot feliul, de tot soiul; —letzt, *adj.*, cel mai de pe urmă; —liebst, *adj.*, prea iubit, prea plăcut; —mannsharnisch, *s. m.*, (bot.), gladiolus; —meist, *adj.* şi *adv.*, cei mai mulţi; de cele mai de multe ori; —nächst, *adj.* şi *adv.*, cel mai apropiat; foarte aproape; —neuest, *adj.*, cel mai nou; die —neueste Mode, moda cea mai nouă.

All-erschaffer, *v. m.*, făcĕtorul tuturor.

Aller-seits, *adv.*, din toate părţile, cu toţii; —unterthänigst, *adj.* şi *adv.*, prea supus, cel mai umilit; —wärts, *adv.*, preste tot locul, pretutindinea.

Alles, *s. n.*, totul; — eins, *adv.*, tot atâta.

All-sammt, *adv.*, pretutindinea, indată; cu toţii; —**weile**, *adv.*, indată; totdeuna; —**zeit**, *adv.*, deapururea, ori şi când.

All-gegenwart, *s. f.*, atot presenţă; —**gegenwärtig**, *adj.*, pretutindinea de faţă.

All-geliebt, *adj.*, de toţi iubit.

Allgemach, *adv.*, încet-încet.

Allgemein, *adj.* şi *adv.*, comun, general, universal, abstract; —**e Kirchenversammlung**, conciliu ecumenic; —**heit**, *s. f.*, totalitate, comuniune, universalitate; —**machung**, *s. f.*, generalisare.

All-genügsam, *adj.*, prea îndestulat; —**genügsamkeit**, *s. f.*, îndestulare nemărginită; —**gewalt**, *s. f.*, atot putinţă; —**gewaltig**, *adj.*, atot puternic, prea puternic; —**gütig**, *adj.*, prea bun.

Allheit, *s. f.*, univers, universalitate.

Allhier, *adv.*, aici, în acest loc.

Allianz, *pl.* —**en**, *s. f.*, alianţă.

Alligator, *s. m.* (zool.), aligator, crocodil.

Alliiren, *v. a.*, a se împreuna, a se alia.

Alliirte, *pl.* —**n**, *s. m.*, aliat, confederat.

Alliteration, *s. f.*, aliteraţiune.

All-jährig, —**jährlich**, *adj.* şi *adv.*, în fiecare an, anual, pe fiecare an.

Allmacht, *s. f.*, atot putinţă, atot puternicie; —**mächtig**, *adj.*, atot putinte, atot puternic.

All-mälig, *adj.* şi *adv.*, încet încet; succesiv; —**monatlich**, *adj.*, pe toată luna.

Allod, (Allodium), *pl.* —**ien**, *s. n.*, alodiu; —**ial**, *adj.*, alodial.

Allopath, *s. m.*, alopat.

All-sehend, *adj.*, atot vĕḑĕtor; —**seitig**, *adj.*, din toate părţile, omnilateral, universal; —**tägig**, *adj.*, pe toată ḑioa; —**täglich**, *adj.*, de toate ḑilele, ordinar, trivial, banal; —**tags**, *adj.*, —**tagsgesicht**, *s. n.*, faţă de toate ḑilele; —**tagskleid**, *v. n.*, haină de purtat; —**umfassend**, *adj.*, universal.

Alluvial, *adj.*, aluvial.

Alluvium, *s. n.*, aluviu.

All-vater, *s. m.*, părinte al tuturor.

All-waltend, *adj.*, atotcârmuitor; —**weise**, *adj.*, prea înţĕlept; —**weisheit**, *s. f.*, înţĕlepciune nemărginită; —**wissend**, *adj.*, atot sciutor; —**wissenheit**, *s. f.*, atot sciinţă; —**wisserei**, *s. f.*, cunoscinţă superficială; —**zu**, *adv.*, prea; —**zu viel**, prea mult; —**zu geschwind**, prea curênd, prea iute.

Almanach, *pl.* —**e**, *s. m.*, almanah, călindar.

Almosen, *s. n.*, milostenie, milă, elemosină; **um ein — bitten**, a cere, a cerşì milă; —**brod**, *s. n.*, pâne de pomană; —**geld**, *s. n.*, bani de pomană.

Aloe, *s. f.* (bot.), odogaciu.

Alose, *s. f.* (zool.), chepă, un fel de hirincă.

Alp, *s. m.*, greutate, apĕsare în somn.

Alpen, *s. f. pl.* (geogr.), Alpii; —**ampfer**, *s. m.* (bot.), revent de Alpi; —**bewohner**, *s. m. pl.*,

locuitorii Alpilor; —pflanze, plantă alpestră; —rose, *s. f.*, (bot.), bujor.

Alphabet, *pl.* —e, *s. n.*, alfabet, abc; —isch, *adj.*, alfabetic.

Alp-hahn, *s. m.* (zool.), vedi: Auerhahn; —horn, *s. n.*, bucium.

Alraun, *s. f.* (bot.), mătrăgună.

Als, *conj.*, ca, cum, precum, de cât, ca și când; — ob, — wenn, — wie, ca, ca și când, ca și cum; süßer — Honig, mai dulce ca mierea; — ich sah, vedênd că; es scheint — ob es regnen wollte, pare că ar avè de gând să plouă; —bald, *adv.*, îndată, curênd, dela început; —dann, *adv.*, atunci, apoi, după aceea.

Also, *adv.* si *conj.*, așa, așa dar, deci, prin urmare.

Alt, *adj.*, bĕtrân, vechiu, antic; —e Leute, bĕtrânii; —e Kleider, haine vechi, purtate; wie — bist du? de câți ani esti? er ist zehn Jahre —, el este de dece ani; — machen, — werden, a îmbĕtrânì; ein —es Übel, un rĕu învechit; —er Soldat, soldat probat, espert; —er Haß, ură înrădĕcinată; —er Sünder, om îmbĕtrânit in pĕcate; die —en, *s. m. pl.*, bĕtrânii, strămoșii.

Alt, *s. m.* (geogr.), Oltul.

Alt, *adj.*, —stimme, *s. f.*, alt.

Altan, *pl.* —e, *s m.*, foișor, altan, balcon.

Altar, *pl.* —täre, *s. m.*, altariu; —tisch, *s. m.*, prestol; —tuch, *s. n.*, pênzătura prestolului.

Altbacken, *adj.*, copt de mai multă vreme.

Altdeutsch, *adj.*, teutonic, germanic.

Alte, *pl.* —n, *s. m.*, bĕtrânul, moșul.

Älteln, *v. n.*, ă îmbĕtrânì.

Alter, *s. n.*, vêrstă, etate, bĕtrâneţe, vechime, anticitate; das jugendliche —, tinereţele, junia; das hohe —, bĕtrâneţe adânci; von —sher, din vechime; von —s, odinioară, de demult; vor — sterben, a murì de bĕtrân; von gleichem — sein, a fi de o vêrstă.

Älter, *adj.*, mai bĕtrân, mai în vêrstă.

Alteration, *s. f.*, schimbare, alterațiune.

Alteriren, *v. a.*, a schimba spre rĕu, a altera.

Älterlich, *adj.*, părintesc.

Ältermutter, *s. f.*, străbună.

Ältern, *s. m. pl.*, vedi: Eltern.

Altern, *v. n.*, a îmbĕtrânì, a se învechì.

Alternativ, *adj.*, alternativ, schimbător; —e, *s. f.*, alternativă.

Alterniren, *v. a.*, a alterna, a se schimba.

Alters-schwach, *adj.*, slăbit de bĕtrâneţe, senil; —schwäche, *s. f.*, slăbiciune de bĕtrâneţe, senilitate.

Alter-thum, *s. n.*, vechime, anticitate; *pl.* —thümer, *s. f. pl.*, anticităţi; —thümler, *s. m.*, anticuar; —thümlich, *adj.*, antic, vechiu; —thumsforscher, *s. m.*, archeolog; —thumskunde, *s. f.*, archeologie.

Ältervater, *s. m.*, strămoș, străbun.

Ältefte, *adj.*, cel mai bĕtrân.
Alt-geige, *s. f.*, violon; —gefelle, *s. m.*, vechiu sodal; —gläubig, *adj.*, ortodocs, dreptmăritor.
Althee, *s. f.* (bot.), nalbă mare.
Alt-herkömmlich, *adj.*, vechiu, din străbuni, antic.
Altist, *s. m.*, altist.
Alt-klug, *adj.*, ințĕlept, precoce.
Ältlich, *adj.*, bĕtrânicios, cam bĕtrân.
Alt-meister, *s. m.*, căpetenia unei bresle; —modifch, *adj.*, de modă vechie; —väterifch, *adj.*, patriarchal, după moda vechie; —vorderen, *s. m. pl.*, vedi: Vorfahren; —weiberfommer, *s. m.*, toamna țĕsĕtoare.
Aluminium, *s. n.*, (miner.) aluminiu.
Am, *prep.*, la, pe, lângă; —beften, cel mai bun; — Leben fein, a fi încă in vieață; — Sonntage, dumineca; — Tage des Gerichts, la dioa judecății; — dritten Tage, a treia di; — heutigen Tage, astădi, în dioa de adi; — Ende, în sfĕrșit.
Amalgam, *s. n.*, amalgam; —iren, *v. a.*, a amalgama, a împreuna.
Amaranth, *s. m.* (bot.), amarantă.
Amarelle, *s. f.*, amarelă, vișina.
Amazone, *s. f.*, amazonă; —nftrom, *s. m.* (geogr.), riul Amazoanelor, Maranon.
Amber, *s. m.* (miner.), ambră, chichribar.
Ambofs, *pl.*—e, *s. m.*, ileu, necovană.
Ambra, *s. n.*, vedi: Amber.
Ambrofia, *s. f.*, ambrosia.
Ameife, *pl.* —n, *s. f.* (zool.), furnică; —nartig, *adj.*, ca furnicile, de soiul furnicei; —näther, *s. m.* (chem.), eter formic; —nbär, *s. m.* (zool.), mirmecofagul; —nhaufen, *s. m.*, furnicar; —nfäure, *s. f.* (chim.), acid formic.
Amen, *s. n.*, amin; —, *interj.*, fie!
Amerika, *s. f.* (geogr.), America; —ner, *s. m.*, american; —nerin, *s. f.*, americană; —nifch, *adj.*, american, de America.
Amethift, *s. m.* (miner.), ametist.
Amianth, *s. m.* (miner.), amiant,
Amman, *s. m.*, vedi: Amtmann.
Amme, *s. f.*, doică, daică; —nmärchen, *s. n.*, poveşti de babe.
Ammer, *s. f.* (zool.), presure.
Ammoniak, *s. m.* (chem.), amoniu.
Ammonium, *s. n.* (chem.), amoniu.
Ammonshorn, *pl.* —hörner, *s. n.*, (geol.), amonit.
Amneftie, *s. f.*, amnestie, agrațiare, pardon general.
Amneftiren, *v. a.*, a da pardon, a agrația.
Amor, *s. n.*, Amor.
Amorph, *adj.*, amorf.
Amortifation, *s. f.*, amortisațiune,
Amortifiren, *v. a.*, a amortisa.
Ampel, *pl.* —n, *s. f.*, lampă.
Ampfer, *s. m.* (bot.), macriș.
Amphibie, *s. f.* (zool.), amfibie.
Amphiktionen, *s. f. pl.*, amfictioni, judecători in vechia Eladă.
Amphitheater, *s. n.*, amfiteatru.
Amphitheatralifch, *adj.*, amfiteatral.
Amputation, *s. f.*, amputațiune.
Amputiren, *v. a.*, a amputa, a tăiè un membru molipsit.

Amsel, *s. f.* (zool.), mierlă.

Amt, *pl.* Aemter, *s. n.*, diregĕtorie, funcţiune, oficiu; ein — antreten, a întra în funcţiune; von —swegen, din diregătorie; seines —es entsetzen, a depune din oficiu, a'l lipsì de oficiul seu; was deines —es nicht ist, da laß deinen Vorwitz, nu'ţi băga nasul, unde nu'ţi fierbe oala; Orts—, primăria comunală; —, serviciu divin; —iren, *v. a.*, a funcţiona; —lich, *adj.*, oficios, din oficiu; —los, *adj.*, fără funcţiune: —mann, *s. m.*, prefect de justiţie; oficial cameral; —männin, *s. f.*, soţia unui prefect cameral; —mannschaft, *s. f.*, prefectură.

Amts-alter, *s. n.*, ancienitate; —antritt, *s. m.*, intrare în oficiu; —geschäfte, *s. f. pl.*, afaceri de oficiu; — aufseher, *s. m.*, supra inspector; —bericht, *s. m.*, raport oficial; —bescheid, *s. m.*, resoluţiune oficioasă; —bewerber, *s. m.*, competitor, aspirant, la oficiu; —bezirk, *s. m.*, cerc de jurisdicţiune; —blatt, *s. n.*, foaea oficioasă, buletinul oficial; —bote, —diener, *s. m.*, servitor de oficiu; —bruder, *s. m.*, confrate, colegă; —entsetzung, *s. f.*, destituire din oficiu; —führung, *s. f.*, administraţiune; —gefälle, *s. n. pl.*, tacse de oficiu, sportule; —hauptmann, *s. n.*, prefect; —hauptmannschaft, *s. f.*, prefectură; —kleid, *s. n.* costum oficial, uniformă; —knecht, *s. m.*, argat; —leiter, *s. m.*, director de oficiu, administrator; —pflege, *s. f.*, administraţiune; —pflicht, *s. f.*, datoria de oficiu; —sache, *s. f.*, afacere oficioasă; —schreiber, *s. m.*, scriitor de tribunal; —siegel, *s. n.*, sigil oficios; —stube, *s. f.*, biroul prefecturei; —tag, *s. m.*, ḑi de judecată; —verrichtung, *s. f.*, funcţiune oficioasă; —verwalter, *s. m.*, administrator, subprefect; —vorstand, *s. m.*, pretor; —wirkungskreis, *s. m.*, jurisdicţiune.

Amulett, *s. n.*, amulet.

An, *prep.*, în, întru, lângă, la; *(cu dativ)*, er hat — diesem Orte seinen Sitz, în locul acesta are aşeḑĕmêntul seu; — einem Orte zusammenkommen, a se întâlnì la un loc; — der Thüre horchen, a asculta la uşe; — meinem Hause, aproape de casa mea; — der Hand führen, a duce de mână; — dem Schicksale Jemandes theilnehmen, a lua parte la soartea cuiva, a'l compătimì; einen Freund — Jemanden finden, a afla un amic în cineva; — den Haaren fassen, a apuca de pĕr; — der Donau, lângă, la Dunăre; so viel — mir ist, ce atârnă dela mine; die Schuld liegt — ihm, el poartă vina; — meiner Seite, lângă mine; *(cu acusativ)*, — einen Pfahl binden, a lega de un par; — den Baum, — die Wand hangen, a acăţa de pom, de părete; — die Thüre klopfen, a

bate la uşe; — das Feuer setzen, a pune la foc; — Gott glauben, a crede în Dçeu; — Jemanden schreiben, a scrie cuiva; die Reihe kommt — mich, rêndul vine la mine; — die Reihe kommen; a'i. venì cuiva rêndul; Hand — das Werk legen, a se apuca de lucru; — die Arbeit gehen, a începe lucrul, a se apuca de lucrat; sich — einen Stein stoßen, a se lovì de o peatră; Berg— gehen, a merge la deal, a se suì; von ... —, *adv.*, de atunci, de acum, începênd cu; von jetzt —, von nun —, de pe acum; von Kindheit —, din copilărie.

Ana-baptist, *s. m.*, anabaptist, botezat de nou; —baptismus, *s. m.*, anabaptism; —choret, *s. m.*, eremit, anachoret; —chronismus, *s. m.*, anachronism.

Ana-gramm, *pl.* —e, *s. n.*, anagram.

Anakreontisch, *adj.*, anacreontic.

Analekt-en, *s. f. pl.*, analecte; —isch, *adj.*, analectic.

Analog, *adj.*, analog, asemênător; —ie, *s. f.*, analogie, asemênare.

Analyse, *pl.* —n, *s. f.*, analisă, desfacere în părţile sale.

Analysiren, *v. a.*, a analisa, a desface.

Analytik, *s. f.*, analitică, desfacere; —er, *s. m.*, analitic, desfăcĕtor.

Analytisch, *adj.*, analitic.

Ananas, *s. f.* (bot.), ananas.

Anankern, *v. a.*, a inţepenì cu anchira.

Anapäst, *pl.* —e, *s. m.*, anapest.

An-archie, *pl.* —en, *s. f.*, desfrêu, anarchie; —archisch, *adj.*, anarchic; —archist, *s. m.*, anarchist.

Anathem, *pl.* —e, *s. n.*, anatemă, afurisanie; —atisiren, *v. a.*, a anatemisa, a afurisì.

Anatom, *pl.* —en, *s. m.*, anatom; —ie, *s. f.*, anatomie; vergleichende —ie, anatomie comparată; —isch, *adj.*, anatomic.

An-backen, *v. n.*, a se lipì la copt; —bahnen, *v. a.*, a pune la cale, a începe; —bau, *s. m.*, adausul unei zidiri la alta; —bau eines Feldes, lucrarea pămêntului, sĕmênarea unei ţarini; —bauen, *v. a.*, a lucra, a cultiva un pămênt; Gerste —, a semîna orz; einen Flügel am Hause —, e zidì, a edifica la casă o aripă; —bauer, *v. a.*, lucrător, cultivător de pămênt, colonist.

Anbefehlen, *v. a. ir.*, a poruncì, a ordona, a demanda.

Anbeginn, *s. n.*, început, urçire, origine.

Anbehalten, *v. a.*, a nu desbrăca o haină.

Anbei, *adv.*, pe lângă, lângă, totodată.

An-beißen, *v. a. ir.*, a încolţì, a muşca, a gusta ceva; —belangen, *v. a. impers.*, ce se ţine, ce privesce; —bellen, *v. a.*, a lătra la cineva; —bequemen, sich, *v. r.*, a se acomoda; —beraumen, *v. a.*, a hotărì, a prefige, a ficsa çioa; —beten, *v. a.*, a se închina la cineva, a adora pre cineva; —beter, *s. m.*, adorator; —beterin, *s. f.*, adorătoare; —be-

tung *s. f.*, adoraţiune; —betungswürdig, *adj.*, adorabil; —betteln, *v. a.*, a cerşì dela cineva milă.

An-biegen, *v. a. ir.*, a apropiè la alt corp; —bieten, *v. a.*, a îmbiè, a oferì; —, *v. n.*, a oferì, a licita.

Anbinden, *v. a. ir.*, a lega de ceva; mit Jemandem —, a se apuca de ceartă cu cineva; Jemandem einen Bären —, a purta pre cineva cu vorba.

Anbiß, *pl.* —sse, *s. m.*, muşcătură, gustare, dejun.

Anblasen, *v. a. ir.*, a sufla cătră, spre ceva; a sufla în trombiţă.

Anblecken, *v. a.*, a rênjì dinţii de mănie.

Anblick, *s. m.*, privire, vedere, căutătură, spectacol; ein angenehmer —, o privire, priveliştc plăcută; beim ersten —, la prima vedere; ein trauriger —, o tristă privire, un trist spectacol; —en, *v. a.*, a privì, a arunca o căutătură spre ceva.

Anblinken, } *v. a.*, a privì cu ochii
Anblinzeln, } abia deschişi.

Anblöcken, *v. a.*, a mugì cătră cineva.

Anbohren, *v. a.*, a începe a sfredelì, a bortelì; —, *s. n.*, trepanaţiune.

Anbot, *pl.* —e, *s. n.*, primul ofert.

Anbraten, *v. n.*, a începe a se frige, a se pârlì.

Anbrechen, *v. a. ir.*, ein Brod, eine Flasche Wein, a începe o pâne, o sticlă de vin; —, *v. n. ir.*, a începe a se ivì; der Tag bricht an, începe a se crepa de ḑioă; mit anbrechender Nacht, cu murgitul serei; die Nacht bricht an, înseară.

Anbrennen, *v. a. ir.*, a aprinde, a da foc, a pârlì; a se arde, a se afuma; angebrannt riechen, a mirosì a afumat, a pârlit.

Anbring-en, *v. a. ir.*, a pune, a aşeza, a aplica; a propune; seine Tochter wohl —, a'şi aşeza bine pre fiica sa; einen Spaß gut —, a aplica bine o glumă; eine Beschwerde —, a aşterne o plânsoare; seine Waaren —, a'şi vinde marfa; gut angebracht, schlecht —, reu, bine potrivit; —er, *s. m.*, aşezător, pîrîtor, denunciant; —ung, *s. f.*, vêndare; denunciare.

An-bruch, *pl.* —brüche, *s. m.*, ruptură, frântură; mit Tages—, in diorile, in murgitul ḑilei; —brüchig, *adj.*, stricat, putred, oţêţit, stătut; der Wein wird —, vinul se oţêţesce; —es Obst, poame putrede.

An-brühen, *v. a.*, a opărì cu apă feartă; —brüllen, *v. a.*, veḑi; Anblöcken; —brummen, *v. a.*, a mormoì cătră ceva; brüten, *v. a.*, a începe a clocì; angebrütetes Ei, ou clocit.

Anciennetät, *s. f.*, prioritate.

Andacht, *s. f.*, evlavie, pietate, devoţiune; rugăciune; seine — verrichten, a'şi face rugăciunile.

Andächtelei, *s. f.*, făţărie, ipocrisie, evlavie mincinoasă.

Andächtig, *adj.*, evlavios, devot.

Andächtler, *s. m.*, fățarnic, ipocrit; —in, *s. f.*, ipocrită.

Andachts-buch, *pl.* —bücher, *s. n.*, carte de rugăciune; —stunden, oare de meditațiuni religioase; —übungen, eserciții de pietate; —voll, *adj.*, evlavios, devot.

Andalusi-en, *s. n.* (geogr.), Andalusia; —er, *s. m.*, Andalusian; erin, *s. f.*, Andalusă.

Anden, *s. f. pl.* (geogr.) Andii; Condilierii Americei de Sud.

Andenken, *s. n.*, pomenire, aducere aminte, memorie, suvenire; zum —, de aducere aminte, de suvenire; seligen —s, de pie memorie.

Ander, (der, die, das andere), *pron.* și *adj.*, alt, alta, celalalt, cealaltă, al doilea; eins in's —e gerechnet, una cu alta; ein Jahr ums —e, an după an; sich eines —n besinnen, a'și schimba părerea.

Ändern, *v. a.*, a schimba, a corecta; sich —, *v. r.*, a se schimba; a se preface.

Andern-falls, *adj.*, in casul contrar, de altcum; —theils, *adv.*, pe de altă parte.

Anders, *adv.*, altmintrea; — werden, a se schimba.

Anderseits, *adv.*, de altă parte.

Anders-wo, *adv.*, aiurea, altundeva; —woher, *adv.*, de aiurea, de altundeva.

Anderthalb, *adj.*, unu și jumĕtate.

Änderung, *pl.* —en, *s. f.*, schimbare, mutare.

Ander-wärtig, *adj.* și *adv.*, de altundeva, ulterior; —wärts, *adv.*, vedi: Anderswo; —weitig, *adv.*, vedi: Anderwärtig.

Andeut-en, *v. a.*, a arăta, a însemna, a da să priceapă, a notifica; —ung, *s. f.*, prevestire, arătare, notificare, presimțire.

Andicht-en, *v. a.*, a scornì, a presupune; —ung, *s. f.*, scornire, născocire, presupunere.

Andonnern, *v. a.*, a intimpina cu vorbe aspre.

Andorn, *s. m.* (bot.) catușnică.

Andorren, *v. n.*, a se usca pe creangă.

Andrang, *s. m.*, îndesuire; congestiune.

Andrängen, *v. a.*, a îndesuì.

Andräuen, *v. n.*, vedi: Androhen.

Andrehen, *v. a.*, a înțepenì prin învêrtire.

Andringen, *v. n. ir.*, a apropiè cu forța; das Blut dringt nach dem Kopfe an, sângele se sue la cap.

Androh-en, *v. a.*, a amenința cu ceva; —ung, *s. f.*, amenințare.

Andrucken, *v. a.*, a adauga în tipar.

Andrücken, *v. a.*, a apĕsa.

Aneifer-n, *v. a.*, a indemna, a inima, a încuragia; —ung, *s. f.*, indemnare, încuragiare.

Aneig-nen, *v. a.*, a însuși cuiva ceva, a'i da; sich —, *v. r.*, a'și apropria; —nung, *s. f.*, insușire, apropriare.

Aneinander, *adv.*, laolaltă; —fügen, *v. a.*, a lega, a împreuna laolaltă; —grenzen, *v. n.*, a se învecina; —grenzend, *adj.*, vecin cu moșia, limitrof; —hängen, *v. a.*, a acăța de ceva; a fi

legat de cineva prin simțĕminte; —passen, *v. a.*, a potrivì laolaltă; —stoßen, *v. n. ir.*, a se învecina; a se ciocnì.

Äneide, *s. f.*, Eneida (lui Virgil).

Anekdote, *pl.* —en, *s. f.*, anecdotă, istorioară.

Anekeln, *v. n.*, a se îngrețoșa, a se disgusta.

Anemone, *s. f.* (bot.), floarea pascilor, oiță.

Anempfehlen, *v. a.*, vedi: Empfehlen.

Anerben, *v. a.*, a'și immulțì averea prin moștenire.

Anerbieten, *s. n.*, ofert.

Anerkenn-en, *v. a.*, a recunoasce, a mărturisì; —tniß, *s. f.*, aperceptiune; —ung, *s. f.*, recunoascere; gerichtliche —ung, legalisare; gesetzliche —ung, legitimațiune.

Anerschaffen, *v. a. ir.*, a crea, a fi dăruit dela natură; —, *adj.*, dăruit dela natură.

Anerziehen, *v. a.*, a inocula cuiva ceva prin educațiune.

Anessen, *v. r.*, a'și umplè pântecele cu mâncare.

Anfächeln, *v. a.*, a face vênt cu mâna, cu vênturarul.

Anfachen, *v. a.*, a ațița focul.

Anfädeln, *v. a.*, a înșira (mărgele).

An-fahren, *v. n. ir.*, a da cu trăsura preste ceva; a ajunge la țĕrm; Jemanden hart —, a întêmpina pre cineva cu cuvinte aspre, a'l infrunta; angefahren kommen, a sosì în trăsură; —fahrt, *s. f.*, sosire, intrare (cu trăsura).

Anfall, *pl.* —fälle, *s. m.*, cădere, lovire, pălire, atac, asalt; Schlagfluß—, atingere, lovitură de apoplecsie; —en, *v. a. ir.*, a isbì, a se arunca, a se repedi asupra cuiva, a ataca; es fällt mich eine Krankheit an, mĕ simt atacat de o boală; der Hund fällt alle Leute an, cânele acesta atacă pre toți oamenii; ihm ist eine Erbschaft angefallen, el a făcut a moștenire; —srecht, *s. n.*, dreptul de succesiune.

An-fang, *pl.* —fänge, *s. m.*, început, origine, cap; den — machen, a face începutul, a începe; im —e, întru început; vom —e bis zum Ende, dela început până la sfĕrșit; —fänge, *pl.* începuturi, elemente, principii; —fangen, *v. a.* și *n. ir.*, a începe; ich weiß nicht was ich — soll, nu sciu ce să me fac; es ist nichts mit ihm anzufangen, n'ai ce isprăvì cu el, nu e bun de nimica; das Gespräch wieder —, a reînnoì conversațiunea; einen Prozeß —, a trage pre cineva la judecată, a intenta un proces; — zu lachen, a se pune pe rìs.

Anfäng-er, *s. m.*, începĕtor, învĕțăcel, noviț; —erin, *s. f.*, începĕtoare, noviță; —lich, *adj.* și *adv.*, prim; la început, dintr'ântêi.

Anfangs, *adv.*, la început; gleich —, îndată la început; —buchstabe, *s. m.*, literă inițială, capitală; —geschwindigkeit, *s. f.* (fis.), iuțeală inițială; —gründe, *s. f. pl.*, elemente, principii; —unterricht, *s. m.*, învĕțământ primar.

Anfassen, *v. a*, a prinde, a apuca cu mâna.
Anfaulen, *v. n.*, a începe a putredì, a se strica.
Anfechtbar, *adj.*, contestabil.
Anfecht-en, *v. a.*, a combate, a ataca, a contesta; die Giltigkeit eines Testaments —, a contesta validitatea unui testament; was ficht dich an, ce'ţi plesnesce prin gând, ce te apucă? —ung, *s. f.*, contestaţiune; tentaţiune, ispită.
Anfeilen, *v. a.*, a pilì linişor.
Anfeind-en, *v. a.*, a avè inimiciţie către cineva; a'i fi duşmănos; —ung, *s. f.*, inimiciţie, duşmănie.
Anfertigen, *v. a.*, vedi: Verfertigen.
Anfesseln, *v. a.*, a încătuşa, a pune în fere.
Anfetten, *v. a.*, a pune grăsime în ceva.
Anfeucht-en, *v. a.*, a umedì, a uda, a muiè; —ung, *s. f.*, umedire, udare.
Anfeuer-n, *v. a.*, a face foc, a aprinde; a înflăcăra, a aţiţa curagiul, a încuragia; —ung, *s. f.*, încuragiare, excitare.
An-flammen, *v. a.*, a pârlì pe flacără; a înflăcăra; —flattern, *v. n.*, a se apropiè fluturând.
Anflechten, *v. a. ir.*, a împreuna prin împletit.
Anfleh-en, *v. a.*, a ruga, a implora, invoca, a suplica; —ung, *s. f.*, rugăciune ferbinte, invocare.
Anflicken, *v. a.*, a coase un petec, a petecì, a cârpì.
Anfliegen, *v. n.*, a se apropiè sburând; die Fenster fliegen an, ferestrile se împurează; ein zartes Roth fliegt ihre Wangen an, o fragedă roşeaţă îi trece preste obraz.
Anfließen, *v. n. ir.*, a curge; das Wasser fließt an, apa cresce.
Anflöß-en, *v. a.*, a apropiè prin plutire; a transporta la ţĕrm lemne, petri etc.; —ung, *s. f.*, plutire; aluviu, nomolitură.
Anflug, *pl.* —flüge, *s. m.*, sbor; bură (pe fereşti); floare, eflorescenţă.
Anfluß, *pl.* —flüsse, *s. m.*, crescerea apelor; aluviune, nomolitură.
Anforderung, *pl.* —en, *s. f.*, cerere, pretensiune.
Anformen, *v. a.*, a da cuiva o formă, a forma.
Anfrage, *pl.* —n, *s. f.*, întrebare; bei Jemandem eine — thun, a se informa despre ceva dela cineva; —n, *v. a.*, a întreba, a se informa; um Erlaubniß —, a cere permisiunea.
Anfressen, *v. a. ir.*, a începe a roade la ceva; sich —, *v. r.*, a se îndopa.
Anfrieren, *v. n. ir.*, a înghieţa; a înghieţa de ceva.
Anfrischen, *v. a.*, a împrospĕta; a îmbărbăta.
Anfuge, *pl.* —n, *s. f.*, vedi: Beilage.
Anfüg-en, *v. a.*, a alătura, a adauge; a încleşta; —ung, *s. f.*, alăturare; încleştare, înţepenire.
Anfühlen, *v. a.*, a pipăì; —, *s. n.*, pipăire, pipăit.
Anfuhre, *s. f.*, cărăuşie.
Anführ-en, *v. a.*, a conduce, a comanda (o armată); a alega,

a cita; a inşĕla; —er, *s. m.*, conducĕtor, director, comandant, şef; înşelător; —erei, *s. f.*, vedi: Betrügerei; —ung, *s. f.*, conducere, comandă; citaţiune, alegaţiune; inşĕlare; —ungszeichen, *s. f. pl.*, semnele citaţiunei.

Anfüll-en, *v. a.*, a umplè; sich —, a se umplè de mâncare şi bentură; —ung, *s. f.*, umplere, umplĕtură.

Anfurt, *pl.* —en, *s. f.*, loc de descărcat la mare, vad.

Angabe, *pl.* —en, *s. f.*, arvună; spusă, raport, denunciare; plan, proiect; seiner — nach, după spusele lui; — des Inhaltes eines Packetes, declaraţiunea cuprinsului unui pachet.

Angabeln, *v. a.*, a apuca cu furcuţa.

Angaff-en, *v. a.*, a se uita cu gura căscată; —er, *s. m.*, gură căscată.

Angähnen, *v. a.*, a'i căsca cuiva în faţă.

Angeb-en, *v. a.*, a da arvună; a arăta, a proiecta; Jemanden —, a denuncia pre cineva; den Ton —, a da tonul (in musică); Beweise —, a produce argumente; sein Vermögen —, a face arĕtare despre averea sa, a'şi declara averea; sich —, *v. r.*, a se denuncia, a se acusa; —er, *s. m.*, denunciant; inventor, autor; —erei, *s. f.*, denunciaţiune; —erin, *s. f.*, denunciantă; —zettel, *s. m.*, bilet de declaraţiune.

Angebinde, *s. n.*, dar, present.

Angeblich, *adj.*, după cum se presupune.

Angeboren, *adj.*, înnăscut, natural, firesc.

Angebot, *pl.* —e, *s. n.*, primul ofert.

Angebung, *s. f.*, vedi: Angabe.

Angedeihen lassen, *v. a. ir.*, a concede, a acorda.

Angedenken, *v. n.*, vedi: Andenken.

Angehänge, *s. n.*, apendice, adnecse; scule ce se atêrnă de ceva.

Angehen, *v. n. ir.*, a începe; die Vorlesung wird bald —, prelegerea se va începe îndată; was geht das dich an? ce'ţi pasă; er geht mich nichts an, n'am d'a face cu el, nu'l cunosc de fel; das wird nicht —, aceasta nu se va putè face; das Feuer geht an, focul se aprinde; das Fleisch geht an, carnea începe a se putredì; —, *v. a. ir.*, Jemanden —, a cere ajutor dela cineva, a se adresa la cineva; —d, *adj.*, începĕtor; mit —dem Sommer, cu începutul verei; bei —der Nacht, la apropierea nopţii; ein —der Lehrer, un începĕtor în ale învĕţătoriei; ein —der Schüler, un scolar începĕtor; —d, *conj.*, in ce privesce, cât pentru.

Angehör, *s. n.*, proprietate; —en, *v. n.*, a aparţinè, a fi al cuiva; —ig, *adj.*, aperţinênd, fiind al cuiva; —ige, *s. m. pl.*, consângeni, rudenii.

Angeifern, *v. a.*, vedi: Begeifern.

Angeklagte, *s. m.* şi *f.*, acusat, pîrît; acusată, pîrîtă.

Angel, *s. f.*, ţitînă; undiţă; mit der — fischen, a pescuì cu undiţa; zwischen Thür und —, intrĕ ciocan şi nicoval; —**band**, *s. n.*, peantă.

Angeld, *s. n.*, arvună, capară.

Angelegen, *adj.*, sich Etwas — sein lassen, a se interesa prea mult de ceva; —heit, *s. f.*, treabă, afacere; der Minister der auswärtigen —heiten, ministrul afacerilor esterne; —tlich, *adv.*, cu inteţire, urgent; sich —tlich nach Jemanden erkundigen, a se interesa mult de cineva.

Angelegt, *adj.*, pus, aşezat, întogmit: —es Feuer, foc pus intr'adins, cu scop rĕu.

Angel-fisch, *s. m.* (zool.), raie; —fischerei, *s. f.*, pescuitul cu undiţa; —haken, *s. m.*, undiţa.

Angelika, *s. f.* (bot.), vedi: Engelwurz.

Angelleine, *s. f.*, vedi: Angelschnur.

Angeln, *v. a.*, a pescuì cu undiţa, a prinde cu undiţa.

An-geloben, *v. a.*, a promite sĕrbătoresce; —gelobung, *s. f.*, —gelöbniß, *s. n.*, promisiune sĕrbătorească.

Angel-platz, *pl.* —plätze, *s. m.*, loc pentru a prinde pesci cu undiţa; —ruthe, vĕrgea de undiţă; —schnur, *s. f.*, cordea, sfoară de undiţă.

Angelsächsisch, *adj.*, anglosacson.

Angelweit, *adj.*, deschis de tot; das Maul — aufsperren, a căsca gura până la urechi.

Angemessen, *adj.*, cuvenit, conform, convenabil, proporţionat; —heit, *s. f.*, cuviinţă, conformitate.

Angenehm, *adj.* şi *adv.*, plăcut, gustuos, delicios, frumos.

Anger, *s. n.*, fênaţ, rît; —blume, *s. f.* (bot.), talpa gâscei, ghîsdeiu; —recht, *s. n.*, dreptul de păşune.

Angeregt, *adj.*, pus în discusiune.

Angerissen, *adj.*, chefuit.

Angesehen, *adj.*, însemnat, respectat, notabil, considerabil; — sein, a fi respectat.

Angesessen, *adj.*, aşezat, statorit cu locuinţa.

Angesicht, *pl.* —er, *s. n.*, faţă, vedere; mutră; im —, in faţa cuiva, in presenţa lui; von — zu —, faţă în faţă; —s, *adv.*, in faţa, in presenţa cuiva.

Angesteckt, *adj.*, molipsit, infectat.

Angewäge, *s. n.*, căpĕtâiu de fus.

Angewandt, *adj.*, aplicat.

An-gewöhnen, *v. a.*, a obicinuì, a deprinde; sich Etwas —, a se deda, a se obicinuì la ceva; —gewohnheit, *pl.* —en, *s. f.*, obicinuinţă, învĕţ.

Angießen, *v. a. ir.*, a vĕrsa, a uda; das Kleid sitzt wie angegossen, haina aceasta 'ţi şade ca turnată.

Angirren, *v. a.*, a ofta după cineva.

Anglicismus, *pl.* —men, *s. m.*, anglicism.

Anglikanisch, *adj.*, anglican.

Anglisiren, *v. a.*, a tăiè coada cailor.

Anglotzen, *v. a.*, a se înholba la cineva.

Angränzen, *v. n.*, vedi: Angrenzen.

Angreifbar, *adj.*, atacabil.

Angreif=en, *v. a. ir.*, a apuca, a prinde cu mâna; a ataca; a slăbì, a roade; die Augen —, a ostănì ochii; Jemandes Ehre —, a se atinge de onorul cuiva; den Feind —, a ataca pre inimic; anvertraute Gelder —, a dilapida bani; Jemandes Meinung —, a combate părerile cuiva; eine Sache wohl —, a începe bine un lucru; nicht wissen eine Sache anzugreifen, a nu scì cum să începi un lucru; die Krankheit hat ihn angegriffen, boala 'l a slăbit foarte; sich —, *v. r.*, a se ostănì; —end, *adj.*, agresiv, ofensiv; —er, *s. m.*, atăcător, agresor.

Angrenz=en, *v. n.*, a se învecina, a se mărginì; —end, *adj.*, învecinat, limitrof; —ung, *s. f.*, margini, confinii.

Angriff, *pl.* —e, *s. m.*, năvălire, năvală, atac, asalt; einen — machen, a da năvală, a ătaca; —swaffe, *s. f.*, armă de asalt, ofensivă; —sweise, *adj.*, ofensiv.

Angrinsen, *v. a.*, a rinjì dinţii privind la cineva.

Angrunzen, *v. a.*, a grohotì cătră cineva.

Angst, *pl.* Ängste, *s. f.*, frică, teamă, spaimă, neodihnă; ich habe —, 'mi e teamă; Jemandem — machen, a spăriè pre cineva; mir wird —, 'mi e frică; in tausend Ängsten sein, a se înspăimênta de moarte; —geschrei, *s. n.*, strigăt dureros.

Ängstig, *adj.*, fricos, îngrijat; —en, *v. a.*, a neodihnì, a înfrica; sich —en, *v. r.*, a se necăjì, a se frĕmênta cu frica; —ung, *s. f.*, frică, nelinisce, turmentare.

Ängstlich, *adj.* şi *adv.*, neodihnit, foarte îngrijat, timid; —keit, *s. f.*, neodihnă, timiditate.

Angst=ruf, *s. m.*, vedi: Angstgeschrei; —schweiß, *s. m.*, sudori reci de frică; —voll, *adj.*, fricos, spăimêntat.

Anguden, *v. a.*, a se uita la cineva.

Angürten, *v. a.*, a încinge.

Anguß, *pl.*, —güsse, *s. m.*, parte de metal înnădită prin turnătură.

Anhaben, *v. a.*, a avè pe sine, a purta (haine), a fi îmbrăcat; Jemandem Etwas —, a face cuiva rĕu.

Anhacken, *v. a.*, a lovì cu sapa.

Anhaften, *v. a.*, a se lega de ceva, a sta lipit de ceva.

Anhäckeln, *v. a.*, a acăţa, a încârliga.

Anhaken, *v. a.*, a inţepenì cu cârlige.

Anhalftern, *v. a.*, a lega cu căpĕstrul.

Anhalsen, *v. a.*, a pune sgarda cânilor.

Anhalt, *pl.* —e, *s. m.*, oprire; sprijoană; —en, *v. a. ir.*, a ţinè de aproape; a oprì; Jemanden zur Arbeit —, a deprinde pre cineva la lucru, a'l face să lucre; —en, *v. n. ir.*, a ţinè timp mai îndelungat, a continua; a cere; um ein Amt —, a umbla

după o dregătorie; um ein Mädchen —, a peţì o fată; sich —en an Etwas, *r. r.*, a se ţinè de ceva, a se sprijinì; —en, *s. n.*, oprire, reţinere; solicitare, peţire; continuitate; —end, *adj.*, continuu, stăruitor.

Anhalte-kette, *pl.* —n, *s. f.*, opritoare la ham; —punkt, *s. m.*, radim, sprijoană, staţiune.

Anhalter, *s. m.*, cârlig.

Anhaltsam, *adj.*, stăruitor, continuu; —keit, *s. f.*, stăruinţa, asiduitate.

Anhämmern, *r. a.*, a împreuna cu ciocanul.

Anhang, *pl.* —hänge, *s. m.*, adaus, suplement, apendice; partită, facţiune; einen großen — haben, a avè mulţi partisani; —en, *r. n.*, a se ţinè de ceva; a spânzura de ceva; einer Partei —, a se ţinè de partita cuiva.

Anhängen, *r. a.*, a acăţa ceva; Jemandem Etwas —, a'i juca cuiva o festă; sich —, *r. r.*, a se acăţa de ceva; sich an Jemanden —, a se acăţa, a se lega de cineva.

Anhangend, *adj.*, atêrnător, inherent.

Anhäng-er, *s. m.*, partisan, aderent; acăţător; —ig, *adj.*, pendent, dependent; einen Prozeß —ig machen, a face proces in contra cuiva; —lich, *adj.*, alipit, aplecat; —lichkeit, *s. f.*, aplecare, devotare, afecţiune; —sel, *s. n.*, adausuri; coadă.

Anharken, *r. a.*, a grebla.

Anhau, *s. m.*, prima lovitură cu sapa, cu sĕcurea.

Anhauchen, *r. a.*, a sufla lin spre ceva; a inspira.

Anhauen, *r. a.*, a începe ceva cu lovituri de sĕcure.

Anhäufeln, *r. a.*, a face grămejoare; a săpa cartofi etc.

Anhäuf-en, *r. a.*, a grămădì, a strînge; sich —, *r. r.*, a se grămădì, a se strînge, a se înmulţì; —ung, *s. f.*, grămădire, acumulaţiune.

Anheben, *r. n.*, a începe.

Anheften, *r. a.*, a încopcia; a prinde cu cuie, a prinde cu impunsĕturi mari.

Anheilen, *r. n.*, a se vindeca.

Anheim, *adv.*, acasă; —fallen, a se împărtăşì; Jemandem Etwas —stellen, a lăsa ceva la disposiţiunea cuiva.

Anheischig, *adv.*, sich zu Etwas — machen, a se obliga la ceva, a se angaja.

Anhelfen, *r. a. ir.*, a ajuta cuiva să se îmbrace.

Anher (**Anhero**), *adv.*, încoace, aici.

Anhetz-en, *r. a.*, a sumuţa cânii; a sumuţa pre cineva în contra altuia, a întărita; —er, *s. m.*, sumuţător, întăritător; —ung, *s. f.*, sumuţare, aţiţare, întărîtare.

Anhieb, *pl.* —e, *s. m.*, prima lovitură; dărîmătură.

Anhöhe, *pl.* —n, *s. f.*, înălţime, colină, măgură.

Anhör-en, *r. a.*, a asculta cu luare aminte; —ung, *s. f.*, ascultare (de martori).

Anhüpfen, *v. a.*, a venì sărind, săltând.
Animal-isch, *adj.*, animalic; —**ismus**, *s. m.*, animalitate.
Anis, *s. m.* (bot.), anason; —**apfel**, *s. m.*, măr posmăgel; —**brand-wein**, *s. m.*, rachiu făcut cu anason; —**öl**, *s. n.*, uleu de anason.
Anjagen, *v. n.*, a venì in fuga mare.
Anjochen, *v. a.*, a înjuga, a pune în jug.
Ankämpfen, *v. n.*, a lupta contra cuiva.
Ankauf, *pl.* —**käufe**, *s. m.*, cumpĕrare; —**en**, *v. a.*, a cumpĕra; **sich** —, *v. r.*, a'şi cumpĕra undeva moşie.
Ankäufer, *s. m.*, cumpĕrător.
Ankaufung, *pl.* —**en**, *s. f.*, cumpĕrare.
Ankeilen, *v. a.*, a înţepenì cu icuri, a împĕna.
Anker, *s. n.*, anchiră; ancoră; **den** — **werfen**, a arunca, a cufunda anchira; **die** — **lichten**, a ridica anchira însus.
Ankerben, *v. a.*, a face o crestătură, a reclì; a canela.
Anker-boje, *s. f.*, semnul anchirei, plută pentru însĕmnarea locului anchirei; —**fest**, *adj.*, înţepenit cu anchira; —**grund**, *s. m.*, loc potrivit pentru a arunca anchira; —**haken**, *s. m.*, cârligul anchirei; —**kreuz**, *v. n.*, crucea anchirei; —**los**, *adj.*, fără anchiră.
Ankern, *v. a.*, a arunca anchira.
Anker-platz, *pl.* —**plätze**, *s. m.*, loc potrivit pentru aruncarea anchirei; —**recht**, *s. n.*, dreptul de a arunca anchira; —**ring**, *s. m.*, veriga anchirei; —**schaufel**, *s. f.*, colţ de anchiră; —**seil**, —**tau**, *s. n.*, fune de legat anchira; —**winde**, *s. f.*, scripeţ pentru tragerea anchirei; —**zoll**, *s. m.*, impositul anchiratului.
Anketteln, *v. a.*, a lega împletituri prin ochiuri.
Anketten, *v. a.*, a lega cu lanţ, a pune în lanţ; **sich** —, *v. r.*, a se alipì de cineva.
Ankind, *pl.* —**er**, *s. n.*, copil adoptiv; —**en**, *v. a.*, a adopta; —**ung**, *s. f.*, adopţiune.
Ankitten, *v. a.*, a lipì, a cimenta.
Anklagbar, *adj.*, acusabil.
Anklage, *pl.* —**n**, *s. f.*, învinuire, acusă, inculpare; —**akt**, *s. m.*, act de încusaţiune; —**bank**, *s. f.*, banca acusaţilor; —**n**, *v. a.*, a învinuì, a acusa, a inculpa.
Ankläger, *s. m.*, învinuitor, acusator, inculpator; **falscher** —, detăimător, calumniator; —**in**, *s. f.*, învinuitoare; —**isch**, *adj.*, învinuitor, acusător.
Anklammern, *v. a.*, a înţepenì cu scoabe; **sich** —, *v. r.*, a se ţinè ca scaiul de ceva.
Anklang, *pl.* —**klänge**, *s. m.*, acord, intonaţiune; —**finden**, a plăcè, a afla simpatii.
Ankleben, *v. n.*, a lipì; —, a se lipì; —**d**, *adj.*, lipicios, adherent.
Anklecksen, *v. a.*, a stropì cu noroiu.
Ankleiben, *v. a.*, a lipì (o hârtie).
Ankleid-en, *v. a.*, a îmbrăca: **sich** —, *v. r.*, a se îmbrăca; **sich anders** —, a'şi schimba

imbrăcămintea; —zimmer, *s. n.*, cămară de imbrăcat; —ung, *s. f.*, imbrăcare.

Ankleistern, *v. a.*, a lipì, a cleì.

Anklemmen, *v. a.*, a strînge cătră ceva, a prinde cu scoabe.

Anklingeln, *v. n.*, a suna clopoţelul (la uşe).

Anklingen, *v. n. ir.*, a incepe a suna, a acorda, a ciocnì cu păharele.

Anklopf-en, *v. n.*, a bate la uşe; a prinde, a înţepenì ceva de ceva; bei Jemand —, a ispitì pre cineva; —er, *s. m.*, ciocan la portă.

Anknallen, *v. a.*, a mâna caii prin pocnituri de biciu.

Anknebeln, *v. a.*, a strînge pre cineva de gût, a'l sugruma.

Ankneipen, *v. a.*, den Teig —, a suvoalge aluatul.

Anknöpfen, *v. a.*, a îmbumba, a incheiè cu nasturi.

Anknüpfen, *v. a.*, a înnoda, a împreuna; ein Gespräch —, a incepe un discurs.

Anknurren, *v. a.*, a hârăì la cineva.

Anködern, *v. a.*, a amăgì.

Ankommen, *v. n. ir.*, a venì, a sosì, a ajunge, a nimerì; es kömmt auf ihn an, atêrnă dela el; zu Pferde —, a venì călare; gut oder übel —, a fi bine sau rĕu primit; es kommt ihm sauer an, îl costă multă ostăneală; der Schlaf kömmt mich an, me prinde somnul; unrecht —, a nu o nimerì bine; es auf Etwas — lassen, a lăsa să ajungă la; es kömmt darauf an zu wissen, este vorba de a sci; es kömmt mich eine Lust an, îmi vine o poftă; es kömmt mich die Furcht an, me prinde frica; hier kömmt es aufs Geld an, aici se cer bani; bei mir kömmt er nicht an, cu mine nu o scoate la cale, nu isprăvesce nimica; auf diese Kleinigkeit kömmt es mir nicht an, de aceste nimicuri nu'mi pasă.

Ankömmling, *pl.* —e, *s. m.*, străin, nou venit.

Ankoppeln, *v. a.*, (die Hunde), a lega laolaltă cânii de vênat.

Ankrallen, *v. a.*, a apuca cu ghiarele; sich —, *v. r.*, a se acăţa cu ghiarele.

Ankratzen, *v. a.*, a sgârăia pe ceva.

Ankreiden, *v. a.*, a incondeia cu creta.

Ankriechen, *v. n. ir.*, a se apropiè têrăindu-se.

Ankündig-en, *v. a.*, a insciinţa, a vestì, a face cunoscut, a anuncia; Krieg —, a declara rĕsboiu; —end, *adj.*, insciinţând, vestitor; —ung, *s. f.*, însciinţare, vestire, declarare, anunciu.

Ankunft, *s. f.*, venire, sosire.

Ankuppeln, *v. a.*, a lega, a însgărda; a votrì.

Anlächeln, *v. a.*, a suride, a căuta la cineva suridênd; —, *s. n.*, suridere.

Anlage, *pl.* —n, *s. f.*, aclus; capital pus intr'o speculă; talent, destoinicie, disposiţiune naturală; desemn, schiţă; plantaţiune; —n, *pl.* grădină publică, parc.

tung *s. f.*, adoraţiune; —betungswürdig, *adj.*, adorabil; —betteln, *v. a.*, a cerşì dela cineva milă.

An=biegen, *v. a. ir.*, a apropiè la alt corp; —bieten, *v. a.*, a îmbiè, a oferì; —, *v. n.*, a oferì, a licita.

Anbinden, *v. a. ir.*, a lega de ceva; mit Jemandem —, a se apuca de ceartă cu cineva; Jemandem einen Bären —, a purta pre cineva cu vorba.

Anbiß, *pl.* —sse, *s. m.*, muşcătură, gustare, dejun.

Anblasen, *v. a. ir.*, a sufla cătră, spre ceva; a sufla în trombiţă.

Anblecken, *v. a.*, a rênjì dinţii de mănie.

Anblick, *s. m.*, privire, vedere, căutătură, spectacol; ein angenehmer —, o privire, priveliste plăcută; beim ersten —, la prima vedere; ein trauriger —, o tristă privire, un trist spectacol; —en, *v. a.*, a privì, a arunca o căutătură spre ceva.

Anblinken,
Anblinzeln, } *v. a.*, a privì cu ochii abia deschişi.

Anblöcken, *v. a.*, a mugì cătră cineva.

Anbohren, *v. a.*, a începe a sfredelì, a bortelì; —, *s. n.*, trepanaţiune.

Anbot, *pl.* —e, *s. n.*, primul ofert.

Anbraten, *v. n.*, a începe a se frige, a se pârlì.

Anbrechen, *v. a. ir.*, ein Brod, eine Flasche Wein, a începe o pâne, o sticlă de vin; —, *v. n. ir.*, a începe a se ivì; der Tag bricht an, începe a se crepa de ḑioă; mit anbrechender Nacht, cu murgitul serei; die Nacht bricht an, înseară.

Anbrennen, *v. a. ir.*, a aprinde, a da foc, a pârlì; a se arde, a se afuma; angebrannt riechen, a mirosì a afumat, a pârlit.

Anbring=en, *v. a. ir.*, a pune, a aşeza, a aplica; a propune; seine Tochter wohl —, a'şi aşeza bine pre fiica sa; einen Spaß gut —, a aplica bine o glumă; eine Beschwerde —, a aşterne o plânsoare; seine Waaren —, a'şi vinde marfa; gut angebracht, schlecht —, reu, bine potrivit; —er, *s. m.*, aşezător, pîrîtor, denunciant; —ung, *s. f.*, vênḑare; denunciare.

An=bruch, *pl.* —brüche, *s. m.*, ruptură, frântură; mit Tages—, în ḑiorile, în murgitul ḑilei; —brüchig, *adj.*, stricat, putred, oţĕţit, stătut; der Wein wird —, vinul se oţĕţesce; —es Obst, poame putrede.

An=brühen, *v. a.*, a opărì cu apă feartă; —brüllen, *v. a.*, veḑi; Anblöcken; —brummen, *v. a.*, a mormoì cătră ceva; brüten, *v. a.*, a începe a clocì; angebrütetes Ei, ou clocit.

Anciennetät, *s. f.*, prioritate.

Andacht, *s. f.*, evlavie, pietate, devoţiune; rugăciune; seine — verrichten, a'şi face rugăciunile.

Andächtelei, *s. f.*, făţărie, ipocrisie, evlavie mincinoasă.

Andächtig, *adj.*, evlavios, devot.

Andächtler, *s. m.*, făţarnic, ipocrit; —in, *s. f.*, ipocrită.

Andachts-buch, *pl.* —bücher, *s. n.*, carte de rugăciune; —stunden, oare de meditaţiuni religioase; —übungen, eserciţii de pietate; —voll, *adj.*, evlavios, devot.

Andalusi-en, *s. n.* (geogr.), Andalusia; —er, *s. m.*, Andalusian; erin, *s. f.*, Andalusă.

Anden, *s. f. pl.* (geogr.) Andii; Condilierii Americei de Sud.

Andenken, *s. n.*, pomenire, aducere aminte, memorie, suvenire; zum —, de aducere aminte, de suvenire; seligen —s, de pie memorie.

Ander, (der, die, das andere), *pron.* şi *adj.*, alt, alta, celalalt, cealaltă, al doilea; eins in's —e gerechnet, una cu alta; ein Jahr ums —e, an după an; sich eines —n besinnen, a'şi schimba părerea.

Ändern, *v. a.*, a schimba, a corecta; sich —, *v. r.*, a se schimba; a se preface.

Andern-falls, *adj.*, in casul contrar, de altcum; —theils, *adv.*, pe de altă parte.

Anders, *adv.*, altmintrea; — werden, a se schimba.

Andrerseits, *adv.*, de altă parte.

Anders-wo, *adv.*, aiurea, altundeva; —woher, *adv.*, de aiurea, de altundeva.

Anderthalb, *adj.*, unu şi jumĕtate.

Änderung, *pl.* —en, *s. f.*, schimbare, mutare.

Ander-wärtig, *adj.* şi *adv.*, de altundeva, ulterior; —wärts, *adv.*, vedi: Anderswo; —weitig, *adv.*, vedi: Anderwärtig.

Andeut-en, *v. a.*, a arăta, a însemna, a da să priceapă, a notifica; —ung, *s. f.*, prevestire, arătare, notificare, presimţire.

Andicht-en, *v. a.*, a scornì, a presupune; —ung, *s f.*, scornire, născocire, presupunere.

Andonnern, *v. a.*, a întimpina cu vorbe aspre.

Andorn, *s. m.* (bot.) catuşnică.

Andorren, *v. n.*, a se usca pe creangă.

Andrang, *s. m.*, îndesuire; congestiune.

Andrängen, *v. a.*, a îndesuì.

Andräuen, *v. n.*, vedi: Androhen.

Andrehen, *v. a.*, a înţepenì prin învêrtire.

Andringen, *v. n. ir.*, a apropiè cu forţa; das Blut dringt nach dem Kopfe an, sângele se sue la cap.

Androh-en, *v. a.*, a ameninţa cu ceva; —ung, *s. f.*, ameninţare.

Andrucken, *v. a.*, a adauga in tipar.

Andrücken, *v. a.*, a apĕsa.

Aneifer-n, *v. a.*, a îndemna, a inima, a încuragia; —ung, *s. f.*, îndemnare, încuragiare.

Aneig-nen, *v. a.*, a însuşi cuiva ceva, a'i da; sich —, *v. r.*, a'şi apropria; —nung, *s. f.*, însuşire, apropriare.

Aneinander, *adv.*, laolaltă; —fügen, *v. a.*, a lega, a împreuna laolaltă; —grenzen, *v. n.*, a se învecina; —grenzend, *adj.*, vecin cu moşia, limitrof; —hängen, *v. a.*, a acăţa de ceva; a fi

legat de cineva prin simțěminte; —passen, *v. a.*, a potrivì laolaltă; —stoßen, *v. n. ir.*, a se învecina; a se ciocnì.

Äneide, *s. f.*, Eneida (lui Virgil).

Anekdote, *pl.* —en, *s. f.*, anecdotă, istorioară.

Anekeln, *v. n.*, a se îngrețoșa, a se disgusta.

Anemone, *s. f.* (bot.), floarea pascilor, oiță.

Anempfehlen, *v. a.*, vedi: Empfehlen.

Anerben, *v. a.*, a'și îmmulțì averea prin moștenire.

Anerbieten, *s. n.*, ofert.

Anerkenn-en, *v. a.*, a recunoasce, a mărturisì; —tniß, *s. f.*, aperceptiune; —ung, *s. f.*, recunoascere; gerichtliche —ung, legalisare; gesetzliche —ung, legitimațiune.

Anerschaffen, *v. a. ir.*, a crea, a fi dăruit dela natură; —, *adj.*, dăruit dela natură.

Anerziehen, *v. a.*, a inocula cuiva ceva prin educațiune.

Anessen, *v. r.*, a'și umplè pântecele cu mâncare.

Anfächeln, *v. a.*, a face vênt cu mâna, cu vênturarul.

Anfachen, *v. a.*, a ațița focul.

Anfädeln, *v. a.*, a înșira (mărgele).

An-fahren, *v. n. ir.*, a da cu trăsura preste ceva; a ajunge la țěrm; Jemanden hart —, a întêmpina pre cineva cu cuvinte aspre, a'l înfrunta; angefahren kommen, a sosì în trăsură; —fahrt, *s. f.*, sosire, intrare (cu trăsura).

Anfall, *pl.* —fälle, *s. m.*, cădere, lovire, pălire, atac, asalt; Schlagfluß—, atingere, lovitură de apoplecsie; —en, *v. a. ir.*, a isbì, a se arunca, a se repedi asupra cuiva, a ataca; es fällt mich eine Krankheit an, mě simt atacat de o boală; der Hund fällt alle Leute an, cânele acesta atacă pre toți oamenii; ihm ist eine Erbschaft angefallen, el a făcut a moștenire; —srecht, *s. n.*, dreptul de succesiune.

An-fang, *pl.* —fänge, *s. m.*, început, origine, cap; den — machen, a face începutul, a începe; im —e, întru început; vom —e bis zum Ende, dela început până la sfěrșit; —fänge, *pl.* începuturi, elemente, principii; —fangen, *v. a.* și *n. ir.*, a începe; ich weiß nicht was ich — soll, nu sciu ce să me fac; es ist nichts mit ihm anzufangen, n'ai ce isprăvì cu el, nu e bun de nimica; das Gespräch wieder —, a reînnoì conversațiunea; einen Prozeß —, a trage pre cineva la judecată, a intenta un proces; — zu lachen, a se pune pe rîs.

Anfäng-er, *s. m.*, începětor, învěțăcel, noviț; —erin, *s. f.*, începětoare, noviță; —lich, *adj.* și *adv.*, prim; la început, dintr'ântêi.

Anfangs, *adv.*, la început; gleich —, îndată la început; —buchstabe, *s. m.*, literă inițială, capitală; —geschwindigkeit, *s. f.* (fis.), iuțeală inițială; —gründe, *s. f. pl.*, elemente, principii; —unterricht, *s. m.*, învěțământ primar.

Anfassen, *v. a*, a prinde, a apuca cu mâna.
Anfaulen, *v. n.*, a începe a putredî, a se strica.
Anfechtbar, *adj.*, contestabil.
Anfecht-en, *v. a.*, a combate, a ataca, a contesta; die Giltigkeit eines Testaments —, ă contesta validitatea unui testament; was ficht dich an, ce'ţi plesnesce prin gând, ce te apucă? —ung, *s. f.*, contestaţiune; tentaţiune, ispită.
Anfeilen, *v. a.*, a pilì linişor.
Anfeind-en, *v. a.*, a avè inimiciţie cătră cineva; a'i fi duşmănos; —ung, *s. f.*, inimiciţie, duşmănie.
Anfertigen, *v. a.*, vedî: Verfertigen.
Anfesseln, *v. a.*, a încătuşa, a pune in fere.
Anfetten, *v. a.*, a pune grăsime în ceva.
Anfeucht-en, *v. a.*, a umedî, a uda, a muiè; —ung, *s. f.*, umedire, udare.
Anfeuer-n, *v. a.*, a face foc, a aprinde; a înflăcăra, a aţiţa curagiul, a incuragia; —ung, *s. f.*, încuragiare, excitare.
An-flammen, *v. a.*, a pârlì pe flacără; a înflăcăra; —flattern, *v. n.*, a se apropiè fluturând.
Anflechten, *v. a. ir.*, a împreuna prin împletit.
Anfleh-en, *v. a.*, a ruga, a implora, învoca, a suplica; —ung, *s. f.*, rugăciune ferbinte, învocare.
Anflicken, *v. a.*, a coase un petec, a petecì, a cârpì.
Anfliegen, *v. n.*, a se apropiè sburând; die Fenster fliegen an, ferestrile se îmburează; ein zartes Roth fliegt ihre Wangen an, o fragedă roşeaţă îi trece preste obraz.
Anfließen, *v. n. ir.*, a curge; das Wasser fließt an, apa cresce.
Anflöß-en, *v. a.*, a apropiè prin plutire; a transporta la ţĕrm lemne, petri etc.; —ung, *s. f.*, plutire; aluviu, nomolitură.
Anflug, *pl.* —flüge, *s. m.*, sbor; bură (pe fereşti); floare, eflorescenţă.
Anfluß, *pl.* —flüsse, *s. m.*, crescerea apelor; aluviune, nomolitură.
Anforderung, *pl.* —en, *s. f.*, cerere, pretensiune.
Anformen, *v. a.*, a da cuiva o formă, a forma.
Anfrage, *pl.* —n, *s. f.*, întrebare; bei Jemandem eine — thun, a se informa despre ceva dela cineva; —n, *v. a.*, a întreba, a se informa; um Erlaubniß —, a cere permisiunea.
Anfressen, *v. a. ir.*, a incepe a roade la ceva; sich —, *v. r.*, a se îndopa.
Anfrieren, *v. n. ir.*, a înghieţa; a înghieţa de ceva.
Anfrischen, *v. a.*, a împrospĕta; a îmbărbăta.
Anfuge, *pl.* —n, *s. f.*, vedî: Beilage.
Anfüg-en, *v. a.*, a alătura, a adauge; a încleşta; —ung, *s. f.*, alăturare; încleştare, înţepenire.
Anfühlen, *v. a.*, a pipăì; —, *s. n.*, pipăire, pipăit.
Anfuhre, *s. f.*, cărăuşie.
Anführ-en, *v. a.*, a conduce, a comanda (o armată); a alega,

a cita; a inşĕla; —er, *s. m.*, conducĕtor, director, comandant, şef; înşelător; —erei, *s. f.*, vedi: Betrügerei; —ung, *s. f.*, conducere, comandă; citaţiune, alegaţiune; inşĕlare; —ungszeichen, *s. f. pl.*, semnele citaţiunei.

Anfüll=en, *v. a.*, a umplè; sich —, a se umplè de mâncare şi beutură; —ung, *s. f.*, umplere, umplĕtură.

Anfurt, *pl.* —en, *s. f.*, loc de descărcat la mare, vad.

Angabe, *pl.* —en, *s. f.*, arvună; spusă, raport, denunciare; plan, proiect; seiner — nach, după spusele lui; — des Inhaltes eines Packetes, declaraţiunea cuprinsului unui pachet.

Angabeln, *v. a.*, a apuca cu furcuţa.

Angaff=en, *v. a.*, a se uita cu gura căscată; —er, *s. m.*, gură căscată.

Angähnen, *v. a.*, a'i căsca cuiva în faţă.

Angeb=en, *v. a.*, a da arvună; a arăta, a proiecta; Jemanden —, a denuncia pre cineva; den Ton —, a da tonul (in musică); Beweise —, a produce argumente; sein Vermögen —, a face arĕtare despre averea sa, a'şi declara averea; sich —, *v. r.*, a se denuncia, a se acusa; —er, *s. m.*, denunciant; inventor, autor; —erei, *s. f.*, denunciaţiune; —erin, *s. f.*, denunciantă; —zettel, *s. m.*, bilet de declaraţiune.

Angebinde, *s. n.*, dar, present.

Angeblich, *adj.*, după cum se presupune.

Angeboren, *adj.*, innăscut, natural, firesc.

Angebot, *pl.* —e, *s. n.*, primul ofert.

Angebung, *s. f.*, vedi: Angabe.

Angedeihen lassen, *v. a. ir.*, a concede, a acorda.

Angedenken, *v. n.*, vedi: Andenken.

Angehänge, *s. n.*, apendice, adnecse; scule ce se atĕrnă de ceva.

Angehen, *v.n.ir.*, a începe; die Vorlesung wird bald —, prelegerea se va începe îndată; was geht das dich an? ce'ţi pasă; er geht mich nichts an, n'am d'a face cu el, nu'l cunosc de fel; das wird nicht —, aceasta nu se va putè face; das Feuer geht an, focul se aprinde; das Fleisch geht an, carnea începe a se putredì; —, *v. a. ir.*, Jemanden —, a cere ajutor dela cineva, a se adresa la cineva; —d, *adj.*, începĕtor; mit —dem Sommer, cu începutul verei; bei —der Nacht, la apropierea nopţii; ein —der Lehrer, un încĕpĕtor în ale învĕţătoriei; ein —der Schüler, un scolar incepĕtor; —d, *conj.*, in ce privesce, cât pentru.

Angehör, *s. n.*, proprietate; —en, *v. n.*, a aparţinè, a fi al cuiva; —ig, *adj.*, aperţinênd, fiind al cuiva; —ige, *s. m. pl.*, consângeni, rudenii.

Angeifern, *v. a.*, vedi: Begeifern.

Angeklagte, *s. m.* şi *f.*, acusat, pîrît; acusată, pîrîtă.

Angel, *s. f.*, ţîţînă; undiţă; mit der — fischen, a pescuì cu undiţa; zwischen Thür und —, întrĕ ciocan şi nicoval; —band, *s. n.*, peantă.

Angeld, *s. n.*, arvună, capară.

Angelegen, *adj.*, sich Etwas — sein lassen, a se interesa prea mult de ceva; —heit, *s. f.*, treabă, afacere; der Minister der auswärtigen —heiten, ministrul afacerilor esterne; —tlich, *adv.*, cu întețire, urgent; sich —tlich nach Jemanden erkundigen, a se interesa mult de cineva.

Angelegt, *adj.*, pus, aşezat, întogmit; —es Feuer, foc pus intr'adins, cu scop rĕu.

Angel-fisch, *s. m.* (zool.), raie; —fischerei, *s. f.*, pescuitul cu undiţa; —haken, *s. m.*, undiţa.

Angelika, *s. f.* (bot.), vedi: Engelwurz.

Angelleine, *s. f.*, vedi: Angelschnur.

Angeln, *v. a.*, a pescuì cu undiţa, a prinde cu undiţa.

An-geloben, *v. a.*, a promite sĕrbătoresce; —gelobung, *s. f.*, —gelöbniß, *s. n.*, promisiune sĕrbătorească.

Angel-platz, *pl.* —plätze, *s. m.*, loc pentru a prinde pesci cu undiţa; —ruthe, vĕrgea de undiţă; —schnur, *s. f.*, cordea, sfoară de undiţă.

Angelsächsisch, *adj.*, anglosacson.

Angelweit, *adj.*, deschis de tot; das Maul — aufsperren, a căsca gura până la urechi.

Angemessen, *adj.*, cuvenit, conform, convenabil, proporţionat; —heit, *s. f.*, cuviinţă, conformitate.

Angenehm, *adj.* şi *adv.*, plăcut, gustuos, delicios, frumos.

Anger, *s. n.*, fânaţ, rît; —blume, *s. f.* (bot.), talpa gâscei, ghisdeiu; —recht, *s. n.*, dreptul de păşune.

Angeregt, *adj.*, pus în discusiune.

Angerissen, *adj.*, chefuit.

Angesehen, *adj.*, însemnat, respectat, notabil, considerabil; — sein, a fi respectat.

Angesessen, *adj.*, aşezat, statorit cu locuinţa.

Angesicht, *pl.* —er, *s. n.*, faţă, vedere; mutră; im —, în faţa cuiva, în presenţa lui; von — zu —, faţă în faţă; —s, *adv.*, în faţa, în presenţa cuiva.

Angesteckt, *adj.*, molipsit, infectat.

Angewäge, *s. n.*, căpĕtâiu de fus.

Angewandt, *adj.*, aplicat.

An-gewöhnen, *v. a.*, a obicinuì, a deprinde; sich Etwas —, a se deda, a se obicinuì la ceva; —gewohnheit, *pl.* —en, *s. f.*, obicinuinţă, invĕţ.

Angießen, *v. a. ir.*, a vĕrsa, a uda; das Kleid sitzt wie angegossen, haina aceasta 'ţi şade ca turnată.

Angirren, *v. a.*, a ofta după cineva.

Anglicismus, *pl.* —men, *s. m.*, anglicism.

Anglikanisch, *adj.*, anglican.

Anglisiren, *v. a.*, a tăiè coada cailor.

Anglotzen, *v. a.*, a se înholba la cineva.

Angränzen, *v. n.*, vedi: Angrenzen.

Angreifbar, *adj.*, atacabil.

Angreif=en, *v. a. ir.*, a apuca, a prinde cu mâna; a ataca; a slăbì, a roade; die Augen —, a ostănì ochii; Jemandes Ehre —, a se atinge de onorul cuiva; den Feind —, a ataca pre inimic; anvertraute Gelder —, a dilapida bani; Jemandes Meinung —, a combate părerile cuiva; eine Sache wohl —, a incepe bine un lucru; nicht wissen eine Sache anzugreifen, a nu scì cum să începi un lucru; die Krankheit hat ihn angegriffen, boala 'l a slăbit foarte; sich —, *v. r.*, a se ostănì; —end, *adj.*, agresiv, ofensiv; —er, *s. m.*, atăcător, agresor.

Angrenz=en, *v. n.*, a se învecina, a se mărginì; —end, *adj.*, învecinat, limitrof; —ung, *s. f.*, margini, confinii.

Angriff, *pl.* —e, *s. m.*, năvălire, năvală, atac, asalt; einen — machen, a da năvală, a ătaca; —swaffe, *s. f.*, armă de asalt, ofensivă; —sweise, *adj.*, ofensiv.

Angrinsen, *v. a.*, a rinjì dinţii privind la cineva.

Angrunzen, *v. a.*, a grohotì cătră cineva.

Angst, *pl.* Ängste, *s. f.*, frică, teamă, spaimă, neodihnă; ich habe —, 'mi e teamă; Jemandem — machen, a spăriè pre cineva; mir wird —, 'mi e frică; in tausend Ängsten sein, a se inspăimênta de moarte; —geschrei, *s. n.*, strigăt dureros.

Ängstig, *adj.*, fricos, îngrijat; —en, *v. a.*, a neodihnì, a înfrica; sich —en, *v. r.*, a se necăjì, a se frĕmênta cu frica; —ung, *s. f.*, frică, nelinisce, turmentare.

Ängstlich, *adj.* şi *adv.*, neodihnit, foarte îngrijat, timid; —keit, *s. f.*, neodihnă, timiditate.

Angst=ruf, *s. m.*, vedi: Angstgeschrei; —schweiß, *s. m.*, sudori reci de frică; —voll, *adj.*, fricos, spăimêntat.

Angucken, *v. a.*, a se uita la cineva.

Angürten, *v. a.*, a încinge.

Anguß, *pl.*, —güsse, *s. m.*, parte de metal înnădită prin turnătură.

Anhaben, *v. a.*, a avè pe sine, a purta (haine), a fi îmbrăcat; Jemandem Etwas —, a face cuiva rĕu.

Anhacken, *v. a.*, a lovì cu sapa.

Anhaften, *v. a.*, a se lega de ceva, a sta lipit de ceva.

Anhäckeln, *v. a.*, a acăţa, a încârliga.

Anhaken, *v. a.*, a înţepenì cu cârlige.

Anhalftern, *v. a.*, a lega cu căpĕstrul.

Anhalsen, *v. a.*, a pune sgarda cânilor.

Anhalt, *pl.* —e, *s. m.*, oprire; sprijoană; —en, *v. a. ir.*, a ţinè de aproape; a oprì; Jemanden zur Arbeit —, a deprinde pre cineva la lucru, a'l face să lucre; —en, *v. n. ir.*, a ţinè timp mai îndelungat, a continua; a cere; um ein Amt —, a umbla

după o dregătorie; um ein Mädchen —, a peţì o fată; sich —en an Etwas, *v. r.*, a se ţinè de ceva, a se sprijinì; —en, *s. n.*, oprire, reţinere; solicitare, peţire; continuitate; —end, *adj.*, continuu, stăruitor.

Anhalte-kette, *pl.* —n, *s. f.*, opritoare la ham; —punkt, *s. m.*, radim, sprijoană, staţiune.

Anhalter, *s. m.*, cârlig.

Anhaltsam, *adj.*, stăruitor, continuu; —keit, *s. f.*, stăruinţa, asiduitate.

Anhämmern, *v. a.*, a împreuna cu ciocanul.

Anhang, *pl.* —hänge, *s. m.*, adaus, suplement, apendice; partită, facţiune; einen großen — haben, a avè mulţi partisani; —en, *v. n.*, a se ţinè de ceva; a spânzura de ceva; einer Partei —, a se ţinè de partita cuiva.

Anhängen, *v. a.*, a acăţa ceva; Jemandem Etwas —, a'i juca cuiva o festă; sich —, *v. r.*, a se acăţa de ceva; sich an Jemanden —, a se acăţa, a se lega de cineva.

Anhangend, *adj.*, atêrnător, inherent.

Anhäng-er, *s. m.*, partisan, aderent; acăţător; —ig, *adj.*, pendent, dependent; einen Prozeß —ig machen, a face proces in contra cuiva; —lich, *adj.*, alipit, aplecat; —lichkeit, *s. f.*, aplecare, devotare, afecţiune; —sel, *s. n.*, adausuri; coadă.

Anharken, *v. a.*, a grebla.

Anhau, *s. m.*, prima lovitură cu sapa, cu sĕcurea.

Anhauchen, *v. a.*, a sufla lin spre ceva; a inspira.

Anhauen, *v. a.*, a începe ceva cu lovituri de sĕcure.

Anhäufeln, *v. a.*, a face grămejoare; a săpa cartofi etc.

Anhäuf-en, *v. a.*, a grămădì, a strînge; sich —, *v. r.*, a se grămădì, a se stringe, a se înmulţì; —ung, *s. f.*, grămădire, acumulaţiune.

Anheben, *v. n.*, a începe.

Anheften, *v. a.*, a încopcia; a prinde cu cuie; a prinde cu împunsĕturi mari.

Anheilen, *v. n.*, a se vindeca.

Anheim, *adv.*, acasă; —fallen, a se împărtăşì; Jemandem Etwas —stellen, a lăsa ceva la disposiţiunea cuiva.

Anheischig, *adv.*, sich zu Etwas — machen, a se obliga la ceva, a se angaja.

Anhelfen, *v. a. ir.*, a ajuta cuiva să se îmbrace.

Anher (**Anhero**), *adv.*, încoace, aici.

Anhetz-en, *v. a.*, a sumuţa cânii; a sumuţa pre cineva în contra altuia, a întărita; —er, *s. m.*, sumuţător, întărîtător; —ung, *s. f.*, sumuţare, aţiţare, întărîtare.

Anhieb, *pl.* —e, *s. m.*, prima lovitură; dărîmătură.

Anhöhe, *pl.* —n, *s. f.*, înălţime, colină, măgură.

Anhör-en, *v. a.*, a asculta cu luare aminte; —ung, *s. f.*, ascultare (de martori).

Anhüpfen, *v. a.*, a veni sărind, săltând.

Animal=isch, *adj.*, animalic; **—ismus**, *s. m.*, animalitate.

Anis, *s. m.* (bot.), anason; **—apfel**, *s. m.*, măr posmăgel; **—brandwein**, *s. m.*, rachiu făcut cu anason; **—öl**, *s. n.*, uleu de anason.

Anjagen, *v. n.*, a venì in fuga mare.

Anjochen, *v. a.*, a înjuga, a pune în jug.

Ankämpfen, *v. n.*, a lupta contra cuiva.

Ankauf, *pl.* **—käufe**, *s. m.*, cumpĕrare; **—en**, *v. a.*, a cumpĕra; **sich —**, *v. r.*, a'şi cumpĕra undeva moşie.

Ankäufer, *s. m.*, cumpĕrător.

Ankaufung, *pl.* **—en**, *s. f.*, cumpĕrare.

Ankeilen, *v. a.*, a înţepenì cu icuri, a impĕna.

Anker, *s. n.*, anchiră; ancoră; **den — werfen**, a arunca, a cufunda anchira; **die — lichten**, a ridica anchira însus.

Ankerben, *v. a.*, a face o crestătură, a reclì; a canela.

Anker=boje, *s. f.*, semnul anchirei, plută pentru însĕmnarea locului anchirei; **—fest**, *adj.*, înţepenit cu anchira; **—grund**, *s. m.*, loc potrivit pentru a arunca anchira; **—haken**, *s. m.*, cârligul anchirei; **—kreuz**, *v. n.*, crucea anchirei; **—los**, *adj.*, fără anchiră.

Ankern, *v. a.*, a arunca anchira.

Anker=platz, *pl.* **—plätze**, *s. m.*, loc potrivit pentru aruncarea anchirei; **—recht**, *s. n.*, dreptul de a arunca anchira; **—ring**, *s. m.*, veriga anchirei; **—schaufel**, *s. f.*, colţ de anchiră; **—seil**, **—tau**, *s. n.*, fune de legat anchira; **—winde**, *s. f.*, scripeţ pentru tragerea anchirei; **—zoll**, *s. m.*, impositul anchiratului.

Anketteln, *v. a.*, a lega impletituri prin ochiuri.

Anketten, *v. a.*, a lega cu lanţ, a pune în lanţ; **sich —**, *v. r.*, a se alipì de cineva.

Ankind, *pl.* **—er**, *s. n.*, copil adoptiv; **—en**, *v. a.*, a adopta; **—ung**, *s. f.*, adopţiune.

Ankitten, *v. a.*, a lipì, a cimenta.

Anklagbar, *adj.*, acusabil.

Anklage, *pl.* **—n**, *s. f.*, învinuire, acusă, înculpare; **—akt**, *s. m.*, act de încusaţiune; **—bank**, *s. f.*, banca acusaţilor; **—n**, *v. a.*, a învinuì, a acusa, a inculpa.

Ankläger, *s. m.*, învinuitor, acusator, înculpator; **falscher —**, detăimător, calumniator; **—in**, *s. f.*, învinuitoare; **—isch**, *adj.*, învinuitor, acusător.

Anklammern, *v. a.*, a înţepenì cu scoabe; **sich —**, *v. r.*, a se ţinè ca scaiul de ceva.

Anklang, *pl.* **—klänge**, *s. m.*, acord, intonaţiune; **—finden**, a plăcè, a afla simpatii.

Ankleben, *v. n.*, a lipì; **—**, a se lipì; **—d**, *adj.*, lipicios, adherent.

Anklecksen, *v. a.*, a stropì cu noroiu.

Ankleiben, *v. a.*, a lipì (o hârtie).

Ankleid=en, *v. a.*, a îmbrăca: **sich —**, *v. r.*, a se îmbrăca; **sich anders —**, a'şi schimba

imbrăcămintea; —zimmer, *s. n.*, cămară de imbrăcat; —ung, *s. f.*, imbrăcare.

Ankleistern, *v. a.*, a lipì, a cleì.

Anklemmen, *v. a.*, a strînge către ceva, a prinde cu scoabe.

Anklingeln, *v. n.*, a suna clopoţelul (la uşe).

Anklingen, *v. n. ir.*, a incepe a suna, a acorda, a ciocnì cu păharele.

Anklopf-en, *v. n.*, a bate la uşe; a prinde, a înţepenì ceva de ceva; bei Jemand —, a ispitì pre cineva; —er, *s. m.*, ciocan la portă.

Anknallen, *v. a.*, a mâna caii prin pocnituri de biciu.

Anknebeln, *v. a.*, a strînge pre cineva de gút, a'l sugruma.

Ankneipen, *v. a.*, den Teig —, a suvoalge aluatul.

Anknöpfen, *v. a.*, a îmbumba, a incheiè cu nasturi.

Anknüpfen, *v. a.*, a innoda, a impreuna; ein Gespräch —, a incepe un discurs.

Anknurren, *v. a.*, a hârăì la cineva.

Anködern, *v. a.*, a amăgì.

Ankommen, *v. n. ir.*, a venì, a sosì, a ajunge, a nimerì; es kömmt auf ihn an, atèrnă dela el; zu Pferde —, a venì călare; gut oder übel —, a fi bine sau rěu primit; es kommt ihm sauer an, il costă multă ostăneală; der Schlaf kömmt mich an, me prinde somnul; unrecht —, a nu o nimerì bine; es auf Etwas — lassen, a lăsa să ajungă la; es kömmt darauf an zu wissen, este vorba de a sci; es kömmt mich eine Lust an, îmi vine o poftă; es kömmt mich die Furcht an, me prinde frica; hier kömmt es aufs Geld an, aici se cer bani; bei mir kömmt er nicht an, cu mine nu o scoate la cale, nu isprăvesce nimica; auf diese Kleinigkeit kömmt es mir nicht an, de aceste nimicuri nu'mi pasă.

Ankömmling, *pl.* —e, *s. m.*, străin, nou venit.

Ankoppeln, *v. a.*, (die Hunde), a lega laolaltă cânii de vênat.

Ankrallen, *v. a.*, a apuca cu ghiarele; sich —, *v. r.*, a se acăţa cu ghiarele.

Ankratzen, *v. a.*, a sgârăia pe ceva.

Ankreiden, *v. a.*, a incondeia cu creta.

Ankriechen, *v. n. ir.*, a se apropiè têrăindu-se.

Ankündig-en, *v. a.*, a însciinţa, a vestì, a face cunoscut, a anuncia; Krieg —, a declara rěsboiu; —end, *adj.*, insciinţând, vestitor; —ung, *s. f.*, însciinţare, vestire, declarare, anunciu.

Ankunft, *s. f.*, venire, sosire.

Ankuppeln, *v. a.*, a lega, a însgărda; a votrì.

Anlächeln, *v. a.*, a surîde, a căuta la cineva surîdênd; —, *s. n.*, surîdere.

Anlage, *pl.* —n, *s. f.*, aclus; capital pus intr'o speculă; talent, destoinicie, dispoşiţiune naturală; desemn, schiţă; plantaţiune; —n, *pl.* grădină publică, parc.

Anlallen, *v. a.*, a gângăì, a bâlbăì cătră cineva.

Anlände, *s. f.*, loc de desbarcat, schelă.

Anland-en, *v. n.*, a eşì la uscat, a desbarca; —ung, *s. f.*, desbarcare.

Anlangen, *v. n.*, a ajunge, a sosì; —, *v. a.*, a privì; was mich anlangt, cât pentru mine, cât me privesce; —d, *adj.*, ce atinge, încât pentru.

Anlaschen, *v. a.*, a semna un arbore, a descorţa.

An-laß, *pl.* —lässe, *s. m.*, îndemn, motiv, causă; — zu Etwas geben, a servì de indemn la ceva, a da ansă la ceva.

Anlassen, *v. a. ir.*, a lăsa; a slobodì cânii; a abate apa; a deschide stavila; das Eisen —, a călì ferul; Jemanden hart —, a întimpina pre cineva cu vorbe aspre; —, *v. n.*, a avè aparenţa, a da speranţă; die Sachen lassen sich gut an, trebile merg bine, promit resultat bun.

Anlauf, *pl.* —läufe, *s. m.*, repeḑire, năvală, asalt, acurgere; —en, *v. n. ir.*, a venì alergând; a se repeḑì, a da la uscat; a cresce (apa); a prinde ghiaţă, rugină; die Füße sind mir angelaufen, 'mi s'au umflat picioarele; —, *v. a.*, Jemanden um Etwas —, a nepăciuì pre cineva cu rugări.

Anlaut, *pl.* —e, *s. m.*, vocală iniţială.

Anläuten, *v. a.*, a trage clopotul.

Anleg-en, *v. a.*, a pune, a aşeza, a planta; Feuer —, a pune foc, a aprinde o casă; Fett —, a se îngrăşa; einen Garten —, a planta, a întocmì o grădină; ein Kapital —, a eloca, a pune un capital pe interese; Ketten —, a pune în cătuşi, in fere; ein Kleid —, a îmbrăca o haină; den Zaum —, a pune frêul; —, *v. n.*, a eşì la ţărm; sich —, *v. r.*, a se răzima de ceva; —schloß, *pl.* —schlösser, *s. n.*, lăcat de mână, portativ; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, aşezare, întocmire, plantare.

Anlehen, *s. n.*, imprumut.

Anlehnen, *v. a.*, a răzima, a proptì; sich —, *v. r.*, a se răzima.

Anleihe, *s. f.*, veḑi: Anlehen; —n, *v. a.*, a împrumuta sume mai mari.

Anleimen, *v. a.*, a cleì.

Anleit-en, *v. a.*, a da indreptare, a arăta, a manuduce; —ung, *s. f.*, îndreptare, manuducere, instrucţiune, direcţiune.

Anlenken, *v. a.*, a dirige, a conduce.

Anlernen, *v. a.*, sich Etwas —, a se deda cu ceva.

Anliegen, *v. n. ir.*, a fi învecinat, a fi aproape; a se lipì, a sta răzimat; es liegt mir daran, 'mi zace la inimă, me interesează; es liegt mir nicht viel daran, puţin îmi pasă; sich Etwas angelegen sein lassen, a purta grije deosebită de ceva; —, —, *s. n.*, alipire; îngrijire, interesare; ein — haben, a avè o dorinţă.

Anlock=en, *v. a.*, a atrage, a ademenì, a amăgì; —ung, *s. f.*, ademenire, momeală, seducere.

Anlöthen, *v. a.*, a înnădì fer etc.; a plumbuì.

Anlügen, *v. a.*, a spune minciuni, a minţì pre cineva.

Anmachen, *v. a.*, a lega, a înţepenì, a amesteca; Feuer anmachen, a face foc, a aprinde focul.

Anmahnen, *v. a.*, a îndemna pre cineva la un lucru bun.

Anmalen, *v. a.*, zugrăvì pe ceva.

Anmarsch, *pl.* —märsche, *s. m.*, apropiere, sosire (de trupe); —iren, *v. n.*, a sosì, a se apropiè.

Anmaß=en, sich, *v. r.*, a'şi însuşi, a'şi atribuì, a pretinde, a'şi aroga ceva; —end, *adj.*, —lich, *adj.*, arogant, pretenţios; —ung, *s. f.*, sumeţie, pretenţiune, aroganţă.

Anmauern, *v. a.*, a împreuna un zid de altul, o zidire de alta.

Anmeld=en, *v. a.*, a insciinţa, a face cunoscut, a avisa, sich —, *v. r.*, a se insciinţa, a se presenta; —ung, *s. f.*, insciinţare, notificare.

Anmengen, *v. a.*, a amesteca

Anmerk=en, *v. a.*, a însemna, a nota, a adnota, a observa; —er, *s. m.*, comentator; —ung, *s. f.*, însemnare, notă, observaţiune; —ungen machen, a face adnotări.

Anmessen, *v. a. ir.*, a lua mĕsura (pentru o haină).

Anmischen, *v. a.*, vedi: Anmengen.

Anmurren, *v. a.*, a murmura, a borbota încontra cuiva.

Anmuth, *s. f.*, plăcere, farmec, graţie, nuri; —en, *v. n.*, vedi: Ansinnen, Zumuthen; —ig, *adj.* şi *adv.*, atrăgĕtor, plăcut, desfĕtat, delicios; —ung, *s. f.*, vedi; Zumuthung.

An=nadeln, *v. a.*, a prinde cu ace; —nageln, *v. a.*, a prinde cu cuie, a pironì; er sitzt wie angenagelt, şede ca pironit

An=nähen, *v. a.*, a coase ceva, a înnădì; —nähern, *v. a.*, a apropiè; sich —nähern, *v. a.*, a se apropiè, a'semêna; —nähernd, *adj.*, apropiat, aprocsimativ; —näherung, *s. f.*, apropière.

Annahme, *s. f.*, priimire, acceptare; — an Kindesstatt, adopţiune.

Annalen, *s. f., pl.* anale, chronică.

Annalist, *s. m.*, analist, chronist.

Annehmbar, *adj.*, de priimit, acceptabil.

Annehm=en, *v. a. ir.*, a priimì, a lua, a accepta; a aproba; a presupune; einen Auftrag —, a se însărcina cu o comisiune; Besuch —, a priimì visite; Geschenke —, a priimì daruri; an Kindesstatt —, a adopta; eine Meinung —, a aproba o opiniune; als eine Wahrheit —, a recunoasce de adevĕr; einen Wechsel —, a accepta o poliţă; wir wollen —, daß, să presupunem că; nicht —, a refusa, a nu priimì; sich einer Sache —, a se interesa de ceva, a prinde partea unei persoane; —er,

s. m., priimitor, acceptant; —lich, *adj.* şi *adv.*, de priimit, acceptabil; —lichkeit, *s. f.*, plăcere, graţie; —ung, *s. f.*, priimire, acceptare.

Anneigen, *v. n.*, a închina către olaltă; —d, *adj.*, convergent.

Annesteln, *v. a.*, a încopcia.

Annetzen, *v. a.*, a uda, a stropì.

Annicken, *v. a.*, a saluta dând din cap.

Annietheu, *v. a.*, a ţintuì.

Annoch, *adv.*, încă.

Annuliren, *v. a.*, a anula, a nimicì, a desfiinţa.

Anöhlen, *v. a.*, a unge cu uleu.

Anomalie, *pl.* —en, *s. f.*, neregularitate, anomalie.

Anonym, *adj.*, nenumit, anonim.

Anord=nen, *v. a.*, a dispune, a da ordin, a ordina, a regula, a aranja, a demanda; a ficsa, a hotărì; —ner, *s. m.*, regulator; —nung, *s. f.*, ordonanţă, disposiţiune, regulament.

Anorganisch, *adj.*, anorganic.

Anpacken, *v. a.*, a apuca, a pune mâna, a prinde.

Anpappen, *v. a.*, a lipì cu cir de făină.

Anpass=en, *v. a.*, a întocmì, a acomoda, a adopta; —end, *adj.*, conform; —ung, *s. f.*, întocmire, acomodare, adaptare.

Anpfählen, *v. a.*, a inţepenì, a lega de pari.

Anpfeifen, *v. a.*, a şuiera către cineva.

Anpflanz=en, *v. a.*, a sădì, a planta, a colonisa; —ung, *s. f.*, plantaţiune, colonie.

Anpflöcken, *v. a.*, a înţepenì cu pociumpi.

Anpflügen, *v. a.*, a începe a ara, a împreuna prin arat un loc cu altul.

Anpfropfen, *v. a.*, a altuì

Anpicken, *v. a.*, a încioca, a posăì.

Anpochen, *v. a.*, a bate (la uşe).

Anprallen, *v. n.*, a se isbì, a se lovì de ceva.

Anpreisen, *v. a.*, a lăuda, a recomanda.

Anprellen, *v. a.*, a arunca către ceva, ca să sară îndărĕt; a inşela pre cineva.

Anpressen, *v. a.*, apĕsa spre ceva.

Anprobiren, *v. a.*, a încerca, a proba un vestmênt.

Anpunkten, *v. a.*, a însemna cu puncte.

Anputz, *pl.* —e, *s. m.*, găteală, chiteală; —en, *v. a.*, a gătì, a chitì.

Anquicken, *v. a.*, a amalgama.

Anrammeln, *v. a.*, a înţepenì prin bătaie cu maiul.

Anranken, sich, *v. r.*, a se încurpenì, a se lega de ceva cu cârcei.

Anrasseln, *v. n.*, a sosì cu sgomot.

Anrathen, *v. a. ir.*, a svătuì pre cineva, a'i da svat; —, *s. n.*, svat, consiliu; auf mein —, la svatul, după svatul meu.

Anrauchen, *v. a.*, a afuma ceva; sich —, *v. r.*, a se afuma.

Anräucher=n, *v. a.*, a afuma; a tămâiè; —ung, *s. f.*, afumare, tămâiere.

Anrauschen, *v. n.*, a venì cu sgomot.

Anrechnen, *v. a.*, a pune, a trece în socoteală, a computa; a

atribuì; Jemandem Etwas als Fehler —, a imputa cuiva o greşeală; sich Etwas zur Ehre —, a'şi face o cinste din ceva.

Anrede, *pl.* —n, *s. f.*, cuvênt, cuvêntare; —n, *v. a.*, a adresa cuiva cuvêntul, a'l apostrofa, a'l intimpina cu vorba.

Anreg=en, *v. a.*, a deştepta, a îndemna, a imboldì; Etwas —, a da impuls pentru ceva; —ung, *s. f.*, îndemn, imbold.

Anreiben, *v. a.*, a freca un lucru de altul.

Anreihen, *v. a.*, a înşira, a înfira.

Anreißen, *v. a.*, a începe a rupe, a dărima.

Anreiten, *v. n.*, a lovì în ceva călărind; angeritten kommen, a venì călăre; —, *v. a.*, ein Pferd, a încăleca calul pentru prima oară, a dresa.

Anreiz, *pl.* —e, *s. m.*, aţiţare, inteţitură, impulsiune, provocaţiune, invitaţiune; plăcere, atragere; —en, *v. a.*, a imboldì, a irita, a stimula; —end, *adj.*, atrăgĕtór; aţiţător; —ung, *s. f.*, aţiţătură, impuls, imbold.

Anrennen, *v. a. ir.*, a lovì în ceva alergând, a venì alergând.

Anricht=en, *v. a.*, a aşeza, a drege, a gătì; die Speisen —, a drege bucatele, a pune bucatele pe masă; Unheil —, a face un mare rĕu; —er, *s. m.*, pregătitor; —tisch, *pl.* —e, *s. m.*, masă de cuină, credenţă.

Anriechen, *v. a.* şi *n. ir.*, a mirosì, a cunoasce din, după miros.

Anriegeln, *v. a.*, a împreuna cu verigi.

Anritt, *pl.* —e, *s. m.*, apropiere călare; atac.

Anritzen, *v. a.*, a sgârăiè ceva uşor.

Anrollen, *v. a.* şi *n.*, a venì, a se da de a dura.

Anrosten, *v. n.*, a se inruginì.

Anröthеln, *v. a.*, a trage cu căneală roşie pe ceva.

Anrüchig, *adj.*, bănuit de rĕu, defăimat.

Anrück=en, *v. n.*, a se apropiè, a inainta; der Winter rückt an, earna s'apropie; den Tisch an die Wand —, a apropiè masa la părete; —ung, *s. f.*, apropierea, inaintarea unei armate.

Anrudern, *v. a.*, a se apropiè vâslând.

Anruf, *pl.* —e, *s. m.*, chiemare, apel; —en, *v. a.*, a striga la cineva; a invoca, a implora; Jemanden um Hilfe —, a cere, a implora ajutorul cuiva; zum Zeugen —, a chiema pre cineva ca martor; —ung, *s. f.*, chiemare, invocaţiune, apel.

Anrühmen, *v. a.*, a lăuda, a recomanda.

Anrühr=en, *v. a.*, a atinge; a amesteca; rühre mich nicht an, nu te atinge de mine; —ung, *s. f.*, atingere, pipăire, amestecare.

Ans, (an das), *prep.*, la; — Licht bringen, a scoate la lumină.

Ansäen, *v. a.*, a începe a sĕmêna, a sĕmêna.

Ansage, *pl.* —n, *s. f.*, însciinţare, notificare; —n, *v. a.*, a în-

sciinţa, a notifica, a anuncia, a numì.

Ansägen, *v. a.*, a începe a taiè cu ferestreul.

Ansag=er, *s. m.*, vestitor; —ung, *s. f.*, vestire, notificare.

Ansamm=eln, *v. a.*, a aduna, a grămădì; —lung, *s. f.*, adunare, grămădire.

Ansässig, *adj.* şi *adv.*, aşezat, domiciliat.

Ansatz, *pl.* —sätze, *s. m.*, aşezare, imbucătură; adaos, începătură; dispositiune.

Ansäuern, *v. a.*, a înăcrì cu aluat, cu oţĕt.

Ansaugen, *v. n. ir.*, a începe a suge.

Ansausen, *v. a.*, a se a apropiè suflând tare.

Anschaff=en, *v. a.*, a procura, a poruncì; —, *v. a. ir.*, a crea; sich —, *v. r.*, a'şi câştiga, a'şi procura; sich das Nöthige —, a se provedè cu cele trebuincioase.

Anschäften, *v. a.*, a pune pat la o puşcă; ein Paar Stiefeln —, a pune tureci noi la cisme.

Anschälen, *v. a.*, a începe a curăţì de coaje.

Anscharren, *v. a.*, a acoperì cu pămênt.

Anschau=en, *v. a.*, a privì, a se uita, a intuì; a contempla; —, *s. n.*, privire, intuire, contemplare; —er, *s. m.*, contemplător, privitor; —lich, *adj.*, evident, intuitiv; —lichkeit, *s. f.*, evidenţă, intuiţiune; —ungsbegriff, *s. m.*, noţiune intuitivă; —ungsvermögen, *s. n.*, facultate intuitivă.

Anschein, *s. m.*, părere, aparenţă; dem — nach, la părere; den — geben, a'şi da aerul de; —en, *v. a.*, a arunca lumină pe ceva; —en, *v. n.*, a părè; —end, —lich, *adj.*, după aparenţă, la părere.

Anschellen, *v. a.*, a trage, ă suna clopoţelul.

Anschere, *s. f.*, urzeală, natră; —n, *v. a. ir.*, a urzì pânza.

Anschick=en, sich, *v. r.*, a se gătì, a se prepara, a fi gata de a . . .; es schickt sich zum Regen an, se pregătesce de plouat; —ung, *s. f.*, pregătitură, preparativă.

Anschieben, *v. a.*, a împinge, a apropiè, a urnì.

Anschielen, *v. a.*, a se uita cu coada ochiului, a glidì, a se uita pe subt gene.

Anschienen, *v. a.*, a fereca o roată.

Anschießen, *v. a.*, a rănì puşcând, a lovì, a repeḑì, a cristalisa.

Anschießpinsel, *v. n.*, penel de poleit cu aur.

Anschiffen, *v. a.*, a se apropiè, a trage la ţĕrm.

Anschimmeln, *v. n.*, a începe a se muceḑì.

Anschirren, *v. a.*, a înhăma.

Anschlag, *pl.* —schläge, *s. m.*, lovitură, ciocnire; afiş; tacsă, proiect; in — bringen, a lua în considerare, în socoteală; einen — machen, a face un proiect; heimliche Anschläge machen, a machina, a face pla-

nuri secrete; die Kosten in — bringen, a pune spesele în socoteală; —en, *v. a.*, a lovì a bate, a țintuì, a afișa; a prețuì; a face efect, a lucra; das Essen und Trinken schlägt ihm gut an, mâncarea și beutura îi tignesce.

Anschlägig, *adj.*, isteț, invențios.

Anschlagzettel, *s. m.*, afiș.

Anschlämmen, *v. a.*, a înnomolì, a umplè de nomol.

Anschleichen, *v. n.*, a se apropiè tiptil.

Anschleifen, *v. a.*, a ascuțì, a face tăiș, vêrf.

Anschlendern, *v. n.*, a venì clătinând din picioare.

Anschleppen, *v. a.*, a aduce cu de a sila.

Anschließen, *v. a.*, a lega, a împreuna, a unì; sich —, *v. r.*, a se unì, a se împreuna; —, *v. n.*, gut —, a se potrivì bine.

Anschlingen, *v. a.*, a împreuna prin un laț.

Anschlitzen, *v. a.*, a despica puțin.

Anschluß, *pl.* —schlüsse, *s. m.*, încheiere, alăturare, aclus; —bahn, *s. f.*, drum lateral.

Anschmecken, *v. a.*, a cunoasce prin gust.

Anschmeicheln, sich, *v. r.*, a se insinua la cineva prin lingușiri, a se lingărì.

Anschmeißen, *v. a. ir.*, a arunca, a asvêrlì cu forța.

Anschmelzen, *v. a.*, a unì, prin topitură; sich —, *v. r.*, a începe a se topì.

Anschmieden, *v. a.*, a înnădì o bucată de fer cu alta; Jemanden —, a pune, a fereca în cătuși; er sitzt wie angeschmiedet da, el stă ca pironit.

Anschmiegen, sich, *v. r.*, a se alipì strîns de cineva.

Anschmieren, *v. a.*, a unge, a mânjì; Jemanden —, a înșela pre cineva.

Anschnallen, *v. a.*, încătărăma.

Anschrauben, *v. a.*, a întîmpina aspru pre cineva.

Anschneiden, *v. a.*, a tăiè, a cresta.

Abschnitt, *pl.* —e, *s. m.*, crestătură, începătură.

Anschnüren, *v. a.*, a stringe cu cordeaoa.

Anschrauben, *v. a.*, a înșuruba, a stringe in șurub.

Anschreiben, *v. a.*, a scrie, a însemna pe tablă; Jemandem Etwas —, a pune ceva cuiva in socoteală; bei Jemandem übel angeschrieben stehen, a fi incondeiat la cineva.

Anschreien, *v. a. ir.*, a striga la cineva.

Anschrote, *pl.* —n, *s. f.*, beată, betelie (la pănuri); —n, *v. a.*, a face betelia unei pănuri; ein Faß —, a descărca o bute.

Anschub, *s. m.*, prima aruncătură la popice.

Anschuhen, *v. a.*, a încălța; Pfähle —, a încălța pari cu fer; —, a căputa; sich —, *v. r.*, a se încălța.

Anschuldigen, vedi: Beschuldigen.

Anschüren, *v. a.*, a ațița focul.

Anschuß, *pl.* —schüsse, *s. m.*, prima descărcătură, prima pușcătură; cristalisare.

Anschutt, *s. m.*, grămădire de pământ; aluviu.

Anschütten, *v. a.*, a turna, a vĕrsa, a nomolì, a umplè.

Anschützen, *v. a.*, a da apa pe roată, a ridica stavila.

An-schwängern, *v. a.*, a îngreca; —schwängerung, *s. f.*, îngrecare, împregnare.

Anschwärmen, *v. n.*, a venì cu grămada.

Anschwärz-en, *v. a.*, a înegrì, a defăima, a calumnia; —er, *s. m.*, defăimător; —ung, *s. f.*, defăimare.

Anschwatzen, *v. a.*, Jemanden —, a amețì pre cineva cu vorba.

Anschweif, *pl.* —e, *s. m.*, fire de urḑit; —en, *v. a.*, a oarde firele pe sul; —rahmen, sulul pe care se urḑesce tortul; —rolle, *s. f.*, mosor de urḑit.

Anschweißen, *v. a.*, a călì, a ferbe ferul.

Anschwell-en, *v. a.*, a umfla; —, *v. n. ir.*, a se umfla, a cresce (apa); —ung, *s. f.*, umflătură.

Anschwemm-en, *v. a.*, a pluti lemne; —ung, *s. f.*, plutire; nomolire, aluviu.

Anschwimmen, *v. n. ir.*, a se apropiè înnotând.

Ansegeln, *v. n.*, a se apropiè de uscat cu corabia; a se lovì cu corabia de ceva.

Ansehen, *v. a.*, a vedè, a se uita, a privì; Jemanden starr —, a se uita țintă la cineva; Jemanden freundlich, verächtlich —, a se uita la cineva cu ochi buni, cu dispreț; Jemanden vom Kopf bis zu den Füßen —, a mĕsura pre cineva cu ochii din crescet până in tălpi; das kann ich nicht länger mit —, aceasta nu o mai pot suferì; Jemanden für Etwas —, a'l ținè pre cineva de ceva (d. e. de medic etc.); Etwas mit ganz andern Augen —, a fi cu totul de altă părere; man hätte ihm das gar nicht angesehen, aceasta n'ar fi creḑut-o nime despre dênsul; angesehen sein, a fi considerat, a avè vază, a fi bine vĕḑut; angesehener Bürger, cetățean văḑut, cu vază, notabil.

Ansehen, *s. m.*, vĕḑut, vedere; privire, aer, esterior; dem — nach, din vĕḑute; la părere; —, vază, autoritate, considerațiune, credit; Jemanden von — kennen, a cunoasce pre cineva din vĕḑute; das — haben, a părè; sein — behaupten, a'și susținè autoritatea; ein Mann von großem —, bărbat cu mare vază; sich das — geben, a'și da aer, a vrè a trece de . . .; in — stehen, a fi stimat, considerat; ohne — der Person, fără privire la persoană.

Ansehnlich, *adj.* și *adv.*, considerabil, distins, respectabil, splendid; ein —er Mann, om vĕḑut, distins; eine —e Gesellschaft, o societate respectabilă, mare; eine —e Summe, o suma considerabilă.

Ansehung, *s. f.*, in —, în privință, în considerațiune, în respect de . . .

Ansetz-en, *v. a.*, a pune, a alătura, a așeza, a aplica; Blutegel —, a pune, a aplica lipitori; Bäume —, a planta pomi; die Feder —, a lua condeiul a mână; das Haus zu hoch —, a prețuì casa prea sus; einen Tag —, a hotărì, a prefige o ḑi, a pune termin; —, *v. n.*, das Vieh setzt gut an, această vită se îngrașe; Jemandem Etwas —, a trece, a pune în socoteală; —ung, *s. f.*, așezare, adaugere; aposițiune, juxtaposițiune.

Ansicht, *pl.* —en, *s. f.*, privire, părere; opiniune; nach meiner —, după a mea părere; —ig, *adj.*, — werden, a vedè ceva, a zărì.

Ansiedelei, *pl.* —en, *s. f.*, colonie.

Ansiedeln, sich, *v. r.*, a se stabilì, a se domicilia.

Ansiedelung, *pl.* —en, *s. f.*, colonisațiune, stabiliment.

Ansieden, *v. a.*, a începe a ferbe.

Ansiedler, *s. m.*, colonist.

Ansiegeln, *v. a.*, a pecetluì cu ceară.

Ansingen, *v. a.*, a întimpina pre cineva cu cântare.

Ansinnen, veḑi; Zumuthen.

Ansintern, *v. n.* (miner.), a forma stalactiți.

Ansitz, *s. m.*, adăpost; —en, *v. n. ir.*, a ședè lângă ceva; a se așeza cu locuința.

Ansonst, *adv.*, altmintrea.

Anspalten, *v. a.*, a crepa pe jumětate.

Anspann-en, *v. a.*, a întinde, a încorda, a înstruna; a înhăma, a prinde caii; alle Kräfte des Geistes —, a'și încorda toate puterile intelectuale; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, încordare.

Anspeien, *v. a. ir.*, a scuipa în față.

Anspiel-en, *v. a.*, a face începutul in joc; auf Etwas —, a face alusiune, a da să se priceapă; —ung, *s. f.*, alusiune.

Anspießen, *v. a.*, a trage, a pune în frigare, a înțepa.

Anspinnen, *v. a. ir.*, a începe a toarce, a împreuna torcênd; a urḑì.

Ansporn-en, *v. a.*, a împintenì; a încuragia; —ung, *s. f.*, împintenare, încuragiare.

Ansprache, *pl.* —n, *s. f.*, agrăire, adresă.

Ansprechen, *v. a. ir.*, a agrăì pre cineva, a'i adresa cuvêntul; Jemanden um Etwas —, a ruga pre cineva de ceva; —, *v. n. ir.*, bei Jemanden —, a cerceta pre cineva, a'i face visită; —d, *adj.*, interesant.

Anspreizen, *v. a.*, a proptì.

Ansprengen, *v. n.*, a stropì; a se iniepta; angesprengt kommen, a venì sărind in galop.

Anspringen, *v. n. ir.*, a sărì, a se arunca asupra cuiva; a se crepa puțin.

Ansprih-en, *v. a.*, a stropì; —ung, *s. f.*, stropire.

Anspruch, *pl.* —sprüche, *s. m.*, drept, pretensiune, reclamațiune; auf Etwas — machen,

Etwas in — nehmen, a pretinde, a face pretensiune; ſeine —ſprüche fahren laſſen, a se lăsa de dreptul seu; —slos, *adj.*, fără pretenţiuni, nepretenţios; —svoll, *adj.*, pretenţios, arogant.

Anſprung, *pl.* —ſprünge, *s. m.*, săritură.

Anſpucken, vedi: Anſpeien.

Anſpülen, *v. n.*, a clăti; a duce spre ţĕrm (despre apă).

Anſtacheln, *v. a.*, a împunge, a îmboldì, a înţepa.

Anſtalt, *pl.* —en, *s. f.*, pregătire, aranjare, disposiţiune; institut; — zu Etwas machen, a face pregătiri pentru ceva.

Anſtämmen, ſich, *v. r.*, a se răzima de ceva.

Anſtand, *s. m.*, amênare, prelungire, trăgănare; dificultate; cuviinţă; das leidet keinen —, nu suferе amênare, nu are nici o dificultate; mit — ſprechen, a vorbì cu bunăcuviinţă; gegen den — verſtoßen, a vătĕma bunacuviinţă.

Anſtändig, *adj.*, cuviincios, convenient; — ſein, a convenì, a plăcè cuiva ceva; —, *adv.*, cuviincios, decent; ſich — betragen, a se purta cuviincios, decent; —keit, *s. f.*, bunacuviinţă, decenţă.

Anſtängeln, *v. a.*, a lega de păruţei (fasole etc.).

Anſtarren, *v. a.*, a pironì ochii asupra cuiva.

Anſtatt, *prep.*, în loc de.

Anſtaunen, *v. a.*, a privì cu mirare; —swerth, *adj.*, vrednic de admirat, admirabil.

Anſtechen, *v. a.*, a străpunge, a împunge.

Anſteckbohrer, *s. m.*, sfredel mic.

Anſteck-en, *v. a.*, a pune, a băga; a molipsì; a aprinde, a pune foc; —end, *adj.*, contagios; —ung, *s. f.*, molipsire, infecţiune, contagiu; —ungsſtoff, *s. m.*, materie lipicioasă, contagioasă, miasmă.

Anſtehen, *v. n. ir.*, a fi aproape de ceva; a sta lipit de ceva; a sta la indoială; a întârdiè; das Kleid ſteht ihm ſehr gut an, haina 'i stă foarte bine; Etwas — laſſen, a amêna ceva, a prolungì; das ſteht mir nicht an, aceasta nu'mi convine, nu'mi place.

Anſteigen, *v. n. ir.*, a se ridica, a se înălţa; das Gebirge ſteigt ſanft an, muntele se înalţă pe nesimţite; angeſtiegen kommen, a se apropiè cu paşi mari.

Anſtell-en, *v. a.*, a pune la ceva, a aplica; a aranja; a se conforma; Arbeiter —, a tocmì, a pune lucrători; Betrachtungen —, a face reflecsiuni; a medita despre ceva; wie ſoll ich dies —, cum să întocmesc acest lucru, de ce cap să'l apuc; wer hat das angeſtellt? cine a făcut acest lucru? Jemanden —, a aşeza pre cineva într'o diregătorie; ſich —, *v. r.*, a se răzima; a se preface, a simula; —er, *s. m.*, aranjator, rênduitor; —erei, *s. f.*, vedi: Ziererei; —ig, *adj.*, îndemânatic, iscusit, dibaciu; —igkeit, *s. f.*, dibăcie,

indemânare; —ung, *pl.* —en, *s. f.*, oficiu, diregătorie.
Anstemmen, vedi Anstämmen.
Ansterben, *v. n. ir.*, a ajunge in posesiune prin succesiune după moarte.
Ansteuern, *v. a.*, a cârmuì naea spre țĕrm.
Anstich, *pl.* —e, *s. m.*, împunsătură; —eln, *v. a.*, a împunge, a face alusiuni.
Ansticken, *v. a.*, a înâdì cu broderie.
Anstiefeln, *v. n.*, a venì cu pași mari.
Anstieren, vedi: Anstarren.
Anstift-en, *v. a.*, a cășuna, a causa; Böses —, a face rele; Jemanden zu Etwas —, a ațița pre cineva la ceva; —er, *s. m.*, urditor, intărîtător, instigator; —ung, *s. f.*, întărîtăciune, instigațiune, îmbolditură.
Anstimm-en, *v. a.*, a intona, a da tonul; Klagen —, a se plânge; —ung, *s. f.*, intonațiune.
Anstinken, *v. n. ir.*, a puțì, a mirosì greu.
Anstopfen, *v. a.*, a umplè, a îndesa, a ticsì; sich —, *v. r.*, a se indopa.
Anstoß, *pl.* —stöße, *s. m.*, lovire, isbire; necuviință, pedecă, dificultate, scandal; der Stein des —es, peatra scandelei; ohne —, fară dificultate; — nehmen, a se scandalisa; —en, *v. a. ir.*, a lovì, a ciocnì, a împinge; die Gläser —, a ciocnì cu păharele; ein Gebäude an das andere —, a zidì o casă lânga alta; —, *v. n. ir.*, a isbì, a se învecina; im Lesen —, a se împedeca in cetire; der Acker stößt an den Weg an, țearina se învecinează cu drumul; wider die Gesetze —, a pĕcătuì încontra legilor; mit der Zunge —en, a vorbì peltic; —end, *adj.*, învecinat.
Anstößig, *adj.* și *adv.*, necuviincios, scandalos.
Anstrahlen, *v. a.*, a arunca radele sale spre ceva.
Anstreben, *v. n.*, a se silì, a nizuì,
Anstreich-en, *v. a.*, a colora, a vopsì; a sublinia; —, *v. n.*, a se atinge ușor de ceva; —er, *s. m.*, vopsitor; —erei, *s. f.*, vopsitură; —pinsel, *s. m.*, bidinea.
Anstreifen, *v. n.*, a se atinge de ceva în treacăt.
Anstreng-en, *v. a.*, a încorda, a întinde tare, a sforța; den Kopf —, a încorda mintea; zu stark —, a încorda preste mĕsură; sich —, *v. r.*, a se opintì, a se încorda; —ung, *s. f.*, silință, opintire, încordare.
Anstreuen, *v. a.*, a presăra.
Anstrich, *pl.* —e, *s. m.*, față, lustru, coloritură; einen — geben, a da coloare.
Anstricken, *v. a.*, a înnâdì împletind cu acele.
Anströmen, *v. n.*, a curge repede, a inunda.
Anstückeln, *v. a.*, înnădì.
Anstürm-en, *v. a.*, a ataca, a se repedì cu asalt; —ung, *s. f.*, năvălire, asalt, atac.
Anstützen, *v. a.*, a proptì, a răzima.

Anjuch-en, *v. a.*, um Etwas —, a cere ceva, a se ruga pentru ceva; um eine Stelle —, a cere un oficiu; —, *s. n.*, cerere, rugăminte, petiţiune; —er, *s.m.*, petiţionar; —ungsschreiben, *s. n.*, petiţiune.

Anjüßen, *v. a.*, a îndulcì puţinel.

Antagonismus, *s. m.*, antagonism.

Antagonist, *s. m.*, antagonist, contrar.

Antakeln, *v. a.*, a provedè o nae cu funile necesare.

Antanzen, *v. n.*, a se lovì de ceva jucând, a'şi atrage ceva prin joc.

Antast-en, *v. a.*, a pipăì, a atinge; a vătăma (onoarea); —ung, *s. f.*, pipăire, atingere; vătămare.

Antaumeln, *v. n.*, a se apropiè şovăind.

Antarktisch, *adj.*, antarctic, de polul de sud.

Antediluvianisch, *adj.*, antediluvian.

Antheil, *pl.* —e, *s. m.*, parte, porţiune, contingent; — an Etwas nehmen, a lua parte la ceva, a se interesa de ceva, a participa la ceva.

Antho-logie, *pl.* —en, *s. f.*, antologie, florilegiu, adunare de bucăţi mici din autori classici; —logisch, *adj.*, antologic.

Anthropo-logie, *s. f.*, antropologie, sciinţa despre om; —logisch, *adj.*, antropologic; —phag, *s. m.*, antropofag, mâncător de oameni.

Anthun, *v. a. ir.*, a îmbrăca; a face, a căşuna; die Schuhe —, a se încălţa; Jemandem Gewalt, Ehre, Schande —, a face cuiva silă, cinste, ruşine; sich Gewalt —, a'şi face silă.

Antichrist, *s. m.*, anticrist.

Anticipiren, *v. a.*, a lua inainte, a anticipa.

Antidot, *s. m.*, contravenin, antidot.

Antiefen, *s. m.*, a cerca afundimea apei.

Antik, *adj.*, antic; —e, *pl.* —en, *s. f.*, antică; —enkabinet, *s. n.*, cabinet de anticităţi.

Anti-kritik, *pl.* —en, *s. f.*, contra-critică, anticritică; —konstitutionell, *adj.*, in contra constituţiei, anticonstituţional.

Antillen, *s. f. pl.* (geogr.), Antilele.

Antilope, *s. f.* (zool.), antilopă.

Antimonarchisch, *adj.*, in contra monarchiei, antimonarchic.

Antimon, *s. n.* (chem.), antimoniu.

Antinational, *adj.*, contrar naţionalităţii, antinaţional.

Antiochien, *s. n.* (geogr.), Antiochia.

Antipapismus, *s. m.*, antipapism.

Anti-pathie, *pl.* —en, *s. f.*, antipatie, aversiune, ură; —pathisch, *adj.*, antipatic; —pode, *s. m.*, antipod.

Antiquar, *s. m.*, anticuar, vêndĕtor de cărţi vechi, de lucruri vechi.

Antiquaschrift, *pl.* —en, *s. f.*, caractere de tipar romane, antice.

Anti-revolutionär, *adj.*, antirevoluţionar; —syphilitisch, *adj.*, antisifilitic.

Antlitz, *s. n.*, faţă.

Antraben, *v. n.*, a se apropiè în tropot.

Antrag, *pl.* —träge, *s. m.*, propunere, ofert, moţiune; einen — stellen, a face o propunere, o moţiune; —en, *v. a.*, a îmbiè, a propune, a oferì; —srecht, *s. n.*, iniţiativă; —steller, *s. m.*, propunĕtor.

Antrau-en, *v. a.*, a încredinţa (în căsătorie), a logodì; —ung, *s. f.*, încredinţare, logodire, ceremonia logodirei.

Antreff-en, *v. a.*, a afla, a întâlnì; —ung, *s. f.*, aflare, întâlnire.

Antreib-en, *v. a. ir.*, a mêna, a împinge, a îmboldì, a înteţì; a da pinteni calului; Jemanden zu Etwas —, a îmboldì, a inima pre cineva la ceva; einen Nagel —, a bate bine un cuiu; —, *v. n.*, a plutì spre ţĕrm; —er, *s. m.*, mênător; —ung, *s. f.*, îmbolditură, înteţitură.

Antreten, *v. a. ir.*, a întărì călcând; a călca pămêntul în giurul unui arbore; a începe, a intra; ein Amt, einen Dienst —, a întra într'o funcţiune, într'un serviciu; das neue Jahr —, a începe anul nou, a întra în anul nou: die Regierung —, a parvenì la tron; eine Reise —, a întreprinde o călĕtorie; eine Erbschaft —, a dobêndì o moştenire, a moştenì, a eredì ceva; zum Tanze —, a se aşeza la joc.

Antretung, *s. f.*, vedì: Antritt.

Antrieb, *pl.* —e, *s. m.*, îndemn, bold; înteţire, impuls; aus eigenem —, din îndemnul propriu, de bună voie.

Antrinken, *v. a. ir.*, a bè întâiulu; sich —, *v. r.*, a se ameţì (bênd).

Antritt, *pl.* —e, *s. m.*, primul paş, început, întrare; —spredigt, —srede, *s. f.*, predică înaugurală la întrarea in oficiu, cuvêntare de înauguraţiune.

Antrocknen, *v. n.*, a se lipì de ceva uscându-se.

Antwerpen, *s. n.* (geogr.), Anvers.

Antwort, *pl.* —en, *s. f.*, rĕspuns, replică; abschlägige —, refus; die — schuldig bleiben, a nu rĕspunde cuiva; Rede und — geben, a da socoteală de ceva; keine — ist auch eine —, tăcerea încă e rĕspuns; —en, *v. n.*, a rĕspunde, a replica; auf der Stelle —en, a rĕspunde îndată; —schreiben, *s. n.*, rĕspuns.

Anversuchen, *v. a.*, a încerca (o haină).

An-vertrauen, *v. a.*, a încrede, a concrede; a da în grija, în mânile cuiva; sich Jemandem —, a se încrede cuiva, a i se destăinuì; —vertrautes Gut, bun depositat; —vertrauung, *s. f.*, încredere, confidenţă.

Anverwandt, *adj.*, consângean, înrudit; —schaft, *s. f.*, consângeneitate, afinitate, rudenie; vedi: Verwandt.

An-wachs, *s. m.*, înmulţire, acrescere, acrescĕmênt, —wachsen, *v. n. ir.*, a se înmulţì; die Kinder wachsen allmälig an, copiii cresc încetişor.

Anwalt, *pl.* —wälte, *s. m.*, advocat, procurator, procuror ; —schaft, procuratură, advocatură.
Anwälzen, *v. a.*, a trăvălì, a rostogolì.
Anwand, *pl.* —wände, *s. f.*, hotarele unei proprietăţi de pămênt, ale unei păduri; —eln, *v. imp.*, a se simţì atacat pe neașteptate (de o boală, de o poftă); es wandelt mich ein Fieberschauer an, eu simţ nisce fiori de friguri; —lung, *s. f.*, atac, apucătură ușoară de oare-care morb, acces.
Anwartschaft, *s. f.*, speranţă de a succede intr'o ereditate, supravieţuire.
Anwässern, *v. a.*, a uda.
An-weben, *v. a.*, a ţese, a adauge prin ţĕsut; —wedeln, *v. a.*, a da din coadă (cânii); —wehen, *v. a.*, a sufla lin spre ceva; —weichen, *v. a.*, a îmuiè puţinel.
Anweisebank, *s. f.*, bancă de giro.
Anweis-en, *v. a. ir.*, a asemna, a adresa, a îndrepta; Jemandem einen Platz —, a asemna cuiva un loc; zu Etwas —, a îndrepta, a instruì; —er, *s. m.*, asemnător, instructor; —ung, *s. f.*, asemnare, instrucţiune, asignaţiune.
Anwendbar, *adj.*, aplicabil; —keit, *s. f.*, aplicabilitate, aplicaţiune.
Abwend-en, *v. a. r.* și *ir.*, a aplica, a întrebuinţa, a face întrebuinţare, a se folosì; allen Fleiß —, a'și pune toată silinţa; alle seine Kräfte —, a'și pune toate puterile; sein Geld gut —, a spesa cu folos banii sei; seine Zeit schlecht —, a se folosì reu de timp; —ung, *s. f.*, aplicaţiune, întrebuinţare.
Anwerb-en, *v. a. ir.*, a înrola, a recruta; um ein Mädchen —, a peţì o fata în căsătorie; —er, *s. m.*, peţitor, înrolător; —ung, *s. f.*, înrecrutare.
Anwerfen, *v. a. ir.*, a arunca, a asvârlì; eine Mauer —, a tencuì un zid.
An-wesend, *adj.*, de faţă, present; die —en, *pl.* cei presenţi, cei de faţă, auditori, spectatori; —wesenheit, *s. f.*, presenţă, fiinţa de faţă.
Anwidern, *v. n.*, a umplè de desgust.
An-wiehern, *v. n.*, a rânchieza, a nechieza; —winken, *v. a.*, a face semn cuiva cu ochiul; —wittern, *v. a.*, a mineralisa, a face eflorescenţă.
Anwohn-en, *v. n.*, a locuì învecinat; —er, *s. m.*, locuitor învecinat.
Anwuchern, *v. n.*, a se înmulţì, a se lăţì (plante).
Anwuchs, *pl.* —wüchse, *s. m.*, crescĕmênt, sucrescenţă.
Anwühlen, *v. a.*, a rîma, a scurma.
Anwünschen, *v. a.*, a poftì; alles Böse —, a poftì cuiva tot reul.
Anwurf, *pl.* —würfe, *s. m.*, tencueală.
Anwurzeln, *v. n.*, a prinde rădĕcini; a se înrădĕcina; wie angewurzelt, ca înrădĕcinat.
Anzahl, *s. f.*, numĕr, câţime.

Anzapfen, *v. a.*, a da cep, a pune pip.

An=zeichen, *s. n.*, presemn, presimț; —zeichnen, *v. a.*, a însemna, a adnota.

Anzeige, *pl.* —n, *s. f.*, arătare, anunciu, avis, denunciațiune; prognostic; —n, *v. a.*, a arăta; a da, a face de scire, a încunosciința, a face cunoscut; a denuncia; —nd, *adj.*, indicativ; —r, *s. m.*, denunciator; —rin, *s. f.*, denunciatrice.

An=zetteln, *v. a.*, a urḑì, a năvădì; a uneltì, a machina o conjurațiune, uneltire; —zettler, *s. m.*, urḑitor; machinator, ațițător.

Anziehen, *v. a. ir.*, a trage către sine, a atrage, a întinde (o fune), a sbè, a absoarbe; ein Hemd —, a îmbrăca o cămașă; Schuhe —, a încălța; ein Seil —, a întinde foarte o fune; Blumen —, a cultiva flori; —, *v. n.*, a fi în mers, a merge spre, a se apropiè, a înainta; der Nagel zieht an, cuiul prinde bine la lemn; das Kriegsheer zieht an, kommt angezogen, armata înaintează, s'apropie; sich —, *v. r.*, a se îmbrăca; sich die Schuhe —, a se încălța; —d, atrăgĕtor, interesant, atractiv.

Anziehung, *s. f.*, atracțiune; îmbrăcare; —skraft, *s. f.*, putere atractivă; —skreis, *s. m.*, sferă de atracțiune; —spunkt, *s. m.*, centru de atracțiune, de gravitațiune.

Anzischen, *v. a.*, a șuera la cineva.

Anzucht, *s. f.*, canal pentru abaterea umeḑelelor; cloacă.

Anzug, *pl.* —züge, *s. m.*, apropiere în mers; îmbrăcăminte, toaletă; —spitzen, garnitură de dantele; feierlicher —, îmbrăcăminte de gala.

Anzüglich, *adj.* și *adv.*, împungĕtor, picant, vătămător; —keit, *s. f.*, împunsĕtura (în cuvinte), ofensă, sarcasm; persönliche —keiten, vătâmare, ofensă personală.

Anzünd=en, *v. a.*, a aprinde; —er, *s. m.*, aprinḑĕtor; —ung, *s. f.*, aprindere.

Anzwecken, *v. a.*, a prinde pelea de calapod cu cuie.

Anzwirnen, *v. a.*, a rĕsucì douĕ fire.

Aeolsharfe, *pl.* —n, *s. f.*, arfă eoliană.

Aeonen, *s. m. pl.*, timp fără sfêrșit, eternitate.

Aorta, *s. f.*, aortă.

Apanage, *s f.*, apanagiu, leafă, anuală a principilor.

Apathie, *s. f.*, apatiă, nepăsare, indolență.

Apatisch, *adj.*, apatic, nesimțitor, nepăsător.

Apenninen, *pl.* (geogr.), Apenini.

Apfel, *pl.* Aepfel. *s. m.*, măr; der — fällt nicht weit vom Stamme, aschia nu sare departe de trupină; in einen sauern — beißen, a face bucuros de silă; —baum, *s. m.*, măr (pom); —brecher, *s. m.*, praschie pentru cules mere; —essig, *s. m.*, oțĕt de mere; —garten, *s. m.*, grădină de meri, pomet; —kuchen, —koch, *s. m.*, plăcintă, coptură de mere;

—most, —wein, *s. m.*, must, vin de mere, ţighir; —schnitt, *s. m.*, feliă de mâr; —schimmel, *s. m.*, cal vênĕt; —sine, *s. f.*, portocală.
Apokalypse, *s. f.*, apocalipsă, scriptură intunecată, misterioasă.
Apokryphen, *s. f. pl.*, cărţi apocrifice.
Apokryphisch, *adj.*, apocrif, neautentic.
Apologetisch, *adj.*, apologetic, defensiv.
Apologie, *s. f.*, apologie, cuvênt de apărare.
Apoplexie, *s. f.*, apoplecsie, gută, damla.
Apostasie, *s. f.*, apostasie.
Apostat, *s. m.*, apostat, cel-ce s'a lăpĕdat de credinţa sa.
Apostel, *s. m.*, apostol; —amt, *s. n.*, apostolat; —geschichte, *s. f.*, faptele apostolilor; —fest, *s. n.*, serbătoarea apostolilor.
Apostolisch, *adj.*, apostolic, apostolesc; —, *adv.*, apostolesce.
Apostroph, *pl.* —e, *s. m.*, apostrof, semnul scurtărei; —iren, *v. a.*, a apostrofa, a scurta.
Apotheke, *s. f.*, apotecă, spiţerie, farmacie.
Apotheker, *s. m.*, apotecar, spiţer, —gehilfe, *s. m.*, —lehrling, *m.*, elev, student în farmacie; —kunst, *s. f.*, farmacie; —rechnung, *s. f.*, cont de apotecar,
Apotheose, *s. f.*, apoteosă, îndeire.
Apell, *s. m.*, apel, chiămare; —ation, *s. f.*, apelaţiune; —ationsgericht, *s. f.*, tribunal de apelaţiune, curte de casaţiune; —iren, *v. a.*, a apela la un tribunal.
Appendix, *pl.* —e, *s. m.*, apendice.
Apperception, *s. f.*, apercepţiune.
Appetit, *m.*, apetit, poftă de mâncare; —lich, *adj.*, apetitos, gustuos.
Applaniren, *v. a.*, a aplana.
Applaudiren, *v. a.*, aplauda, a bate în pălmi.
Approbiren, *v. a.*, a aproba.
Aprikose, *s. f.*, apricosă, caisă.
April, *s. m.*, Aprilie, Prier, —narr, *s. m.*, nebun de prima Aprilie: —wetter, *s. n.*, timp schimbăcios.
Apriorisch, *adj.*, a prioric.
Apulien, *s. n.* (geogr.), Apulia.
Aquädukt, *pl.* —e, *s. m.*, apăduct, canal de apă.
Aquamarin, *s. m.* (miner.), apamarină, peatră preţioasă verdue.
Aquarell, *s. f.*, aparelă.
Äquator, *s. m.* (geogr.), ecuator.
Aquileja, *s. n.* (geogr.), Acuileia.
Äquinoktium, *pl.* —tien, *s. n.*, ecuinoţiu.
Ära, *pl.* Aeren, *s. f.*, eră.
Araber, *s. m.*, arab; —in, *f.*, arabă.
Arabeske, *s. f.*, arabescă, ornament.
Arabien, *s. n.* (geogr.), Arabia.
Arabisch, *adj.*, arabic; —, *adv.*, arabesce.
Arack, *s. m.*, arac, beutură spirtuoasă de urez.
Aragonien, *s. n.* (geogr.), Aragonia.
Arbeit, *s. f.*, lucru, muncă, ocupaţiune, laboare; ostăneală, fatigă; an die — gehen, a se